

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [21st March 1964]

The supply of commodities is received from the co-operative stores, Arni and the milk is from co-operative society, Polur.

On enquiry with the Medical Officer, Government Hospital, Polur, it is ascertained that the symptoms were very mild and he is of opinion that this may be due to irritation of bowel mucosa owing to change over from raw rice to boiled rice.

Cooking and other activities connected with the kitchen are attended to by the students themselves assisted by one cook. There is nothing to suspect about the food handlers. All the vessels used for cooking were inspected and the vessels were found tinned. The storage facilities are satisfactory. The plates and cups used by the students are of either aluminium or enamel, and are in good condition. The water supply is from a draw well and there is nothing to warrant any suspicion regarding contamination of water supply. The water source is regularly chlorinated. The local Sanitary Inspector has taken necessary precautions. No left-overs of food were available for sampling.

From the above it will be seen that in the absence of any incriminating factors other than the sudden change over from raw rice to boiled rice, the only conclusion which could be arrived at is that the mild irritation of bowel mucosa was due to the change over to boiled rice, which would have affected some of the students who were not accustomed to this change. As these were cases of mild bowel upset due to change in the type of rice, and as there were no acute cases of diarrhoea or vomiting suggestive of food poisoning, the District Health Officer is of opinion that the possibility of food poisoning, may be ruled out. This could be further confirmed by the opinion of the Medical Officer, Government Hospital, Polur that the students were having only bowel upset, that all of them were treated as only outpatients and that all of them became normal soon after.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1964-65—cont.

(1) DEMAND No. III—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES—ADMINISTRATION.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 78,15,200 under Demand No. III—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration ”.

MR. SPEAKER : The time allotted for this Demand is one hour.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : May I say a few words, Sir, because I do not want to take much time in my reply to the debate?

MR. SPEAKER : Yes.

21st March 1964]

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தில் நான்கு வரி வகைகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராஜ்ய விற்பனை வரி, மத்திய விற்பனை வரி, மோட்டார் வரி, இன்னும் என்டர்டைன்மென்ட் டாக்ஸ், குதிரை பந்தயத்தின் மீது போடப்படுகின்ற வரி, இவைகள் எல்லாம் வருகின்றன. விற்பனை வரியை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால், ராஜ்யத்தினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சியின் காரணமாக வரிகள் எல்லாம் நமக்கு நல்ல முறையில் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. 1959-60-ம் ஆண்டில் நமக்கு பொது விற்பனை வரி மூலமாக 12 கோடி 82 லட்சம் கிடைத்தது. 1963-64-ன் திருத்திய மதிப்பீட்டின்படி 19 கோடி 50 லட்சம் ரூபாய் நமக்கு கிடைக்கும். 1964-65-ல் 21 கோடி 50 லட்சம் ரூபாய் விற்பனை வரியாக கிடைக்கும் என்று எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது. இந்த இடைக்காலத்தில் முக்கியமாக எந்த இனத்திலும் ஏற்றவில்லை. லட்சுவரி குடல் என்கின்ற பொருட்களின்மீது மட்டும் அதிக ரீதியில் 10 சத விகிதம் என்று உயர்த்தப்பட்டதே தவிர வேறு எந்தத் துறையிலும் உயர்வு ஏற்படுத்தப்படவில்லை. மத்திய விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டால், 1959-60-ல் ஒரு கோடி 88 லட்சம் ரூபாய் வந்து கொண்டிருந்தது. 1963-64-ல் 5 கோடி ரூபாய் வரும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1964-65-ல் ஐந்து கோடி பதினைந்து லட்சம் ரூபாய் வரும் என்று எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது. இதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற முக்கியமான சலுகை என்னவென்றால், நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து வெளி ராஜ்யங்களுக்கு பண்டங்களை ஏற்றுமதி செய்கின்றபொழுது அவர்கள், ராஜ்ய விற்பனை வரியையும் கட்டி, மத்திய விற்பனை வரியையும் கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. இந்த முறையில் பெரிய “டிபா பேக்” இருந்தது. அதாவது கட்டிய ஒரு இனத்திலுள்ள வரியை திரும்ப பெற வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. இதன் காரணமாக வியாபாரிகளுக்கு பெரிய கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றது என்பதை அறிந்து, ராஜ்ய விற்பனை வரியை மட்டும் கட்டிவிட்டால், மத்திய விற்பனை வரி கட்ட வேண்டிய தேவை இல்லை என்கின்ற பெரியதொரு சலுகை செய்து கொடுக்கப்பட்டது. நம் ராஜ்யத்திலிருந்து வெளி ராஜ்யங்களுக்கு ஏராளமான பண்டங்கள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு கொண்டு போகப்படுகின்ற பண்டங்களுக்கு வரி செலுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அங்கங்கு இருக்கின்ற செக் போஸ்ட் மூலமாக சோதனையிடப்படுகின்றன. அதற்கான எல்லா முயற்சிகளை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதே போன்று நம் ராஜ்யத்திற்கு உண்டே வருகின்ற பண்டங்களுக்கும் வரி செலுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் கண்காணிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு, வெளியே செல்லுகின்ற பண்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, உள்ளே வருகின்ற பண்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, இதை சோதனையிடுவதில் சட்டத்தில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாக சொல்லப்பட்டது. அதாவது ஏதாவது பண்டங்களுக்கு வரி செலுத்தவில்லை என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், உடனே அந்தப் பண்டங்களை “கான்ஃபிஸ்கேஷன்” செய்து பின்னால் அதை எடுத்து எலம் போடுவது என்கிற நிலைமை இருந்து வந்தது. இப்போது அதை மாற்றி ஆங்காங்கு எந்த இடத்தில் வரி கொடுக்கப்படவில்லை என்று கண்டு பிடிக்கப்படுகிறதோ, அந்த இடத்தில் பணத்தை டிபாசிட் செய்து விட்டால் போதும், பின்னால் வரி கொடுத்தாய் விட்டது என்றோ, அல்லது வரி கொடுத்தாய் விட்டது என்பதை நிரூபித்து விட்டால், அந்த டிபாசிட் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் என்கின்ற ஒரு நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்கிறோம்.

அதே போன்று, மோட்டார் ஸ்பிரிட்டின் மீது போடப்பட்டிருக்கின்ற வரியும் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. என்டர்டைன்மென்ட் டாக்ஸ் பொறுத்த வரையில் இதிலுள்ள தொல்லைகள் இல்லாமல் இல்லை. இந்த வரியை ஏய்க்கின்றவர்களை தடுப்பதற்காக பல வழிகளை செய்திருக்கிறோம். இன்ஸ்பெக்ஷன் அடிக்கடி செய்ய வேண்டும். திடீரென்று சோதனை (ஸடன் செக்) போட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் முதலியவைகள் எல்லாம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் இந்தத் துறையில் வரி செலுத்தாமல் எமாற்றுகின்றவர்களை எல்லாம் அறவே தடுத்துவிட்டோம் என்று

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [21st March 1964]

சொல்லிவிட முடியாது. அந்த இடத்தில் இன்னும் நமக்கு லீக்கேஜ் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தாற்போல், பெட்டிங் டாக்ஸ் மூலமாக வருகின்ற வரி சொற்பம் தான். இதில் பெரிய மாறுதல் ஏற்படவில்லை. ராஜ்ஜியத்தில் விதிக்கப் படும் விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையில் ராஜ்ஜியத்தில் “ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் அன்வைஸரி கமிட்டி” ஒன்று ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் சம்பந்தமான பிரச்சனைகள் வரும்போது, அவைகளை எல்லாம் இந்த அன்வைஸரி கமிட்டி பரிசீலனை செய்து என்ன முடிவு எடுக்கின்றதோ அவைகளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்கிறது. சர்க்காரைப் பொறுத்தளவில் அடிக்கடி கடிதங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதாவது இப்போது இருக்கின்ற ஒரு முனை விற்பனை வரியிலிருந்து சில பொருட்களுக்கு பல முனை விற்பனை வரியாக மாற்றவேண்டும். இதில் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொல்லிக் கடிதங்கள் வருகின்றன. இப்படி பிரச்சனைகள் வரும் போது, நாங்களே அதில் முடிவு எடுப்பதில்லை. அவைகளை இந்த ஆலோசனை கமிட்டிக்கு அனுப்பி அவர்கள் ஆலோசனை செய்து கருத்துக்களை தெரிவிக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் முடிவுகளை சர்க்கார் எடுக்கிறது.

பொதுவாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பப்ளிக் ஃபைனான்ஸில் ஒரு dictum இருக்கிறது. . . . “No tax can be made popular by efficient administration” என்று. அதனால் இன்று இருக்கின்ற குறைபாடுகள் என்ன என்பதை அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறுவார்களேயானால், அதையெல்லாம் கவனித்து, அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்து, அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்கின்ற அங்கத்தினர்களுக்கு உதவியாக இந்தத் துறை எவ்வாறு செயல்படுகின்றது என்பதைப் பற்றி, மற்ற இலாகாக்கள் கொடுத்திருந்தது போல், இவர்களும் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் இந்த இலாகா அப்படி எந்தவிதமான விளக்கக் குறிப்பும் கொடுக்கவில்லை. அரசாங்கம் நடத்த வேண்டும் என்றால் வரி போட வேண்டியதை என்பதை சாதாரணமாக எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் போடப்படுகின்ற வரி, நேர்முகமாகவும் மறைமுகமாகவும் போடுகின்றார்கள். சாதாரணமாக நம்முடைய சர்க்காரை எடுத்துக்கொண்டால் நேர்முகமாக வரியைப் போடால், வரி கொடுக்கின்றவர்கள் ஆளுகின்ற கட்சியை எதிர்ப்பார்கள், அரசாங்கத்தை வேதனையாகப் பார்ப்பார்கள். ஆதலால் நேரடியாக வரியைப் போடாமல் மறைமுகமாக வரி போடுவது, கடன் வாங்குவது போன்ற முறையில் ஏழைகளுடைய வருமானத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஸ்டீலிங் என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் பல மறைமுகமான வரிகள் மூலம் ஏழைகளினுடைய பணத்தை எல்லாம் வரியாக சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்கிறது. இந்த முறைதான் இந்த ஸேல்ஸ் டாக்ஸில் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. இந்தச் சட்டமானது நம்முடைய அரசாங்கம் வளர வளர, ஜனநாயக சமதர்மம் செழிக்கின்ற நாடுகளில் இந்த வரியும் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை ஏற்படக் கூடாது. நேரடியாக அவரவர்கள் தங்கள் பங்குகளை செலுத்துகின்ற பணப்புக்கு மக்கள் வர வேண்டும். அதுதான் ஜனநாயக சமதர்ம நாட்டுக்கு அர்த்தமாக இருக்க முடியுமே தவிர, ஸேல்ஸ் டாக்ஸை அதிகரித்துக்கொண்டிருப்பதும், மறைமுகமாக வரிகளை அதிகரித்துக்கொண்டிருப்பதும், நாட்டில் படிப்பு அறியாதவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டும். 1938-ல் என்று கருதுகிறேன். திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் போது, இதன் மூலமாக ஆறு கோடி அல்லது ஏழு கோடி வரும் என்று

21st March 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

சொல்லப்பட்டது. இன்றைக்கு 20 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வந்திருக்கின்றது. இந்த அடிப்படையில், பொன்வாத்தாக இருப்பதை இருக்கின்ற ஏழைகளின் மூலம், மேலும் மேலும் ஸேல்ஸ் டாக்கை போடுவதின் காரணமாக அந்த பொன் வாத்தின் கழுத்தை அறுத்துவிடக்கூடிய நிலைமையில் இன்றைக்கு அரசாங்கம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. நாலேந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கனம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருந்தபோது சேல்ஸ் டாக்ஸ் குறைந்திருந்தது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பற்றி சொல்லும்போது, பொதுவாக நாட்டில் ஏழை மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் அன்றைக்குத் தெரிவித்த அந்த கருத்தை இப்போதிருக்கின்ற அரசாங்கம் வேண்டுமென்றால், ஒப்புக்கொள்ளாது என்பதை நான் புரிந்துதான் இதை சொல்லுகின்றேன். ஆகையால் வாங்கும் சக்தி இப்போது அதிகமாகி விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் விலை ஏறிக்கொண்டே செல்கிறது. உணவுப் பொருள்களின் விலை களெல்லாம் ஏறுகிறது. மக்கள் இன்னலால் வாடுகிறார்கள் என்றால் அரசாங்கம் எல்லாப் பொருள்களின் விலைவாசியும் ஏறும் முறையில் சேல்ஸ்-டாக்ஸ் மூலமாகச் செய்வதால்தான் ஏழைகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள்; வேறு அல்ல.

அடுத்தபடியாக, வரி வசூல் செய்யும் முறைகளைப் பற்றி இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். வரி வசூல் செய்வதிலே ஏழைகளிடத்தில் உணவுப் பண்டங்களுக்கு 1 சதவிகிதம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டுகளுக்கு அதாவது அங்கீகரிக்கப்பட்ட வியாபாரிகள் என்றால் ஒரு சதவிகிதமாக இருக்கலாம். ஆனால் நம் நாட்டிலே சிறு சிறு வியாபாரிகள், 10,000 ரூபாய், 5,000 ரூபாய் கையில் வைத்துக்கொண்டு எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டுகளிடமிருந்து வாங்குவது, அதை ஒருவருக்கு விற்பது அதை அவர் இன்னொருவருக்கு விற்பது என்ற முறையில் ஒவ்வொருவரும் வரி கட்டுவது, ஒவ்வொருவரும் ஒரு சதவிகிதம் வரி கட்டுவது என்ற முறையில் பல முனை வரி இருப்பதால்தான் உணவுப் பண்டங்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. ஏழைகளுக்குப் பதகமாக இருக்கக் கூடிய வரிகளை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட வரிகளை ரத்து செய்து மற்ற வரிகளை வேண்டுமானாலும் உயர்த்தலாம். சினிமாக்களுக்கு உயர்ந்தபட்ச டிக்கட்டுகளுக்கு வரியை உயர்த்துகிறார்கள், வரவேற்கிறோம். மோட்டார் வண்டிகளின் பாகங்களுக்கு வரியை உயர்த்துகிறார்கள், வரவேற்கிறோம். மற்ற பண்டங்களுக்கெல்லாம் வரி உயர்த்தப்படுகிறது, வரவேற்கிறோம். ஆனால் ஏழை மக்களுக்குப் போடும் வரியை அரசாங்கம் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கேளிக்கை வரியில் எமாற்றக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்று அமைச்சரே ஒப்புக்கொண்டார்கள். நேற்றைய தினம் சொன்னார்கள், 400 பேர்கள் ஒரு சினிமாக்கொட்டகையில் இருந்த இடத்தில் 4 பேர்கள் டிக்கெட் வைத்திருந்தார்கள் என்று. இவ்வளவு மோசமாக அட்மினிஸ்ட்ரேஷனை வைத்துக் கொண்டு ஏன் ஆட்சி நடத்துகிறீர்கள். எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கிறீர்கள் சேல்ஸ்-டாக்கை வசூலிப்பதற்காக? எத்தனை அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கிறீர்கள்? அவர்களெல்லாம் இரவிலேசுட அலுவலகத்திலே வேலை செய்கிறீர்களா? அவர்களுக்கு இதைக்கூட கவனிக்காமல் என்ன வேலை? இந்த வரியினால் நாம் அதிகப் பணத்தைப் பெறவேண்டுமென்றால் நாம் அந்த அதிகாரிகளுக்கு நல்ல வேலை கொடுக்க வேண்டும். கண்காணிக்கக்கூடிய முறையில் நல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சினிமாக்கொட்டகைகளை எடுத்துக்கொண்டால் மாலை 6-30 மணிக்கு டிக்கெட் கொள்வதில் செய்து விட்டவுடனே, விற்பனை டிக்கெட்டுகள், விற்காத டிக்கெட்டுகள் எல்லாவற்றையும் வரீஸ் செய்து, சினிமா விரிசுச் சமயமாகப் பார்த்தாலும் ஒவ்வொரு கேட்டுக்கும் இரண்டு பேர் போட்டு, 6 அணு, 10 அணு, 1½ ரூபாய் டிக்கெட்டுகள் ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனை பேர்கள் என்று கணக்கிட்டு, விற்பனை டிக்கெட்டுகளின் எண்ணிக்கையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, வித்தியாசம் இருந்தால் உடனே அவர்களை சார்ஜ் செய்யவேண்டும். ஆனால் அதிகாரிகள் அந்த முறையில் சார்ஜ் செய்ய

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [21st March 1964]

மாட்டார்கள். சினிமாக் கொட்டகை சொந்தக்காரரை சார்ஜ் செய்துவிட்டால் அந்த அதிகாரி, அவருடைய குடும்பம் மற்றவர்கள் எல்லோரும் ஃபர்ஸ்ட் க்ளாஸிலே போய் உட்கார் முடியுமா? அதிகாரிகள் தங்களுக்கு நன்மை தேடிக்கொண்டு அரசாங்கத்தின் கண்ணுக்கு மண் தூவுகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் கண்டுபிடித்து விட்டால் அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானம் அதிகமாக இருக்கும். அரசாங்கம் அந்த முறையில் செயல்படுத்தாத நிலையில் பார்த்து வேதனைப் பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த இலாகா அதிகாரிகள் அரசாங்கத்திற்கு டிமிக்கி கொடுக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டினை இங்கே சமத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பெட்டிங் டாக்ஸ் என்று வைத்திருக்கிறார்கள்—அதாவது குதிரைப் பந்தய வரி. ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் போட்டார்கள், குதிரைப் பந்தய ஒழிப்பு மசோதா என்று. வெள்ளைக்காரன் சென்ற பிறகு குதிரைப் பந்தய ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்து, அது இன்னும் அமலுக்கு வரவில்லை. ஏன் இது இன்னும் நீடிக்க வேண்டும்? இதனால் யார் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நடுத்தர மக்களும், ஏழை மக்களும் 2 லட்சம் கிடைக்கும், 3 லட்சம் கிடைக்கும் என்று 5-10-ஐ கொண்டு கட்டி விட்டு நிற்கிறார்கள். கடைசியில் யார் ஜெயிக்கிறார்கள்? இந்த வரியால் எவ்வளவு வருகிறது? இந்த வரியே வேண்டாமே. குதிரைப் பந்தயத்தை ஏன் ஒழிக்கக்கூடாது? சமதரம் அரசாங்கம் என்று சொல்லுகிற அரசாங்கம் குதிரைப் பந்தயத்தை ஏன் அனுமதிக்கிறார்கள்? இதையெல்லாம் ஒழிக்க வேண்டும் என்பதனை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக லஞ்சம். கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆஃபீஸிலே மொஃப்யூ. ஸலில் பார்த்தால் தெரியும். இரண்டு ஆஃபீஸ்களிலே இன்றைக்கு லஞ்சம்—ஒன்று ஆர்.டி. ஆஃபீஸ், மற்றொன்று கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆஃபீஸ் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆஃபீஸிலே பியூனாக் போனால்கூட 250 ரூபாயிலிருந்து 300 ரூபாய் வரையில் கிடைக்கிறது. இதிலே எந்த ஆஃபீஸாக இருந்தாலும் லஞ்சம் தாண்டலாம் ஆடுகிறது. ஒரு அதிகாரி போய் 1,500 ரூபாய் உங்களை அலெஸ் செய்யப் போகிறேன் என்று சொல்லுகிறார். உடனே சம்பந்தப்பட்டவர் 500 ரூபாய் கொடுத்தால் அதை வாங்கிக் கொண்டு 500 ரூபாய் அலெஸ் செய்து விடுகிறார். இந்த முறைகளை அரசாங்கம் கண்டுபிடித்து அதைத் தீவிரமாக ஒடுக்க வேண்டும். அதனால் மேலும் மேலும் அதிக வருமானம் கிடைக்கும். லஞ்சம் கொடுக்கும் பழக்கத்தை ஒழிக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் என்ன செய்வார்கள்? அதுவும் சின்ன வியாபாரிகள் என்ன செய்வார்கள் 4,000,? ரூபாய் 5,000 ரூபாய் அலெஸ் செய்யப்போவதாகக் கேள்விப்பட்டு, அதைக்குறைப்பதற்காக 100 அல்லது 500 பியூனிடம் கொடுத்து, பியூன் அதை அதிகாரியிடம் கொடுத்து அலெஸ்மெண்டைக் குறைத்து விடுவார்கள் என்று எண்ண, பியூன் அதை அப்படியே பாக்கெட் செய்து கொண்டு, கடைசியிலே வியாபாரி வரியையும் கட்ட வேண்டும், அதோடு 100 ரூபாயோ, 500 ரூபாயோ கொடுத்ததும் போய்விடும். இந்த அளவுக்கு லஞ்சப் பழக்கம் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக செக் போஸ்ட் என்று தாம்பரம் பக்கம் இருக்கிறது. நானே கூட இரண்டு மூன்று தடவைகள் லாரியில் உட்கார்ந்து வந்திருக்கிறேன். அங்கு என்ன செய்கிறார்கள்? லாரியில் இருக்கக்கூடிய சாமான் களுக்கு பில் காட்ட வேண்டும். பில்லே காட்ட வேண்டியதில்லை. . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் இதைப் பார்த்துவிட்டு பேசாமல் இருந்தார்களா? அல்லது கவர்ன்மெண்டுக்கு எழுதி அனுப்பினார்களா?

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ரிப்போர்ட் செய்திருப்பதால் தான் சொல்லுகிறேன். சரக்கு ஏற்றிக் கொண்டு 20 லாரி, 30 லாரி வருகின்றன.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் லாரியில் கூட ஏறிக்கொண்டு வந்தேன் என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா?

21st March 1964]

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆம், ஏறிக் கொண்டு வந்தேன். இரவுக் காலங்களில் இந்த ஆட்சியில் ஓடும் ரயிலில் கக்கூசில் உட்கார்ந்து செல்லக் கூடிய, நிலை இருப்பதால். . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சட்டப்படி லாரியில் உட்கார்ந்து வருவதெல்லாம் குற்றம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆகையால் அந்த முறையில் செக் போஸ்ட் என்று இருக்கிறது. அங்கே பார்த்தால் ஒரே லஞ்சம்.

MR. SPEAKER : The hon. Member's imagination is running riot.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கையிலே 25 ரூபாய் கொடுத்தால். . .

கனம் சபாநாயகர் : கொஞ்சம் facts-ஐ அனுசரித்தே பேசவேண்டும்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அவ்வளவு லஞ்சப் பழக்கம் இருக்கிறது யோக்கியமுள்ள அதிகாரிகளைப் போடுங்கள். லாரிகள் வரும்போது 25 ரூபாய், 50 ரூபாய் கொடுத்தால் பாஸ் செய்து விடுகிறார்கள். டிமிக்கி கொடுத்து விடுகிறார்கள் அரசாங்கத்திற்கு. பர்ட்டிகுலர் ப்ராண்ட் லாரியாக இருந்தால் செக் செய்ய வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. அரசாங்கம் துருவித் துருவிப் பார்த்து ஒற்றர்களைப் போட்டு இவைகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

இதே போல சில வரிகளை எடுத்து விடுங்கள். எல்லாமே லக்ஷுரி குட்ஸ் அல்ல. ரேடியோ லக்ஷுரி குட்ஸ் அல்ல, சாதாரண மிடிக்களாள் குட்ஸ் தான். தையல் மெஷினுக்கு வரி போடுகிறார்கள். அது லக்ஷுரி குட்ஸ் அல்ல, ஆர்டினரி குட்ஸ் தான். கடிகாரத்திற்கு வரி போடுகிறார்கள். அதுவும் ஆர்டினரி குட்ஸ் தான். இப்படிப்பட்ட சில சில பொருள்களுக்கு வரிகளை எடுத்து, இந்த உணவுப் பொருள்களுக்கு உள்ள வரியை எடுத்து, வரி வசூல் முறையை மேலும் கடினமாக்கி, வரி வசூல் அதிகாரிகளை நல்ல அதிகாரிகளாகப் போட்டு, கேனிக்கை வரியில் சினிமாக்கொட்டகை அதிபர்கள் மேலும் மேலும் எம்ப்ற்றிமீனர்கள் என்றால் நல்ல அதிகாரிகளைப் போட்டு, அதிகாரிகள் சரியாகச் செயல்பட்டால் அரசாங்கத்திற்கு வரக் கூடிய வருமானம் அதிகரிக்கும். ஏழைகளுக்கு ஏற்படக் கூடிய கொடுமைகளையும் சிறு வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கும் தொல்லைகளையும் சொல்லி முடியாது. ஒரு அதிகாரி திடீரென்று வந்து கல்லாப் பெட்டியைத் திறப்பார். கேட்கிற தோரணையில் வியாபாரி அங்கேயே போய்விடுவான் போல இருக்கிறது. மாணவப்பினால் இறந்து விடுவான் போல இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நல்ல எண்ணம் ஏற்படச் செய்து அவர்களாக வரிகொடுக்கும் அளவுக்கு சிறு வியாபாரிகளுக்கு மேலும் மேலும் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, அரசாங்கத்தின் வருமானத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சினை இந்த அளவுக்கு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** திருமதி மி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் :** கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். விற்பனை வரியானது காமதேனுவுக்கு ஒப்பானது என்று கூறப்படுகிறது. விற்பனை வரி ஒழுங்காக வசூல் செய்யப்படுமானால் நமது ராஜ்யத்திலே வேறு வரிகள் போடாமலேயே நாம் செய்கிற திட்டங்கள் அனைத்தையும் செய்ய முடியும். ஆனால் இப்போது வசூல் ஆகின்ற விற்பனை வரிப் பணம் வசூல் ஆகவேண்டிய தொகையில் 30 அல்லது 40 சதவீதம் தான் வசூல் ஆகிறது எனத் தெரிகிறது. ஒரு பக்கத்திலே வியாபாரிகள் “எங்களைக் கடுமையாக பரிசோதனை செய்து வசூலிக்கப்படுகிறது” என்று குற்றம் சாட்டுவது ஒரு புறம் இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் பார்க்கும்போது விற்பனை வரி 40 சதவீதம் கூட வசூலாகாமல் இருக்கிறது. இது என்ன காரணம் என்பதைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாம் ஒரு விற்பனைவரி அதிகாரியை ஒரு ஸ்குவாடியில் இந்தப் பகுதியிலிருந்து இந்தப் பகுதிவரைக்கும் உங்களுக்குப் பொறுப்பு

[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்] [21st March 1964]

என்று போடுகிறோம். அந்த அதிகாரியை 15 தினங்களுக்கு மேல் ஒரு இடத்தில் வைப்பதற்கு அனுமதிக்கக் கூடாது. அப்படி அனுமதிக்கும் பட்சத்தில் பல தவறுதல்கள் ஏற்படுகிறது. அதனால் விற்பனை வரி குறைகிறது. வியாபாரிகளிடையே திருப்தியான ஒரு முறையும் இருப்பதில்லை. ஆகவே, கண்டிப்பான முறையிலே விற்பனை வரியை வசூலிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் வியாபாரிகளிடத்தில், கஷ்டப்பட்டு வியாபாரம் செய்கின்ற ஒரு வியாபாரியிடத்தில் சென்று அதி காரத்தைக் காண்பித்து, கண்ட நேரத்தில், கண்ட சமயத்தில் கணக்குப் புத்தகத்தைக் காண்பிக்கவேண்டும், எடுக்கவேண்டும் என்று கெடுபிடி பண்ணி, அவர்களிடம் மட்டும் விற்பனை வரியை வசூலிக்கிற முறையிலே தான் இன்றைக்கு நமது ராஜ்யத்தில் நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் மிக வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் கணக்குப் கெடுபிடியும் பெரிய வியாபாரிகளிடத்தில், பெரிய, பெரிய தொழில்கள் நடத்துகின்றவர்களிடத்தில் இருப்பதில்லை என்பதையும் நான் வருத்தத் துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக செயல்படுகிற முறையிலே முறைப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது புதியதாக நாலுக்கு ஒரு சதவிகிதத்திலிருந்து இரண்டு சதவிகிதமாகக் கூடப்பட்டிருக்கிறது விற்பனை வரி. அதை நான் பொது விவாதத்தின்பொழுதே குறிப்பிட்டேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அடுத்தாற் போல் நாம் “ஹாண்டு லாம்” பற்றி விவாதிக்கப் போகிறோம். அப்பொழுது இந்த விஷயத்தையும் சேர்த்துப் பேசினால், பின்னால் பதில் சொல்லுவதற்கு சலபமாக இருக்கும்.

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : சென்ற நான்கு வருஷங் களுக்கு முன்பு நிபுணர் திரு. லோகநாதன் அவர்களை ராஜ்யம் முழுவதும் அனுப்பிவைத்து, எது எதற்கு விற்பனைவரி போடலாம் என்பதைப்பற்றி ஆராயப்பட்டது. அப்பொழுது சில பொருள்களுக்கு ஒருமுனை வரியும், சில பொருள்களுக்கு பல முனை வரியும் போடப்பட்டது. நடைமுறையில் பார்க்கும்பொழுது, பலமுனை வரியை ஒருமுனை வரியாக்கவேண்டும், ஒரு முனை வரி சிலவற்றை பலமுனை வரியாக்கவேண்டும் என்ற கருத்துக் களெல்லாம் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, மறுபடியும் நிபுணர் களை அனுப்பிவைத்து, எந்தெந்த பொருள்களின்மீது அனுபவத்தின் காரணமாக எப்படி எப்படி வரி விதிக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் மறுபடியும் ஆராயவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர்களை நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற வருஷம் லேஸ், அரணைக்கயிறு போன்றவைகளுக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு சதவிகிதத்திலிருந்து ஒரு சதவிகிதமாக விற்பனை வரியைக் குறைத்தார்கள். இந்தத் தொழிலைச் சேர்ந்தவர்கள் இதற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று டிரிபி யூனலுக்கு அப்பீல் செய்திருந்தார்கள். டிரிபியூனல் விற்பனை வரியிலி லிருந்து இதற்கு விலக்கு அளிக்கலாம் என்று தீர்ப்பும் அளித்திருக்கிறது. ஆனால், அந்தத் தீர்ப்பை விற்பனை வரி அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாம் தான் டிரிபியூனல் ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு உரிமை கொடுத்து, அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த டிரிபியூனலின் தீர்ப்பை நம்முடைய சர்க்கார் அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னால், அந்த டிரிபியூனல் ஏற்படுத்தியதன் நோக்கம் என்ன, ஏன் அதை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதையெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துப் பார்த்து, அதற்குத் தக்க பதில் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த ரெடி-மேடு துணிகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்பதை நான் பல தடவைகள் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால், துணிகளை வாங்கும்பொழுது விற்பனை வரி இல்லை. ஆனால், அந்தத் துணிகளை தைத்தால் விற்பனை வரி உண்டு

21st March 1964] [திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்]

என்ற நிலை வருமானால், அது ரெடி-மேடு துணிகள் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு மிக்க தொல்லையகொடுப்பதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ரெடி-மேடு ஆடைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். மேலும், பம்பாய் போன்ற இடங்களில் ரெடி-மேடு ஆடைகளுக்கு விற்பனை வரி கிடையாது. அங்கிருந்து கொண்டுவரப்படுகிற நாகரிகமாக தைக்கப் பட்ட பல ரவிக்கைகளும், கவுன்களும், பம்பாயிலிருந்து தருவிக்கப்படுகின்ற அந்தத் துணிகளுக்கு அங்கு விற்பனை வரி இல்லாமல், இந்த இடத்திற்கு வந்த பிறகு அதற்கு விற்பனை வரி போடுவது என்றால், அதனால் சிலதொல்லைகள் ஏற்படுன்றன, வியாபாரம் குறைகிறது. ஆகையினால், ரெடி-மேடு ஆடைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கைத்தறித் துணி சம்பந்தமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், “புராவலிங் பெட்” பற்றி நான் சென்ற வருஷம் கூட சொல்லியிருக்கிறேன். அது கைத்தறியிலே நெசவு செய்யப்பட்டது. மெஷினிலே தைப்பது இல்லை. அப்படியிருந்தும் கூட ஒரு சதவிகிதம் அதற்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று பல தடவைகள் நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, கைத்தறித் துணி தைக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அதற்கு விற்பனை வரி கூடாது. கைத்தறித் துணி விற்பனையாவதே மிகவும் கஷ்டம். அது நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிற பெரிய தொழில். அப்படியிருந்தும், அவைகள் தைக்கப் பட்டாலும்கூட, அவைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பொருள்கள் பலவற்றிற்கும் நாம் விற்பனை வரி போட்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக, பாலிப்பற்றி நான் சொல்லுகிறேன். பாலுக்கு விற்பனை வரி கூடாது. அதுவும், கூட்டுறவு முறையில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிற பால் பண்ணைகளுக்கும், கோவாப்பரோடும் சொஸைடிகளுக்கும் விற்பனை வரி இருக்கிறது. ஆகவே, பாலுக்கு போடக்கூடிய விற்பனை வரிக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. சீனிவாசன் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் மான்யத்தை ஆதரித்து எனது ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். 1959-ம் வருஷத்து ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆக்டில், ஸேல் என்ற வார்த்தைக்கு “டெபினஷன்” வொர்க்ஸ் காண்டிராக்ட் என்பதும் சேர்த்து வருவது போல பொருள் பரிசு டெபினஷனை, போட்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக, வொர்க்ஸ் காண்டிராக்ட் சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரிகள் ‘பாஸ் போர்டு போடோகிராபி’, ‘பிரின்டிங் பிரஸ்’, இம்மாதிரி தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கு இது ஒரு பெரிய வேதனையாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக இண்டியன் ஸேல் ஆப் குட்ஸ் ஆக்ட்-ல் உள்ள ‘ஸேல்ஸ்’ என்ற வார்த்தைக்கு என்ன டெபினஷனோ அதைத்தான் ‘ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆக்ட்-லும்’ ‘டெபினிஷனாக’ எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக ‘வொர்க்ஸ் காண்டிராக்டில்’, முக்கால் வாசி ‘ஸேப்’ அடங்கியது. 1939-ம் ஆக்டில் அதற்கு ஒரு பெர்ஸெண்டேஜ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ‘எபவுட் 40 சத விகிதம்’ என்று நினைக்கிறேன். இந்தத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய, முக்கியமாக அச்சாயின் முதலாளிகளும், ‘பாஸ் போர்டு போட்டோ’, முதலாளிகளும் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு கேஸ் எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு ‘எக்ஸாம்பிள்கு’ சொல்லுகிறேன். போர்டோ என்று சொன்னால் ‘கமர்ஷியல்’, போட்டோ இருக்கிறது. ஆனால் ‘பாஸ் போர்டு போட்டோ’ என்று சொன்னால், பாஸ் போர்டு எடுக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்கள் தான் அதை உபயோகப்படுத்துவார்கள். அதை வேறு விதமாக ‘ஸேல்’ ஆக்க முடியாது. ஆகவே, அம்மாதிரி கேஸ் களுக்கு ‘வொர்க்ஸ் காண்டிராக்ட்’ மூலம் விதிவிலக்கு அளிப்பதில் இந்த டிபார்மெண்டிற்கு என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. சாதாரணமாக 1959-60 அல்லது 1960-61 என்று நினைக்கிறேன், இம்மா

[திரு. செ. சீனிவாசன்]

[21st March 1964]

திரி 'பாஸ் போர்ட்டு போட்டோ' எடுத்துக்கொண்டிருந்த சில ஸ்தாபனங்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்து, அவைகளெல்லாம் 'டாக்ஸபின் டர்ன் ஓவரில்' சேராது என்று விதிவிலக்கு அளித்திருந்தார்கள். 'போர்டு ஆப் ரெவினியூ' வி லிருந்து வந்த ஒரு கிளாரிபிகேஷனுக்குப் பிறகு, 3 வருஷங்களுக்கு ரெவியூ செய்யலாம் என்ற ஒரு சான்ஸ் இருப்பதினால், 1962-63-லிருந்து இம்மாதிரி விடப்பட்ட தொகையை 'டாக்ஸபின் டர்ன் ஓவரில்' இப்பொழுது சேர்த்துக்கொண்டு, உடனே 'லம்ப் ஸம்'-ஆக கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். 'டைம்' கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை ரூ. 1,000, 2,000 'பே' பண்ணவேண்டுமென்று டிபார்ட்மெண்டார் 'இன் வரிஸ்' செய்வதால், வியாபாரிகள் ரொம்ப வேதனை படக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'போர்டிலிருந்தோ', அல்லது சர்க்காரிலிருந்தோ ஒரு 'கம்யூனிகேஷன்', வந்தால், அதற்கு சரியாக 'கன்ஸ்யூஷன்' இல்லாமல் விளக்கம் சொல்லுவதற்கு ஜில்லா லெவல் அதிகாரிகளுக்கும், இங்கு போர்டிலும் கூட சந்தர்ப்பம் ஏற்படுவது கிடையாது. சமீபத்தில் நடந்த 'பி.ஏ.ஸி.' மீட்கில் கூட ஓவல்டின் 'டினா குட்ஸ் 'வெரைடியில்' வருமா என்று ஒரு சந்தேகம் எழுப்பப்பட்டது. ஓவல்டின் 'டினா' குட்ஸ்தானா என்ற சந்தேகம் டிபார்ட்மெண்டிற்கு ஏன் வந்தது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, அம்மாதிரி சிக்கல்களை தவிர்ப்பதற்கு நாம் ஒரு ஆர்டர் அல்லது ஆரடினன்ஸ் 'இஷ்யூ' பண்ணினால், அதில் இன்னென்ன சேரும், இன்னென்ன சேராது என்ற விளக்கத்தையும் கொடுத்துவிட்டால், கூடுமான வரையில் வியாபாரிகளுக்கு சங்கடம் ஏற்படாமல், அவர்களுக்கு பெரிய உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது இந்த மாகாணத்திலே சேல்ஸ் டாக்ஸ் அட்வைசரி கமிட்டி இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். மாவட்ட ரீதியிலும் சேல்ஸ் டாக்ஸ் அட்வைசரி கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. அங்கே இருந்து சில தீர்மானங்கள் போடப்பட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அவற்றையும் கவனித்து என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில் எலக் காங்கு இந்த விற்பனை வரியிலிருந்து ரிபேட் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் உற்பத்தியாகிற எலக்காயில் 80 சத விசதம் வெளி மாகாணங்களுக்கோ அல்லது வெளி தேசங்களுக்கோ ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரி ஒரு பொருளுக்கு விற்பனை வரிச்சலுகை அளிப்பதின் மூலம் அந்தந்த தொழில் வளம் பெறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் பாதுகாப்பளிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய விற்பனை வரி சட்டத்தின் கீழ் உள்ள ரிஜிஸ்டர் டெலர்களுக்கு மதராஸ் ஜெனரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் சட்டத்தில் கொடுத்திருக்கிற மாதிரி 'மன் திலி புரோவிஷனல் அலெஸ் மெண்ட்டுக்கு' வழி வகை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தில் இருக்கிற மாதிரி எப்ரல் மாதத்திலே ரிட்டர்ன்கள் கொடுக்குமாறு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திலிருந்து அச்சடித்துக் கொடுக்கப்படுகிற டெலிவரி நோட்ஸ் டெலிவரி பாரங்கள் எல்லாம் பல ரிமைன்டர்கள் அனுப்பப்படும் போர்டு ஆபீஸிலிருந்து விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்கு சரியாக வரவில்லை என்ற புகார்கள் வருகின்றன. உடனடியாக அவற்றை அனுப்பினால்தான் வியாபாரிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இதனால் வியாபாரிகள் பலவிதமான இன்னல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அவைகளை உடனடியாக வரவழைத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஒரு வேண்டுகோள். மாவட்ட ரீதியாக இருக்கக்கூடிய சேல்ஸ் டாக்ஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் உள்ள மெம்பர்கள் பலர் வியாபாரிகள். சேம்பர் ஆப் காமர்ஸில் கொடுக்கிற மாதிரி அரசாங்கத்தில் போடுகிற நோட்டிபிகேஷன்கள், திருத்தங்கள் எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கு அவ்

21st March 1964] [திரு. செ. சீனிவாசன்]

வப்பொழுது கொடுத்தால் நலமாக இருக்குமென்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமாஷா வரியில் உள்ள எவேஷனைப் பற்றி ஒரு நண்பர் இங்கே வேடிக்கையாக சொன்னார்கள். மாவே 6 மணியிலிருந்து சினிமாக்கள் முடிகிறவரை செக் பண்ணினால் என்ன என்று கேட்டார்கள். அப்படி செக் பண்ணினாலும் டாக்ஸ் எவேஷன் ஓரளவு இருக்கத்தான் செய்யும். கூடுமான வரையில் நான்-அபிஷியல்களே, அதாவது நகரசபைத் தலைவரோ அல்லது நகரசபைக் கவுன்சிலர்களோ அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரோ அல்லது கவுன்சிலர்களோ, அல்லது இருவரும் இணைந்தோ இந்த மாதிரி டாக்ஸ் எவேஷன் ஏற்படாமல் இருக்க திடீர்ச் சோதனைகள் செய்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த விற்பனை வரி மாணியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விற்பனை வரி என்பது முன்பு நமது நாட்டிலே ஒவ்வொரு விற்பனையை பொறுத்தும் பலமுனை வரியாக இருந்தது. அப்படியிருந்ததால் வியாபாரிகள் கணக்கு வைப்பதில் பல தொல்லைகள் இருந்தன என்ற காரணத்தால் வியாபாரிகள் சர்க்காரிடத்தில் முறையிட்டதின் பேரில் இப்பொழுது படிப்படியாக ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் ஒரு முனை வரியாக மாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆண்டுதோறும் பார்த்தால் பலமுனை வரிகள் எல்லாம் ஒரு முனை வரியாக மாறிக்கொண்டு வருகிறது. அப்படி மாறுவதினால் நமக்கு அதிக வருவாய் கிடைக்கிறதா, அல்லது பலமுனை வரியினால் அதிக வருமானம் கிடைக்கிறதா என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பலமுனை வரியாக எல்லாவற்றையும் மாற்றிவிட்டால் நமக்கு அதிக வருவாய் கிடைக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒரு முனை வரியாக மாற்றியதின் காரணமாக அண்டை மாநிலங்களுக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து பொருள்களை அனுப்பும்பொழுது, அங்கிருந்து நமக்கு வரி-பாரம் கொடுத்து விட்டால், இங்கு ஒரு சத விசிதம் அல்லது இரண்டு சத விசிதம் கட்டிவிட்டால் போதும் என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறபொழுது நமக்கு நிச்சயமாக வருவாய் குறையுமென்று நான் நினைக்கிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமாக விற்பனையாகக் கூடிய பொருள் தேயிலை. தேயிலை தமிழ் நாட்டில் மட்டும் விற்பனையாகிறது என்றில்லை. தமிழ் நாட்டில் விற்பனையாவது மிகமிகக் குறைவு. குறிப்பாக பம்பாய் ராஜ்யத்திலும், குஜராத் ராஜ்யத்திலும், மைசூர் ராஜ்யத்திலும் தான் அதிகமான அளவுக்கு தேயிலை விற்பனையாகிறது. அதிலும் நீலகிரித் தேயிலையை பம்பாய் மாநாணத்தில் தான் அதிகமாக வாங்குகிற காரணத்தினால், அதன்மீது ஒரு முனை வரி விதிக்கிற காரணத்தால் நமக்கு அதிகமான வருவாய் இல்லையென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பலமுனை வரியாக இதை மாற்றியமைத்தால் தேயிலை உற்பத்தியாளர் ஒரு சத விசிதம் அல்லது இரண்டு சத விசிதம் வாங்கியிருந்தால் ஏஜென்டுக்குக் கொடுக்கும்பொழுது மறுபடியும் ஒரு சத விசிதம் அல்லது இரண்டு சத விசிதம் வசூலித்து அதற்குப் பிறகு பிற மாகாணங்களில் விற்பனை செய்தால் அந்த விற்பனையின் பேரிலும் நமக்கு வருவாய் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏதோ தொல்லைகள் நீங்க வேண்டும். ஆகவே உற்பத்தியாகக் கூடிய கட்டத்தில் ஒரு முனை வரி போட்டு விட்டால் தொல்லைகள் நீங்கிவிடும் என்ற முறையீட்டின் பேரில் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். இதை நன்கு பரிசீலனை செய்து எல்லாப் பொருள்களின் மீதும் பலமுனை வரி விதிக்கும் முறையைக் கொண்டு வந்தால் நமக்கு வருவாய் அதிகமாகும். ஒருமுனை வரியை அறவே ஒழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. தேயிலையை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு ஒரு முனை வரி என்று சொல்லும்பொழுது ரூ. 4-க்கு விற்பனை இருபது நயாபைசா கட்டவேண்டும். அதே நேரத்தில் அந்தத் தேயிலையை பாக் செய்து அனுப்புகிற பெட்டிகளுக்கு ஒரு முனைவரி உற்பத்தியாகிற இடத்திலே போடப்படுகிறது. அதனுடைய கிரயத்தைத் கழித்து தேயிலைக்கு

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [21st March 1964]

மட்டும் விற்பனை வரி போடவேண்டுமென்று சொன்னால், விற்பனை வரி அதிகாரிகள் அதை ஒப்புக்கொள்வதில்லை. அந்தப் பெட்டிகளுக்கான கிரயத்தையும் சேர்த்து, அதனுடைய கூலியையும் சேர்த்து, தேயிலையின் விலையையும் சேர்த்து எவ்வளவு வருகிறதோ அதற்கு மத்திய எக்ஸைஸ் வரியை மட்டும் கழித்துவிட்டு வரி போடுகிறார்கள். பாக் செய்யும் பெட்டிகளுக்கு ஒருமுனை வரி ஏற்கெனவே விதித்துவிட்டதால் மறுபடியும் அதன் கிரயத்திற்கு வரி விதித்தால் அது இரட்டிப்பு வரி ஆகாதா என்று நான் கேட்கிறேன். ஒரு முனை வரியை வைப்பதாயிருந்தால், ஏதாவது ஒரு பொருள் பாக் செய்யக்கூடிய முறையிலே ஏற்கனவே ஒரு முனை வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தால் அதைக் கழித்துவிட்டு அதிலே அடைத்து அனுப்புகிற பொருளுக்கு மட்டும் ஒருமுனை வரி போட்டால் நன்றாக இருக்கும் இல்லாவிட்டால் பபின் பாக்ஸ் ஆகிவிடும். இதை சர்ச்சைக்கு எடுத்துக் கொண்டுபோனால் பல தகராறுகள் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் செக் போஸ்டுகளிலே லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது உண்மைக்குப் புறம்பானது. இந்த செக் போஸ்டுகளிலே வியாபாரிகளுக்கு அதிகத் தொல்லைகள் கொடுக்கிறார்கள். என்றுதான் ரிப்போர்டுகள் வருகின்றன. சாதாரணமாக நான் காரிலேதான் பிரயாணம் செய்கிறேன். ரயிலில் பிரயாணம் செய்வதில்லை. அப்படி நான் ஊரிலிருந்து வரும் பொழுது செக் போஸ்டிலே பார்த்தால் க்யூ வரிசையிலே முப்பது அல்லது நாற்பது லாரிகள் இருக்கின்றன. அங்கேயுள்ளவர்கள் ஒவ்வொரு பில்லாக செக் செய்து அவர்களுக்கு எவ்வளவோ தொல்லைகளைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் எந்த வண்டியிலே போனார் அல்லது எந்த லாரியிலே போனார் ?) காரிலே வரும்பொழுது நான் லாரிக்காரர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். லஞ்சம் வாங்கினால் கூட பரவாயில்லை. சீக்கிரமாக அனுப்பிவிடுவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவர்களுக்கு ரொம்பவும் தொல்லை கொடுத்து செக் பண்ணுகிறவர்கள் ஒவ்வொரு பில்லையும் செக் பண்ணுவதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்தத் தொல்லைகளைக் குறைக்க வேண்டும். லஞ்சம் வாங்கிவிட்டு அனுப்புகிறார்கள் என்று சொல்வது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வியாபாரிகளுக்கு உண்மையாகவே தொல்லைகள் இருக்கின்றனவா என்பதைப் பாரக்கும்பொழுது ஒருசில தொல்லைகள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக ஒரு முனைவரி விதிக்கப்படுகிற ஒரு பொருளை, உதாரணத்திற்குத் தேயிலையை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். தேயிலைக்கு ஒருமுனை வரி விதித்து சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ் அதிகாரிகள் மூலம் கேட் பால் மூலமாக ஒரு பவுண்டு தேயிலையை வெளியே கொண்டு வர முடியும். அப்படி வெளியே கொண்டு வரும்பொழுது விற்பனை வரி செலுத்தப்படுகிறது. இந்தச் செக் போஸ்டுகளில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் அவ்வாறு விலைக்கு வாங்குகிற இரண்டாவது நபரிடம் பில்லைக் கேட்கிறார்கள். அவ்வாறு பில்லை கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஒரு முனை வரியை உற்பத்தியாளர் செலுத்தி இருக்கும்போது, இரண்டாவது தடவையாக சேஸ்ஸ் பாக்ஸ் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. அப்படி அவசியமற்றதை செக் போஸ்டில் கேட்கிறார்கள் தெரியாமல் கேட்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதே நேரத்திலே 1959-ம் ஆண்டு பச்சைத் தேயிலைக்கு விற்பனை வரி பேரூடு விட்டோம். அதனால் நீலகிரியிலே, தேயிலை உற்பத்தித் தலத்தில் 150 பாக்டரிகளிடம் அலெஸ் ரெய்டு வசூலித்ததை, இன்றைக்கு 15,000 பேர்களுக்கு அலெஸ் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த குறிப்பிட்ட வருஷத்தில் யார் யார் சப்ளை செய்தார்கள் என்பதை பாக்டரிமூலமாகக் கூட வாங்க முடியாத நிலையில் இருக்கும்போது, விற்பனை அதிகாரிகள் யாரிடம் அந்த தகவலை வாங்குவது என்று தெரியவில்லை. கிராமப் புறங்களில் வந்து ஒவ்வொருவரையும் கேட்டுக்கொண்டு திரியும் நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே கணிசமான தொகையை வசூல் செய்து விட்டார்கள். இருக்கக்கூடியது இன்னும் ஒரு லட்சம் அல்லது இரண்டு லட்சம் இருக்கலாம். யார் என்றே கண்டு பிடிக்க முடியாத நிலை இருப்பதால், எத்தனையோ அதிகாரிகள், ஸ்பெஷல் டி.சி.டி.ஓ. போன்ற அதிகாரிகளைப்

10-0
a.m.

21st March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

போட்டுக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே பெறக்கூடிய வரிப்பணம் குறைவாக இருப்பதால், தயவுசெய்து ஒரு வருஷத்திற்கு உரிய வரியை தவறுதலாகப் போட்டுவிட்ட வரியை, மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்காமல் இருப்பதன் பொருட்டு, விட்டு விடவேண்டும் என்றும் தெரியாத கணக்கு என்ற முறையில் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு தொல்லையும் இருக்கிறது. ஒருவன் தேயிலையைக் கொஞ்சம் விற்ப்பது இருந்தால், அதன் விலை 3 ரூபாய் அல்லது நாலு ரூபாய் இருக்கும். அவ்வளவுதான் அந்த வருஷத்திலே விற்ப்பது இருப்பான். சட்டம் என்ன சொல்லுகிறது என்றால் யாராவது வியாபாரம் செய்திருந்தால், அவர் ரூபாய் 10 ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் பீஸ் கட்டி ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறது. மூன்று ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்தவன் பத்து ரூபாய் கொடுத்து ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பது நியாயம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு இன்ஸ்டன்ஸ் சொல்லுகிறேன். ஒருவர் ஒரு வருஷத்திலே புதிதாக போட்ட தோட்டத்திலே, அந்த வருஷம் அவர் பரிந்து விற்பது 15 ந. பை.க்கு ஒரே ஒரு கிலோகிராம் இருக்கும். 15 ந. பை.க்கு சேக்ஸ் டாக்ஸ் வசூல் செய்ய, 10 ரூபாய் கொடுத்து ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். அது எப்படி நியாயம் ஆகும்? தயவுசெய்து விற்பனை செய்யும்போது இத்தனை ரூபாய்க்கு மேல் விற்பனை செய்திருந்தால் என்று ஒரு வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் பீஸ் வாங்கவேண்டாம் என்று ஒரு சற்றறிக்கை மூலம் அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லிவிட்டால் இந்தத் தொல்லை தீரும்.

டர்ன்-ஒவர் விஷயத்திலே மாதாமாதம் அனுப்ப வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஏதோ மறதியாக, ஞாபகம் இல்லாமல் ஒருவர் டர்ன்-ஒவர் அனுப்பவில்லை என்றால், ஆபீசர் உடனே இந்த வருஷம் பூராவுமே டாக்ஸ் போடுகிறேன் என்று போட்டுவிடுகிறார். சட்டப்படி நோட்டீஸ் கொடுப்பதில்லை. அதனால் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. தயவு செய்து, அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அவர்கள் இவ்வளவு நாட்களுக்குள் டர்ன்-ஒவர் அனுப்பவேண்டும், அப்படி அனுப்பத் தவறினால் மொத்தமாக வரிபோடப்படும் என்று ஒரு அறிக்கை கொடுத்து விட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ மொத்தவர்களுக்கும் டர்னோவர் வரவில்லை என்று சொல்லி பொதுவாக வரி போட்டால் அது பாதகமாக இருக்கும். ஆகவே டர்னோவர் பற்றி அறிக்கை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சினிமா தியேட்டரிலே தவறுகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக, சினிமா போர்டு பொது மக்களை டிக்கட்டை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், இல்லாவிட்டால் ரூபாய் 500 அபராதம் என்று 'ஸ்டீல்' போடுவது அவ்வளவு நல்ல தல்ல. அதை மக்கள் விரும்பவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பொது மக்கள் சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் நலம் என்றாலும் குழந்தைப் பிள்ளைகளுக்கிடம் டிக்கட்டுத் துண்டை விட்டுவிட்டால் அபராதம் 500 ரூபாய் என்பதை சொல்ல ஸ்டீல் போடுவதை விட்டு விடவேண்டும். ஏனென்றால் அதனால் பொதுமக்களுக்கு சர்க்கார் பேரில் வெறுப்பு ஏற்படுகிறது. அடுத்தபடியாக, சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசர்கள் தியேட்டரிலேயே படுத்து தூங்கவேண்டும் என்பதுபோல என்னக்குமன் பேசிய திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் தியேட்டரிலேயே படுத்துத் தூங்க முடியாது. அப்படி சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. அவர்கள் திடீர் திடீர் என்று செக் செய்யலாம், அப்படி இப்பவும் செய்கிறார்கள். சில இடங்களில் போய் சார்ஜ் செய்கிறார்கள். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. சினிமா தியேட்டர்களில் சென்று விற்பனை கம்மியாகக் காட்டியிருந்தால் அதிகமான தண்டனை கொடுக்கிறார்கள். அதெல்லாம் சரி. ஆனால் பொதுமக்களை வற்புறுத்தும் வகையில் ஸ்டீல் காட்டுவது விரும்பத்தக்கது அல்ல என்பதை சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

[21st March 1964]

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன் விற்பனை வரி பற்றிய மானியக் கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் மேல் சில கருத்துக்களை வழங்க விரும்புகிறேன். விற்பனை வரி மூலம் நம்முடைய மாநில அரசு பெறும் வருவாய் அதிகமாக அமைந்திருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திலே கிடைக்கின்ற பல்வேறு வரி இனங்களிலே மிக முக்கியமான இனமாக விற்பனை வரி இனம் அமைந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் இதை காமதேனு என்று அழைக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த வரியை வசூலிக்க வேண்டிய அளவுக்கு வசூலிக்கப் படுமானால், மேற்கொண்டு ஆண்டு தோறும் புதிய வரிகள் போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற கருத்து அவ்வப்பொழுது எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. போட்டிருக்கும் புது வரிக்கு அவசியமே கிடையாது என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு போட்டிருக்கும் வரி ஒரு கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு, இந்த விற்பனை வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. 1 சதவிகிதமாக இருந்ததை, 2 சதவிகிதமாக உயர்த்துவதன் மூலமாக அந்த ஒரு கோடி ரூபாயை அரசு எதிர்பார்க்கிறது. இந்த வரியின் மூலம் வசூலிக்க வேண்டிய தொகையை வசூலிக்கத் தக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால், புதிய வரிகள் போடவேண்டிய அவசியமே இல்லை. இந்த நேரத்திலே, நூலுக்கு வரியை ஏற்றுவதன் மூலம், கைத்தறித் தொழில் பாதிக்கப்படும் என்ற அச்சம் ஏற்பட்டு, திட்டவட்டமான கருத்தை கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் எடுத்துத் தெரிவிக்கிறார்கள். கைத்தறித் தொழிலுக்கு பாதகம் ஏற்படாமல் இருக்கும் அளவுக்கு என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த வகையிலே அதனை மேற்கொள்ள நாங்கள் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்தப் புதிய வரி போடுவதன் மூலம் ஒரு கோடி ரூபாய் வருகிறது என்றாலும், அத்தகைய விதிப்பிலை ஏற்படுகிற தொல்லைகளை கைத்தறியாளர்களைப் பொறுத்த மட்டிலாவது நீக்க அரசு தயாராக இருக்கிறதா என்பதை அமைச்சர் மூலமாக அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த வரியிலே வசூலிக்கப்பட முடியாத அளவு ஏமாற்றுகிறவர்கள் இருந்துகொண்டோன் இருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தைக் கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த வசூலிக்கப்படாத தொகையைப் பலவாறு பலரும் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். 15 கோடி ரூபாய் இருக்கும் என்றும், 20 கோடி ரூபாய் இருக்கும் என்றும், 25 கோடி ரூபாய் இருக்கும் என்றும் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். உண்மை நிலை எந்த அளவுக்கு இருக்கக்கூடும் என்பது பற்றிய விவரங்களைச் சேகரிப்பதற்கு அரசு முற்பட்டதா, அந்த வகையிலே எவ்வளவு இருக்கக்கூடும் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, பலமுனை விற்பனை வரி இருப்பதா, ஒருமுனை விற்பனை வரி இருப்பதா, என்பதிலே இப்பொழுது பலவித சர்ச்சைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்ற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். எல்லாம் பலமுனைவரிகளாக இருந்த நிலைமையை மாற்றி ஒருமுனை வரியாக ஆக்குவதன் மூலமாக வியாபாரிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற தொல்லை நீங்கக்கூடும் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு, சில பல இடங்களில் ஒரு முனை வரி கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஒருமுனை வரி செலுத்தும் வியாபாரிகள், தங்களுடைய அனுபவத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட கஷ்டங்களைப் பார்க்கின்ற போது அது பலமுனை வரியாக இருந்தால்தான் நல்லது என்ற கருத்தை தெரிவிக்கிறார்கள். எனவே, பலமுனை வரியாக இருந்தது ஒருமுனை வரியாக ஆக்கப்பட்டது. அதை மீண்டும் பலமுனை வரியாக வேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஒருமுனை வரியாக்குவதின் மூலமாக அவர்களுக்கு தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. கொள்முதல் கணக்கை வைத்துக்கொள்ளும் அவசியத்திற்கும், இருப்புக் கணக்கை வைத்துக்கொள்ளும் அவசியத்திற்கும், பிறகு விற்பனைக் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளும் அவசியத்திற்கும் ஆளாகிறார்கள். அவர்கள், இப்படிப்பட்ட கணக்குகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பதின் காரணமாக, அதிகாரிகளினுடைய தொல்லைகளுக்கு அதிகமாக ஆளாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படு

21st March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கின்றது. எனவே, ஒரு முனை வரியை நீக்கிப் பலமுனை வரியாக வைப்பதன் மூலமாக வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லை ஏற்படாமல் போகும், அதிகாரிகளால் அதிக நிர்ப்பந்தம், தொல்லைகள் ஏற்படாமல் போகும் என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. எனவே, இதை மீண்டும் அரசினர் ஆராய்ந்து மீண்டும் பலமுனை வரியைப் புதுத்துவதன் மூலம் நன்மை ஏற்படும் என்ற தெளிவு ஏற்படுமானால் அந்த முறையைக் கொண்டுவருவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அகில இந்திய வரி விசாரணைக் குழுவின் தலைவராக இருந்த திரு. ஜான் மத்தாய் அவர்கள் விற்பனை வரியைப்பற்றி ஆராய்ந்து, பலமுனை வரியாகவே இருப்பது நல்லது என்ற கருத்தையும், அது பலமுனை வரியாக அரை சதவிகிதம் குறைக்கப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டால் நல்லது என்ற கருத்தையும் தெரிவித்ததாக நான் அறிகிறேன். அந்த முறையில் செய்வதன் மூலமாக விலைவாசி இறங்க வழிவகை ஏற்படக்கூடும், அதிகாரிகளுக்கும் அதிகத் தொல்லை ஏற்படாது. பல்வேறு விதமான கணக்குகளைச் சிறு வியாபாரிகள் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய தன்மை ஏற்படாது. இப்படி பல்வேறு நன்மைகள் தரக்கூடிய வகையில் இந்த வரியை அரை சதவிகிதம் ஆக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்து, 3%, 4%, 5%, 10% என்று இருக்கும் ஒருமுனை வரியையெல்லாம் மாற்றுவதன் மூலமாக தக்க சூழ்நிலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

விற்பனை வரி விலக்கு என்ற வகையில் 10,000 ரூபாய் அளவுக்கு விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். 10,000 ரூபாய் என்பது 1939-ம் ஆண்டு விற்பனை வரி கொண்டுவந்த காலத்தில் இருந்த விலைவாசிகளையும் விற்பனை அளவையும் வைத்து நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்றும் அறிகிறேன். இப்பொழுது விலைவாசியினுடைய அளவும் நிலைமைகளும் மாறியிருக்கும் காரணத்தால், 10,000 ரூபாய் என்றிருப்பது பல சிறு வியாபாரிகளையும் இந்த வரி விதிப்பின் கீழே கொண்டு வந்து அவர்கள் பல கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளவும், அதிகாரிகளின் தொல்லைகளுக்கும், சந்தேகப்படுகிற அளவுக்கும், வழக்குகள் தொடரப்படுகிற அளவுக்கும், வழக்கு மன்றங்கள் ஏறி இறங்குகின்ற அளவுக்கும், வழக்கறிஞர் கேட்கவும், வழக்குகளை நடத்த வேண்டிய இக்கட்டான நிலைமைகளுக்கும் அவர்கள் ஆளாகிறார்கள். 1939-இலே அமைக்கப்பட்ட 10,000 ரூபாய் வரி விலக்கு அளிக்கும் தொகையை இப்பொழுதிருக்கும் விலைவாசித் தன்மையையும், விற்பனையின் அளவையும், மற்றவற்றையும் கணக்கிட்டு கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் ரூபாயாக ஆக்கவேண்டுமென்று வியாபாரிகள் கோருவதாகத் தெரிகிறது. அந்த அளவுக்கு ஆக்காவிட்டாலும் 50,000 ரூபாய் அளவுக்காவது வரி விலக்கு அளிக்கும் நிலைமை உருவானால் சிறு சிறு வியாபாரிகள் சங்கடங்களுக்கு ஆளாகாத அளவுக்கு அவர்கள், தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக்கொள்ள வழிவகை ஏற்படக்கூடும்.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்த மட்டில் பெரிய வியாபாரிகள் சிறிய வியாபாரிகளுக்கு விற்கும்போது அந்தச் சரக்குகளுக்கு இருக்கும் அசல் விலையோடு கூட்டி விற்பனை வரியையும் சேர்த்து அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு விற்கும்போது விற்பனை வரியைக் கூட்டி, அதை விலையாக ஆக்கி வசூலிக்கிறார்கள். சேல்ஸ் டாக்ஸ், பர்ச்சேஸ் டாக்ஸ் என்று இரண்டு வரிகள் இருக்கின்றன என்று நான் கருதுகிறேன். சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்பது விற்பனை செய்வோர் செலுத்துகிற வரி என்று பொருள் கொள்ளக்கூடிய வகையிலும், பர்ச்சேஸ் டாக்ஸ் என்பது வாங்குவோர் செலுத்துகிற வரி என்று பொருள் கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது. இப்பொழுது நமது மாநிலத்தில் விற்பனை வரி என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஆனால், விற்பனை செய்துவிட்டு, விற்பனை செய்த பணத்திலிருந்து அவர்கள் வரி செலுத்துகிற நிலைமையில் இருப்பது விற்பனை வரியாக அமையக்கூடும். ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கிறார் என்றால், ஒரு ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்து, அந்த ஒரு ரூபாயிலிருந்து அதற்குரிய வரி செலுத்துகிற நிலைமை இருக்குமானால், அது விற்பனை வரியாக இருக்க முடியும். ஒரு ரூபாய்க்கு வாங்குகிற

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st March 1964]

சமயத்தில், ஒரு ரூபாய்க்கு வாங்கி அதோடு சேர்த்துக் காலணை, அரையணை வரி போடுகிறபோது, அது வாங்குகிறவர்கள் தருகிற வரியாக இருக்கிறது. இப்பொழுதிருக்கும் விற்பனை வரி வாங்குகிறவர்கள் தருகிற வரியாகப் பாவிக்கப்படுகிற அளவுக்குத்தான் நடைமுறை இருந்து வருகிறது. இதனுடைய சட்ட நுணுக்கங்களையும் தன்மைகளையும் மாற்றியமைப்பதன் மூலமாக விற்பனை செய்வோர் தரவேண்டுமென்றால், அவரவர்கள் விற்பனை விட்டு அந்த வரியைச் செலுத்துவதற்கான நிலை ஏற்படும். விற்பனை வரி என்ற பெயர் அமைவதன் காரணமாக, விலையோடு சேர்ந்து ஏறிக் கடைசியில் வாங்குகிறவர்கள் தலையில் போய்ச் செரும் தன்மை இருக்கிறது. இதன் காரணமாக விலைவாசி அதிகமாக ஏறி விற்கும் நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்வதன் மூலமாக, சிறு வியாபாரிகளுக்கு அதிகச் சலுகை செய்வதற்கும் அதிகத் தொல்லைகள் ஏற்படாத அளவுக்கும் அவர்களுடைய வியாபாரம் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கும் அவர்களைக் காப்பாற்ற முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

வரி தருகிறவர்கள் எமாற்றும் நிலைமை பெரும்பாலும் பெரிய வியாபாரிகளிடத்திலும், அதிகக் கொள்முதல் செய்து மொத்த வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்களிடத்திலும் இருக்கிறது. தீவிரமான நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாக இந்த வரிகளையெல்லாம் வசூலிக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

செக் போஸ்ட் பற்றி இங்கே பலர் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிற அதிகாரிகள் அத்தனை பேரும் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறுவதற்கில்லை. அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் அத்தனை பேரும் லஞ்சம் வாங்காமலே இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால், குற்றம் நடைபெறுவதாகப் பரவலாக எடுத்துத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. நேர்மையும் நானாயமும் கொண்ட ரகசியப் போலீசாரை வைத்தாவது இந்தக் குற்றம் செய்கிறவர்களைக் கண்டு பிடித்துத் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து, இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டுக்களை, குறைபாடுகளைப் போக்க வழிமுறை காணவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமாஷா வரி (என்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ்)யைப் பொறுத்தவரையில், அதிலே எமாற்றுகிறவர்கள் ஆங்காங்கு இருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையில், அதற்கான ஒரு தனி ஸ்க்வாட் அமைக்கப்பட்டு அவர்கள் தங்கள் பணிகளைப் புரிந்து வருகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த ஸ்க்வாட் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னால் இருந்த நிலைமை என்ன என்பதையும், அந்த ஸ்க்வாட் அமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக ஏற்பட்ட பலாபலங்கள் எந்த அளவிலே அமைந்திருக்கின்றன என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. வியாபாரிகள் உள்ளபடியே மனமறிந்து, வேண்டுமென்றே தொடர்ந்து தவறு செய்வார்களானால், அப்படிப்பட்டவர்களுடைய கொட்டகையை ஒரு வார காலத்திற்கு நிறுத்தி வைப்பதற்குத் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு இந்த முறையைச் சீர்திருத்தி அமைக்க அமைச்சர் அவர்கள் முன் வரவேண்டும். இந்த முறையின் மூலமாக இந்த வரியை எமாற்றுகிறவர்களைத் தடுத்து, பெறவேண்டிய வரியைப் பெற்று கொண்டுமற்ற வரி இனங்கள் ஏறாத அளவுக்குப் பாதுகாத்துக் கொள்ள அரசினர் முன்வர வேண்டும். இதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கும் வருவாய் பெருக்கம் கூடும்.

சினிமாக் கொட்டகைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆவல் ஆங்காங்கு அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. அதை நடத்துவதற்கும் போட்டா போட்டி போட்டுக்கொண்டு பலர் முன்வருகிறார்கள். அந்த அளவு வருவாய் தரும் தொழிலாக அது அமைந்திருக்கிற காரணத்தால் அதைத் தேசிய மயமாக்குவதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வருமானத்தைக் கூட்டிப் பெருக்குவதற்கு வழிவகை ஏற்படக் கூடும். எந்த ஊரிலும் சினிமாக் கொட்டகை இருந்து தீரவேண்டும், சினிமா பார்த்துத் தீரவேண்டும்

21st March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்னும் அளவுக்கு மக்களுடைய மனப்பான்மை மாறியிருக்கிறது எனவே, வருவாய் அதிகம் வரும் ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. அதை எளிதாகப் பெற வழி இருக்கிறது. புதிய வரிகளைப் போட்டு அரசாங்கத்தின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வழிமுறை காணுவதற்குப் பதிலாக, இப்படிப்பட்ட வரி இல்லாத இனத்தின் மூலமாக வருவாயைப் பெருக்குவதன் மூலமாகவும், சினிமாக்கொட்டகைகளைத் தேசிய மயமாக்குவதன் மூலமாகவும் செய்ய முடியும், அதற்கான சிந்தனையைச் செலுத்தி இந்த முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு கருத்துக்கள் தெரிவித்த கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் முதலில் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். குறிப்பாக, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில நல்ல யோசனைகளுள்ளாம் சொன்னார்கள். அவற்றுக்காகவும் நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த வரியை நல்ல முறையில் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்பதில் எந்த விதமான மாறுபட்ட கருத்தும் யாருக்கும் இருக்க முடியாது. சர்க்காரைப் பொருத்த அளவில் எந்த எந்த வகையில் நியாயமாக அவற்றை வசூல் செய்ய முடியுமோ அந்த அந்த வகையில் வசூல் செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். பொது விற்பனை வரி சம்பந்தமாக நமக்கு அதிகமான லீக்கேஜ் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. என்டர்டெயின்மென்ட் டாக்சில்தான் லீக்கேஜ் இருக்கிறது. அதாவது கொட்டகைகளில்தான் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் பொது விற்பனை வரி சம்பந்தமாகவும் வியாபாரிகள் இன்னும் கொஞ்சம் ஒத்தழைத்தால் நல்ல முறையில் செயல்பட முடியும். எந்த எந்த இடத்தில் இருந்து வரி வசூல் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கண்டு பிடிக்க முடியும். நமக்கு இன்றையதினம் போதுமான இன்டெலிஜென்ஸ் இல்லை. குறிப்பாக சர்க்கு எங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது, முதல் தடவையாக யாரிடத்தில் விற்கப்படுகிறது, இரண்டாவதாக யார் யார் இடத்திலே விற்கப்படுகிறது, இறுதியாக எந்த இடத்தில் போய்ச் சேருகிறது என்பதான புள்ளி விவரங்கள் சரியான முறையில் தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதுதான் முக்கியமாக நம் நாட்டில் இருக்கிற குறைபாடு. இன்டெலிஜென்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய இந்தப் புள்ளி விவரம் சரியான முறையில் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அந்த மாதிரியான குறைபாட்டினால்தான் பொது விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையில் முழுவதும் வசூல் செய்ய முடியவில்லை. எந்த எந்த வகையில் இந்த வரி ஏமாற்றப்படுகிறதோ அதையெல்லாம் கண்டு பிடித்துத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அங்கங்கே கிராஸ் செக் செய்வதன் மூலம் இதைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம்.

அடுத்தாற்போல பத்தாயிரம் ரூபாய் கிராஸ் கம்பெனண்டிங் என்று இருந்தது. அதை 50 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 50 ஆயிரம் வரை கம்பெனண்டு 1 சத விதிகம் என்ற அடிப்படையில் கொடுத்து விடலாம். ஆகையால் 50 ஆயிரம் வரை விற்பனை செய்கிறவர்கள் பெரிய அளவில் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. இப்போதே அவர்களுடைய பிரச்சினை பல சமாளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று அறிகிறேன்.

செக் போஸ்ட் சம்பந்தமாக கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னது முற்றிலும் பொருந்தும். வியாபாரிகளிடத்திலும் சரி, அதிகாரிகளிடத்திலும் சரி, நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள், கெட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். மனிதர்களுடைய இயற்கையை மாற்றுவது என்பது சலபமான காரியம் அல்ல. இயற்கையை மாற்றிவிட முடியாது. ஆனால் தவறு செய்வதற்கு யாருக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் இருப்பதுதான் சர்க்காரின் கடமை. அதற்கு வேண்டிய செக் போஸ்ட் விதிகளை எல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். வரி கட்ட வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது பற்றி ஏதாவது சந்தேகம் ஏற்படுமானால் வரி எவ்வளவு

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [21st March 1964]

கட்ட வேண்டும் என்கிறார்களோ அந்தப் பணத்தை டெபாசிட் பண்ணிவிடலாம். பிறகு அந்தச் சரக்குக்கு வரி கட்ட வேண்டுமா, ஏற்கெனவே கட்டியாகி விட்டதா, அல்லது சரக்குச் சென்று சேர்ந்த இடத்தில் கட்டப் பட்டதா என்கிற விவரங்களை எல்லாம் கொடுத்தால் இந்தப் பணம் எக்ஸ்சாக வசூலிக்கப்பட்டது என்றால் உடனே ரீபண்டு செய்து விடுகிறோம். இப்படி இருக்கிறபோது செக் போஸ்டுகளில் லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. வரியை எமாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்தால்தான் லஞ்சம் கொடுக்க முன் வருவார்கள். உண்மையான வியாபாரிகள் லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தவறு செய்பவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டியதுதான். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். செக்கிங் ஸ்க்வாட் என்று திடீரென்று செக் செய்யக்கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். மேலும் இன்று இருக்கிற விதி முறையில் பெரிய கேஸ்களைக் கண்டு பிடித்தாலும் கூட பனிஷ்மெண்டு ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. எண்டர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸைப் பொறுத்த தண்டனையை கடுமையாக்கக் கூடிய வகையில் சட்டம் திருத்தப்பட்டால்தான் நல்ல பயன் ஏற்படும். அந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்கக் கூட இப்போது ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் தான் அபராதம் போடப்படும் என்கிறபோது 100 தடவைகள் கூட சட்டத்தை மீறி காரியங்கள் செய்ய முன் வருகிறார்கள். ஆகவேதான் இப்போது அவர்களுடைய கொட்டகை லைசென்ஸைக் காணச் செய்யும் வகையில் சட்டத்தில் எண்டர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸைப் பொறுத்த வரையில் மாறுதல் செய்ய ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நூல் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை அடுத்த மானிய கோரிக்கையில் சொல்லாமென்று இருக்கிறேன்.

அடுத்ததற்குமே திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையைக் குறிப்பிட்டார்கள். பதினைந்து நாயா பைசாவுக்கு 12 விற்கக் கூடிய வியாபாரிகள்கூட ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது, சிறு வியாபாரிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார். இந்த நிலையை அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தவில்லை. அவர்களே விரும்பி, இந்தவிதமான நிலைமையை வரவழைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 1957-ல் 12 சம்பந்தமாக மல்டிபாயின்ட் டாக்ஸ் விதிப்பதா, சிங்கின் பாயின்ட் டாக்ஸ் விதிப்பதா, சிங்கின் பாயின்ட் டாக்ஸ் என்றால் சிறு வியாபாரிகள் கூட ரிஜிஸ்டர் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டிய சங்கடங்கள் எல்லாம் வரும், யாருக்கும் எக்ஸெம்ஷன் கொடுக்க முடியாமல் போகும் மல்டிபாயின்ட் டாக்ஸ் என்றால் அந்தத் தொல்லை இல்லை, சிறு வியாபாரிகளுக்கு விதிவிலக்கு ஏற்படுவதோடு நடுத்தரமாக 50 ஆயிரம் வரை வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள்கூட கம்பெனண்டிங் செய்துகொள்ள வசதி இருக்கும் என்பதாக எல்லாம் ஒரு நிபுணரைப் போட்டு நன்றாக ஆலோசனை செய்தோம். எல்லா வர்த்தக சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அந்த நிபுணரிடத்தில் வந்து ஒருமுகமாக 12 சம்பந்தமாக சிங்கின் பாயின்ட் டாக்ஸ்தான் வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். சிங்கின் பாயின்ட் டாக்ஸ் போடவேண்டுமென்று யோசித்த 75 ஐடெம்களில் 12 ஒன்று. நான் கூட அந்த நிபுணரிடத்தில் “12க்கு சிங்கின் பாயின்ட் டாக்ஸ் என்றால் எல்லாவிதமான நிர்ப்பந்தமும் வந்துவிடுமே” என்று சொன்னேன். “வர்த்தக சமூகத்தினரே ஒருமுகமாகக் கேட்கும்போது நாம் என்ன செய்வது?” என்று அவர் சொன்னார். அதை ஒட்டித்தான் அவ்விஷயத்தில் என் கருத்து மாறுபட்டு இருந்தாலும் கூட 12 உள்பட அந்த 75 ஐடெம்களுக்கு சிங்கின் பாயின்ட் டாக்ஸ் என்று ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வந்தது. அதற்குப் பிறகு பத்து ஐடெம்களுக்கு மல்டி பாயின்ட் டாக்ஸ் போடவேண்டுமென்று அவர்களே வந்து சொன்னார்கள்.

12யைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒன்று மல்டி பாயின்ட் டாக்ஸ் ஏற்படுத்துவது, அல்லது சிங்கின் பாயின்ட் டாக்ஸ் என்று வைத்துவிடுவது. மல்டி பாயின்ட் டாக்ஸ் என்றால் 1,500 ரூபாய் வரை விற்பனை செய்கிறவர்களுக்கு விலக்கு கிடைக்கிறது 7,500 ரூபாய் வரை ரிஜிஸ்டர் பண்ணிக்கொள்ளத் தேவையில்லை.

21st March 1964] [திரு ஆர். வெங்கட்டராமன்]

பத்தாயிரம், 50 ஆயிரம் வரை கம்பெனண்டிங் செய்துகொள்ள வசதி இருப்பதால் பெரிய அளவில் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய சங்கடம் இருக்காது. ஆனால் சிங்கிள் பாயின்ட் டாக்ஸ் என்றால் 500 ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்பவராக இருந்தாலும் 5 ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்பவராக இருந்தாலும் ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமை தான் இருக்கும். சென்ற முறையே ஒரு நிபுணரைப் போட்டு மேலும் விசாரிக்கலாம் என்று நினைத்தோம். ஆனால் நாட்டிலே நெருக்கடி ஏற்பட்டதையொட்டி வேறு எந்த குழப்பத்தையும் வரி விதிப்பில் ஏற்படுத்த வேண்டாமென்று ஒத்திப் போட்டு விட்டோம். சிங்கிள் பாயின்ட் இருக்க வேண்டும், மல்டி பாயின்ட்டுக்குள்ள சலுகையும் வேண்டுமென்றால் அது சரியானதாக இருக்காது.

கனம் அங்கத்தினர் சீனிவாசன் சில நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். வொர்க் கண்டிபாக்கர்களுக்கு ஏன் வரி போடுகிறார்கள், இவர்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்றார்கள். வொர்க் கண்டிபாக்கர்கள் என்றால் அவர்கள் வெறும் வொர்க்கை மரத்திரம் எடுத்துச் செய்வதில்லை. சில சமயம் அந்த வேலை சம்பந்தப்பட்ட பொருள்களையும் விற்கிறார்கள். குறிப்பாக போட்டோ எடுக்கிறவர் என்றால் போட்டோ எடுப்பதோடு கூட போட்டோ சம்பந்தப்பட்ட பிலிம், பிரின்ட்டிங் பேப்பர், மவுண்ட், காமிரா போன்ற பொருள்களையும் விற்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்தப் பண்டங்களுக்கு வரி இருப்பதால் இது மாதிரியாக வொர்க் கண்டிபாக்கர்கள் வொர்க் எடுத்துக்கொள்வதோடு அந்த வேலை சம்பந்தப்பட்ட பொருள்களையும் விற்பனை செய்வதால் இவர்களுக்கு எல்லாம் வரி விலக்கு அளிப்பது என்பது இயலாத காரியம். இப்படி வரி போடுவதில் தப்பு இல்லை. இதைப் பெரிதாகச் சொல்ல முடியாது.

அடுத்தாற்போல திருமதி லக்ஷ்மிகாந்தம்மாள் தம்முடைய உரையில் 10-30 பல் பண்டங்களுக்கு வரிவிதிக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். a.m. அப்படிப் பார்த்தால் இன்னும் எத்தனையோ பண்டங்களுக்கு வரி விதிக்கக் கூடாது என்று சொல்ல முடியும். வரி விதிப்பதற்கு முன்னதாக நாம் இவை எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்கிறோம். அதற்குப் பிறகு யார்மீது போட முடியும் என்பதை ஆலோசிக்கிறோம். அந்த மாதிரிப் பார்த்து ஒரு சத விதிகம் போட்டால் அதிமாக மக்களைப் பாதிக்காது என்று தீர்மானம் செய்து போட்டிருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் என்னென்ன பண்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்களோ அவற்றுக் கெல்லாம் இரண்டு பர்செண்டாக இருந்த வரியை ஒரு பர்செண்டாக ஆக்கியிருக்கிறோம். கைத்தறி ஆடைகளுக்கு ஒரு பர்சண்ட்; பெட்டிக்கு ஒரு பர்சண்ட் என்று அந்தப் பொருள்களுக்கெல்லாம் வரியை ஒரு பர்செண்டாகக் குறைத்து விட்டோம். அதைவிடக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நிதி நிலைமை அனுமதிக்காது.

கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பல உயர்ந்த கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி யெல்லாம் இங்கே “டீல்” செய்ய வேண்டாமென்று நினைக்கிறேன். முக்கியமாக ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பேசவேண்டும். “சிறு வியாபாரிகள் பாவம்; அதிகாரிகள் வந்து தொல்லை கொடுக்கிறார்கள்; அதனால் லஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள்” என்று ஏதோ அனுதாபமாகப் பேசுவது மாதிரி இந்தச் சட்ட சபையில் பேசிவிட்டால் லஞ்சம் கொடுப்பதை இந்தச் சபை கண்டிக்கவில்லை, அனுமதிக்கிறது என்ற நிலை ஏற்படுவதும், இரண்டு விதமான நிலைமை இந்த நாட்டிலே ஏற்படுகிறது. ஒன்று வியாபாரிகள் தப்பித்துக்கொள்ள லஞ்சம் கொடுப்பது; மற்றொன்று அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்க வேண்டுமென்பதற்காக நிர்ப்பந்தம் செய்வது. இதையெல்லாம் சட்டசபையில் இருந்து நிர்ணயம் செய்ய முடியாது. “ஃபாக்ட்ஸ் ஆப் தி கேஸ்”—அங்கு இருக்கும் நிலைமையைப் பொறுத்ததுதான் லஞ்சம் வியாபாரிகள் கொடுக்கிறார்களா, அதிகாரிகள் லஞ்சம் கேட்கிறார்களா என்பதையெல்லாம் கவனிக்க முடியும். இந்தச் சபையிலே இரண்டு பேரையும் நாம் கண்டித்துப் பேசவேண்டும். சிறிய வியாபாரி என்ன செய்வார், பாவம் என்று பேசினால், லஞ்சம் கொடுக்கலாம் என்ற நிலைமை ஏற்படுவதும், லஞ்சம் வாங்குகிறவர்களைக் கொடுக்கிறவர்களும்

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

[21st March 1964]

விசாரணை செய்யப்பட்டு தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்ற பயம் இருந்தால்தான் இதைத் தவிர்க்க முடியும். பலவிதமான புகார்கள் எல்லாவற்றையும் அவ்வப்போது விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் அவர்களுக்கு அனுதாபமாகப் பேசுவதுபோல் பேசி தவறு வரக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ஹார்ஸ் பெட்டிங்” வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதிலே இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதிலே, உலகத்திலேயே இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று குதிரைகளை நன்றாக வளர்க்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஹார்ஸ் ரேசிங் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் இருந்தால்தான் முடியும் என்று மேல்நாட்டில் இருப்பவர்கள் சொல்கிறார்கள். குதிரை வளர்ப்பதிலே பல விதமான முயற்சிகளை எடுப்பதற்கு ஊக்கம் ஏற்படுவதற்காகவே ரோஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். டெர்பி போன்ற ரேஸ்கள் அந்த வகையில்தான் நடக்கின்றன. குதிரையினுடைய தாயார், அதனுடைய பாட்டன் என்று வமிசா வழி பூராவும் படித்து, என்ன குணதீசியங்கள் கொண்டன, என்ன எடை, எந்த வேகத்தில் ஓடக்கூடியது என்று அதை ஒரு பெரிய சயன்சாகவே நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சர்க்காரைப் பொறுத்தவரை நமக்கு நல்ல குதிரைகள் வேண்டுமென்பதுதான் கருத்து. நம்முடைய ராணுவத்திற்குக் குதிரைகள் தேவை. நல்ல குதிரைகளை வளர்ப்பதற்கெல்லாம் வழி செய்யவேண்டும். அந்த முறையில் “பெட்டிங் டாக்ஸ்” இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தியேட்டர் வரி வசூல் சம்பந்தமாக கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போதே கூறிவிட்டேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : உணவுப் பண்டங்களுக்கு விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும், குறைக்க வேண்டும், அறவே நீக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எடுத்து வைக்கப்பட்டது. அதிலே அரசாங்கத்துடைய கருத்தை அறிய விரும்புகிறேன். குறிப்பாக வறுகடலையைப் பொறுத்தவரை வரியை குறைக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : வறுகடலையைப் பொறுத்தவரை 10,000 ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்கிற வியாபாரிக்குத்தான் வரி. அவர்கள் ஏன் 2 சத விசதம் வரி கொடுக்கக் கூடாது? பத்தாயிரம் ரூபாய் வரை வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் 2 சத விசத வரியைக் கொடுக்கலாம். அதோடுகூட 50,000 ரூபாய் வரை கம்பவுண்டிங் முறையில் கொடுக்கலாம். மற்ற உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரை நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்துத்தான் 2 சத விசதம் வரியை 1 சத விசதமாகக் குறைத்தோம். அதை விடக் குறைப்பது அல்லது எடுத்து விடுவது என்றால் ராஜ்யத்தின் நிதி வசதி இடம் கொடுக்காது. அந்தக் காரணத்தால் இதைப் பரிசீலிப்பதற்கில்லை. நிதி வசதிகள் பெருகினால் அதைப் பற்றிக் கவனிக்கலாம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நம்முடைய நாட்டிலே குதிரையை வளர்ப்பதில்லை. மேல் நாடுகளிலிருந்துதான் தருவிக்கிறோம். அவ்வாறு தருவித்துத்தான் குதிரைப் பந்தயங்களை நடத்துகிறார்கள். இந்த நாட்டில் குதிரைகள் வளர்க்கப்படாமல் பந்தயம் மட்டும் இருந்தால் அது நியாயமா? சென்னையைப் பொறுத்தவரை எத்தனை பேர்கள் குதிரைகளை வளர்க்கிறார்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தவறாக இருந்தால் கூட, பல விஷயங்களை முடிவாகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் பூனாவில் குதிரைகளை வளர்க்கிறோம். மிலிபரி காம்பில் வளர்க்கிறோம். (வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தமிழ் நாட்டில்.....) கிராஸ் பீர்டிங்குக்கு முயற்சி செய்கிறோம். குதிரைகள் போலீஸ் படைக்கு நிறைய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக எல்லாம் குதிரைகள் வளர்க்கிறோம். இந்த பேச்சில் ஒரு கேள்வி கேட்டால் விவாங்கள் சொல்ல முடியும்.

21st March 1964]

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : அமைச்சர் அவர்கள், பல முனை வரிகளாக இருப்பதை ஒரு முனை வரியாக மாற்றுவது பற்றி ஆராய நிபுணர் கமிட்டி போடுவது நெருக்கடி நிலைமையின் காரணமாகப் போடவில்லையென்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு அந்த நிபுணர் கமிட்டியைப் போட முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நெருக்கடி நிலைமை நீங்குகின்ற வரையில் நிபுணர் கமிட்டியை அமைப்பதில்லையென்று முடிவு செய்து விட்டோம்.

திரு. எம். மாயாண்டி நாடார் : செக் போஸ்ட்டில் சரக்குகளுக்குப் பில் கொடுத்தால், ஆர். சி. நம்பர் கொடுக்கவில்லை; சி. எஸ். டி. நம்பர் கொடுக்கவில்லை என்று பென்ஸ்டி வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் பொய்ச் என்றுதான் சொன்னார்கள். அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது போட்டிருக்கின்ற விதிகளின்படி பொய்ச் செய்தால் போதும். அதை வியாபாரிகள் நன்றாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is :—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 78,15,200 under Demand No. III—General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND No. XIX—Co-OPERATION.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : Sir, on the recommendation of the Governor, I move :—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,65,08,000 under Demand No. XIX—Co-operation”.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : என்னுடைய பெயரில் உள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 2,65,08,000 under Demand No. XIX—Co-operation be reduced by Rs. 100”.

MR. SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

* **திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :** மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற மான்யக் கோரிக்கையின் பேரில் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த கனம் அங்கத்தினர் திரு. அழகமுத்து அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் நாட்டில் தான் அது நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்ற பெருமை தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்தது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதிலும் இந்தத் துறையில் பல ஆண்டுகளாக கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவராக இருந்து பணியாற்றி கூட்டுறவு பற்றி நன்கு புரிந்த மதிப்பிற்குரிய கனம் மன்றாடியார் அவர்களை அமைச்சராகப் பெற்றிருக்கிறோம். அவர்கள் காலத்தில் கூட்டுறவுத் துறை இன்னும் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதில் தவறில்லை. கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [21st March 1964]

என்று சொல்லப்பட்டாலும் கூட சமீப கால நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது அதில் நடைபெறுகிற ஊழல்களைப்போன்று வேறு எந்த நிறுவனத்திலும் நடைபெறுவதில்லை என்பதும் தெரிகிறது. சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பு இத் துறையில் எவ்வளவு அச்சத்தோடு, ஒவ்வொருவரிடமும் பயந்துகொண்டு பணியாற்றி வந்தார்களோ அந்த நிலை மாறி சுதந்திரம் வந்த பிறகு அதில் அகப்பட்டதைச் சுருட்ட தங்களுக்கும் சுதந்திரம் இருக்கிறது என்று கருதுகிற ஒரு சிலர் எவ்வளவு தொகைகளை கையாடல் செய்து வருகிறார்கள் என்பதையும் பத்திரிகையாலாகப் பார்க்கும்போது அத் துறை முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்ற அக்கறை உள்ளவர்கள், தங்கள் நம்பிக்கை போய்விடுமோ என்று அச்சப்படவேண்டி இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை அந்த அளவுக்குப் போய்க்கொண்டிருப்பதே அதற்குக் காரணம். கூட்டுறவுத் துறையை தங்கள் பரம்பரைப் பாத்தியமாகக் கருதி, அவர்களின் தகப்பனார் சொத்து என்று கருதி, அதில் அவர்கள் இருக்கிற வரையில், அவர்கள் குடும்பங்கள் இருக்கிற வரையில், இந்த நாட்டில் தாங்கள் வாழ்கிற வரையில் தங்கள் குடும்பத்தின் ஏகபோக சொத்து என்று ஒரு சிலர் அதில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருவதால்தான் இத் துறையில் நாளுக்கு நாள் பலவித ஊழல்கள் மலிந்துகொண்டு வருகிறது. இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட விளைவுகளுக்குப் பிறகு இப்போது நடைபெற்று வருகிற நடைமுறைகளைப் பார்க்கிறபோது ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட குற்றங்களை கீளைய அதிகாரிகள் பெரிய பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு அதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். அதனால் மேலும் அத்துறை வளர்ச்சி அடைய அவர்கள் கவனம் செலுத்த முடியாமல் போகிறது. ஆகவே தங்கள் மூலம் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஏற்கனவே நடைபெற்று முடிந்திருக்கிற ஊழல்களை போக்குவதற்காக அதிக அதிகாரிகளை நியமித்து உடனுக்குடன் அப்படி பிடிக்கப்படுகிற குற்றவாளிகளை தண்டிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மிக விரைவில் செய்தால் இப்போது இருப்பவர்களுக்கு அச்சம் ஏற்படுகையாடல்களில் ஈடுபடாமல் இருப்பார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் பணியாற்றுகிற எல்லா அதிகாரிகளையும் உண்மையிலே நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் எடுக்கிற முடிவுகளுக்கு, அவர்கள் எடுக்கிற நடவடிக்கைகளுக்கு இடையே குறுக்கிட்டு அரசாங்கம் ஏதாவது தாமதத்தை விளைவிப்பதற்கு முன்வருவார்களோ என்றுதான் அஞ்சுகிறேன். பல ஆண்டுகளாக கையாடல்கள் செய்யப்பட்டதை சிரமப்பட்டு அதிகாரிகள் கண்டுபிடித்து வழக்கு மன்றங்களுக்கு அனுப்பினாலும், அகப்பட்ட அவர்களுக்கு ஒரு சில சலுகைகளை, உதவிகளை அரசாங்கம் செய்து கொண்டுவருகிறது. அந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் இருக்கக் கூடாது என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பரம்பரை பாத்தியதை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். சென்ற தடவை கூட சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு தலைவர் ஒரு ஆண்டு, இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு மேலே நிச்சயமாக அதில் இருக்கக் கூடாது. தொடர்ந்து அவர்கள் அங்கம் வகிப்பதினால்தான் அவர்கள் அதில் எதுவும் செய்து விடலாம் என்ற தைரியம் ஏற்படுகிறது. அப்படி தைரியம் ஏற்படுகிற காரணத்தினால்தான் அவர்கள் அதை தங்கள் சொந்த சொத்தாகக் கருதுகிறார்கள். நான் இப்படிச் சொல்வதால் அத் திட்டம் தவறு என்று சொல்லவில்லை. கூட்டுறவு முறைத் திட்டத்தை வரவேற்கிறோம். அந்தத் திட்டம் நாட்டுக்கு தேவைதான். ஆனால் கொள்ளை அடிப்பவர்களும் சேர்ந்து கொண்டு, கூட்டுறவு என்று ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு அதைப் பயன்படுத்திக் காரணத்தினால்தான் சொல்கிறேனே தவிர கூட்டுறவு முறை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கூட்டுறவு முறை நல்லதுதான். ஆனால் அதைக் கையாள்கிற முறையில் நல்ல நோக்கம் இருக்கவேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறேன். ஒருவர் ஒரு தடவை தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டால் அவர் இருக்கிற வரை அவர்தான் தலைவராக இருந்துவிடுகிறார். அப்படியிருப்பதினால்தான் அதில் நடைபெறுகிற ஊழல்களை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அப்படி புரிந்துகொண்டாலும் அவர் தொடர்ந்து இருப்பதால் அத் துறையில் பல பேர்களுடைய கூட்டுறவு அவருக்கு ஏற்பட்டுவருகிற காரணத்தால் இவர்கள் செய்கிற குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்கும் அதிகாரிகள் திடீரென்று மாற்றப்படுகிறார்கள், பழிவாங்கப்படுகிறார்கள். இவர்தான் பரம்பரை தலைவர் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இரண்டு

21st March 1964]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

வருடங்களுக்கு மேல் ஒருவர் தொடர்ந்து தலைவராக இருக்கக்கூடாது. சர்க்கார் அதிகாரிகள் தொடர்ந்து மூன்று வருடங்களுக்கு மேல் ஒரே இடத்தில் உத்தியோகம் பார்த்தால் அவர்கள் அங்கு பழக்கப்பட்டு அதனால் வேறு பல காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று கருதி அவர்கள் மாற்றம் செய்யப்படுகிறார்கள். இதற்கு வருகிறவர்கள் ஹானரி வேலை செய்வதால் அவர்களுக்கு அந்த நிலை இருக்கக் கூடாது என்று தேர்தல் முறை வைத்திருக்கிறார்கள். அது எப்படி நடைபெற்று வருகிறது? வேண்டுமானால் அமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களும் சொல்லலாம். அதில் புகுந்து எப்படியாவது அதிக அங்கத்தினர்களை சேர்த்தில் வழிவகை தேர்தலில் தோற்கடிப்புகள், அதுதான் ஜனநாயகம் என்று கூறலாம். ஒரு தடவை ஒரு தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டால், எந்த கட்சியை சார்ந்தவர் என்றிலை, அவரை எந்த சக்தியும், யாரும் தோற்கடிக்க முடியாது தேர்தலில். அப்படி நடக்க சட்டத்தில் வழிவகை இருக்கிறது. கூட்டுறவு சட்டத்தில் உள்ள விதிகளை, சில சில சங்கங்களில் அவரவர்கள் இஷ்டத்திற்கு விதிகளை இயற்றிக் கொள்ளவோ விதிகளை மாற்றிக்கொள்ளவோ வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தேர்தலை எப்படி நடத்தலாம், எந்தெந்த விதிகளை அடிப்படையில் நடத்தலாம் என்பதை தெரிந்து அவர்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருப்பதன் காரணமாக பைலாவையே மாற்றியமைக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல் ஒழுங்கினைகள் உண்மையில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திலிருந்துதான் ஆரம்பம் ஆகிறது. அதன் காரணமாக பல வழக்குகள் இருக்கின்றன. எந்தவிதமாக தேர்தலை சரியாக நடத்தாமல், ஒழுங்கினைமாக நடத்திவருகிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒரு சில அதிகாரிகளும் அவர்களுக்கு உந்தையாக இருக்கிறார்களோ என்று அஞ்சவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிலயிடங்களில் அங்கத்தினர்கள் சிலரை நீங்கள் அங்கத்தினர் இல்லை என்று விலக்குகிறார்கள். தேர்தலுக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கூட விலக்குகிறார்கள். விதிப்படி என் முன் நோட்டீஸ் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டால் பைலாவை திருத்தி இருக்கிறோம், நேற்றைய வொர்க்கிங் கமிட்டியில் தீர்மானம் செய்து உங்களை எல்லாம் விலக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். மறுபடியும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வாதாடினால் தேர்தல் முடிந்த பிறகு வாதாடலாமே தவிர தேர்தலில் வோட்டு அளிக்க அவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது. ஆகவே, பைலாவைத் திருத்துவதற்கு அதிகாரம் இருப்பதினால் அவர்களை எதிர்ப்பவர்களை அங்கு நுழைய முடியாத அளவிற்கு செய்து விடுகிறார்கள். டால்மியா சிமென்ட் கூட்டுறவு சங்கத்தில் தொழிற் சங்கத்தில் அவர்கள் அங்கத்தினராக சேராத காரணத்தினால் பல அங்கத்தினர்கள் விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி விலக்கப்பட்டதை பெட்டி ரெஜிஸ்ட்ராட்டம் சொல்லி அவர்கள் வந்து விசாரித்து இது ஒழுங்கினை என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்ட பிறகு திடீரென்று அந்த டி. ஆர். மாற்றப்பட்டார். மாற்றப்பட்ட மூன்று நாட்களுக்குள் என்னென்னவோ செய்து திரும்ப வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தேர்தல் நடந்தது நடந்ததுதான், அப்பீல் செய்யுங்கள், பிறகு முடிவு செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் பங்குதாரர்கள், பணம் கட்டியிருக்கிறோம், எங்களுக்கு கடன் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் நீங்கள் தேசிய தொழிற் சங்கத்தில் அங்கத்தினர் இல்லை. ஆதலால் உங்களுக்கு அளிக்க முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எழுதிவிட்டு இப்போது உண்ணாவிரதம் இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்று கொள்ளை அடித்துவிட்டு கொன்மானம் போட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? குற்றம் செய்தவர்கள் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டவர்களுக்கு, பின்னர் வெளியே வந்தவுடன் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது. என் அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுத்து வெளியேற்றக் கூடாது? தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் நாம் இயற்றும் சட்டங்கள் பல கோர்ட்டுக்கு போனால் நிற்பது கிடையாது. காரணம் என்னவென்று புரியவில்லை. எந்தச் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டாலும் போடுகிற சட்டங்கள் அத்தனையும் இப்போது செல்லாது என்ற நிலைதான் நடைமுறையில் இருக்கிறது.

[21st March 1964]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சட்டங்கள் அத்தனையும் என்று சொல்வது சரி அல்ல. நம்மையே குறைவுபடுத்திக்கொள்வது போலாகும். தமிழ்நாட்டில் என்று சொல்வது சரியல்ல. மற்ற மாநிலங்களிலும் சட்டங்கள் செய்து கோர்ட்டுக்குப் போய் தீர்ப்பு கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் நடக்கிற தென்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். மகிழ்ச்சி, நன்றி.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கூட்டுறவுபற்றி சொல்லவில்லை. மன்றங்கள் செய்யும் சட்டங்களைப்பற்றி சொன்னேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : சட்டத்தைக் குறைத்து சொல்லவேண்டும் என்பது என் நோக்கம் அல்ல. நல்ல முறையில் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் சட்டத்தை பழிக்கிறார்களா ?

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : சட்டத்தை பழிக்கவில்லை. ஒட்டை உடைசல் இருக்கிறது அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தப்பிக்கொள்கிறார்கள் என்றுதான் கூறுகிறேன்.

அடுத்து, இந்தத் துறையில் எவ்வளவோ ஊழல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்ற பொழுது, இவைகளை எல்லாம் அதிகாரிகளிடத்திலே ஒப்படைத்துவிடலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதோடு அதிகாரிகள் எங்காவது தவறு செய்திருந்தாலும் கூட, அரசாங்கம் அதில் தலையிட்டு சரியான நியாயத்தை கடைபிடிக்க முயலவேண்டும். அதல்லாமல் கட்சி பாடுபாடு காட்டி இதில் நிர்வாகம் நடக்கக் கூடாது. தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இங்குள்ள கூட்டுறவு தலைமை எல்லாம் ஒரு சில குடும்பங்களின் கையிலேயே, அவர்களின் வாரிசாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே போன்று தான் எல்லா மாவட்டத்திலும் ஒரு சில குடும்பங்களின் கையிலேயே கூட்டுறவு இயக்கங்கள் எல்லாம் இருந்து கொண்டு வருகிறது. காரணம் இவ்வாறு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆதரவு தருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஏதாவது கையாடல்கள் செய்தால் கூட, அவர்கள் இருக்கின்ற கூட்டுறவு இயக்கங்களில் ஏதாவது ஒழுங்கினைங்கள் நடந்தால் கூட, அரசாங்கம் அதில் தலையிடுவதற்கு அஞ்சி, கண்டுபிடித்த அதிகாரிகளை மிரட்டி, அவர்களுக்கும் தொல்லை கொடுத்து, வேலைகளை சரிவர நடக்க வொட்டாமல் தடுத்துவிடுகிறார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எந்த இடத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, தேர்தல் என்று வந்து விட்டால், காங்கிரஸுக்கு வோட்டு போட்டால்தான், கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாக கடன் வசதிகள் முதலியவைகள் கிடைக்கும் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும், கூட்டுறவுத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணம் காங்கிரஸ் கட்சிக்காக செலவழிக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவுத் துறைக்கு என்று வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற கார், ஜீப்-கள் இவைகள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சிக்காகப் பல இடங்களில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. நான் ஒன்றை குறிப்பிட்டு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரக்கோணத்தில் நடந்த நகராட்சி மன்றத் தலைவர் தேர்தலின்போது, அங்குள்ள கூட்டுறவு இயக்கத்திற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற எம். டி. ஜே. 3331-ம் நம்பர் உள்ள ஜீப் உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இங்குள்ள அங்கத்தினர்களை கடத்திச் சென்று மைசூரில் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிறார்கள்.....

கனம் சபாநாயகர் : “இங்குள்ள” அங்கத்தினர்கள் என்று சொன்னால் அது இங்கே இருக்கின்ற சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களை குறிக்கும்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நான் அரக்கோணத்தில் இருக்கின்ற அங்கத்தினர்களைப் பற்றித்தான் குறிப்பிடுகிறேன். இவர்களில் சிலரை கூட்டுறவுத் துறையைச் சேர்ந்த எம் டி. ஜே. 3331 ஜீப்பில் மைசூருக்கு கொண்டுசென்றிருக்கிறார்கள். அப்படி சென்றதில் மைசூரில் அந்த ஜீப்

21st March 1964] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

ஆகவியிடென்ட் ஆகியிருக்கிறது. நான் சொல்வது சரியில்லை என்றால், ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். இந்த ஜீப் மைசூருக்குச் செல்லவேண்டிய அவசியமென்ன? அரக்கோணத்தில் உள்ள பிரபல காங்கிரஸ் தலைவர் தான் அரக்கோணத்திலுள்ள கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தலைவர். இதன் காரணமாகத் தான் இந்த ஜீப் உபயோகப்படுத்தப்பட முடிக்ிறது. ஏன் இந்த ஜீப் மைசூருக்குச் சென்றது? என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது? இதைக் கேட்பதற்கு நாதி இல்லையா? கூட்டுறவுத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஜீப்புகள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சிக்குத்தான் சொந்தமா? கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள ஜீப் என்றால், அது எல்லாக் கட்சிக்கும் சொந்தமானது, எல்லோருக்கும் அதில் பங்கு இருக்கிறது? ஆனால் இப்போது குறிப்பிட்ட கட்சியின் கையில்தான் இந்த மாதிரியான ஜீப்புகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே குறிப்பாக இந்த ஜீப் மைசூருக்குப் போகவேண்டிய அவசிய மென்ன என்பதை தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். இப்படி செய்துகொண்டிருப்பதால், நிச்சயமாக களங்கம் தான் ஏற்படும். ஆகவே இதையெல்லாம் தடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும், ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்லி முடிக்கிறேன். அதாவது உறுப்பினர்கள் சேர்க்கின்ற விஷயத்தில், அதிகமாக ஏழைகள் சேர்க்கப் படுவதில்லை. அவர்கள் அதிகமாக சேர்க்கப்பட்டால் ஏழைகள் தலைவராகி விடுவார்கள் என்று அச்சம் போலும். மற்றவர்கள் சொல்லலாம், பணக்காரர்கள் இருந்தால்தான் அதிகமாக கையாடல்கள் நடைபெறுது என்று. ஆனால் உண்மையில் பணக்காரர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற சொண்ட்டிக் களில் தான் கையாடல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக நான் சொல்ல விரும்புவது, ஏழைகள் இருந்தால் கையாடல்கள் நடைபெறுது. ஏனென்றால் அதை எடுத்துவால் என்ன வந்துவிடுமோ, தொடர்பால் என்ன ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று ஏழைகள் பயப்படுவார்கள். பணக்காரர்களுக்குப் பயமில்லை. இப்போதுள்ள முறையை எடுத்துக்கொண்டால், பணக்காரர்கள் அதிகம் செலுத்துகின்ற காரணத்தினால் தான் கூட்டுறவுத் துறையில் அதிகமான அளவில் கையாடல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஏழை மக்களை சுரண்டி, அவர்களின் ரத்தத்தை குடிக்கின்ற முதலாளிகள் பல பேர்கள் இன்றைக்கு கூட்டுறவு இயக்கங்களில் தலைவராக இருக்கின்ற காரணத்தால், கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக ஏழை மக்கள் நல்ல பலனை பெற முடியவில்லை. கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஏழைகளின் கையில் கொடுத்துப் பார்க்கட்டும், நிச்சயமாக எந்தவிதமான கையாடல்களும் நடைபெறுது. பணக்காரர்கள் தான் இருக்க வேண்டும் என்கின்ற பாரம்பரியத்தை மாற்றி, ஓராண்டு, அல்லது இரண்டு ஆண்டுகள் இப்படி சில குறிப்பிட்ட ஆண்டு களுக்கு மேல் ஒருவரை இருக்கக் கூடாது, அதிலும் முன்பிருந்த ரூமப்பதி லுள்ளவர்களும் இருக்கக் கூடாது என்கின்ற அளவுக்கு சட்டத்தையாவது திருத்தம் செய்து, ஏழை மக்கள் நல்ல முறையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பயனை அனுபவிக்கின்ற வகையில் செய்து, முக்கியமாக தேர்தலில் ஒழுங்கினைங்கள் இல்லாமல் செய்வதற்காக அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர் : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, கணம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மாண்புமிகு கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டில் இருந்தது போலவே இந்த ஆண்டிலும் தொடர்ந்து கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் வளர்ந்துள்ளது. அதற்காக கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும், ராஜ்ய பதிவாளர் அவர்களையும், கூட்டுறவு இலாகாவிலுள்ள எல்லா அதிகாரிகளையும் நான் பாராட்டி விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள், உண்மைக்கு மாறான சில கருத்துக்களை சொன்னார்கள். அவர்கள் எந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்து இப்படி பேசினார்களோ தெரியவில்லை. புதிய சட்டத்தை அவர்கள் பார்த்திருப்பார்களேயானால், இந்தக் கருத்துக்களை அவர்கள் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். 1932-வது சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு இதை

[திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்] [21st March 1964]

யெல்லாம் பேசிவிட்டார்கள். ஒருவரை மெம்பரிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்றால் என்ன காரணத்திற்காக நீக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி மெம்பருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதன் மேல் அவர் கொடுத்திருக்கின்ற சமாதானத்தை மகா சபையில் வைக்க வேண்டும். அதை மகாசபையார் பரிசீலனை செய்து அதன் பிறகு நீக்கலாம் என்று தீர்மானம் செய்யவேண்டும். அப்படி தீர்மானம் செய்தால் மட்டும் போதாது. அதற்குப் பிறகு அந்த தீர்மானத்தை பதிவாளர் அவர்களும் ஃபைனான்ஸ் பரங்கும் ஒத்துக்கொண்டால்தான் அமல் செய்ய முடியும். இந்த நிலையில் அவர்கள் இந்த உண்மைக்கு புறம்பான கருத்துக்களை சட்ட மன்றத்தில் சொன்னால் அது எந்த அளவுக்கு பொருத்தமாகும் என்பதை அவர்களே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்....

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, சட்டங்கள் எல்லாம் திருத்தப்பட்டிருந்தாலும், நான் சொன்னது, இந்தச் சட்டங்கள் ஒன்றும் அமலாக்கப்படவில்லை என்பது தான். நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருந்தாலும் கூட, உரிய காலத்தில் கொடுக்காமல், நோட்டீஸ் செர்வ் செய்யாமலேயே நோட்டீஸ் செர்வ் செய்ததாக சொல்லுகின்ற முறையில் நீக்கிவிடுகின்ற ஊழல்கள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன. இதை என்னால் நிரூபித்துக் காட்ட முடியும்.

திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர் : சென்ற அக்டோபர் மாதம் இரண்டாம் தேதி இந்தச் சட்டம் அமலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி யிருந்தும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அமல் செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னால் இதைப்பற்றி அவர்கள் நன்றாக அறிந்து கொள்ள வில்லை என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

இரண்டாவது, மெம்பர்கள் சேர்ப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதுவும் முழுக்க முழுக்க உண்மைக்கு மாறானது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புதிய சட்டத்தில் யார் வேண்டுமென்றாலும், மெம்பர்களாக சேரவேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்து கொண்டாலும் உடனடியாக சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி சேர்த்துக்கொள்ளவில்லையென்றால் உடனே நிர்வாகஸ்தர்களுக்கு அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம். ஆகவே இப்படி இருக்கும்போது, ஏழைகள் மெம்பர்களாக சேருவதற்கு தடை இருக்கிறது, பணக்காரர்களைத் தான் அதிகமாக சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது உண்மையல்ல. இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பின்படி பூரணமாக 85 சதவிகிதம் குடும்பங்களை அங்கத்தினர்களாக சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மெம்பர்களாக சேர்ந்துகொள்வதற்கு கஷ்டமிருக்கிறது என்று சொல்வது தமிழ்நாட்டில் எந்த விதத்திலும் பொருந்தாது; வேண்டுமென்றால் அஸ்ஸாமில் சொல்லலாம், வங்காளத்தில் வேண்டுமென்றால் சொல்லலாம். இந்த விதமாக சொல்வது எந்த முறையிலும் தமிழ் நாட்டுக்கு ஒவ்வாது என்பதை குறிப்பிட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றபடி, கூட்டுறவு இயக்கம் இன்னும் நல்ல முறையில் வளரவேண்டுமானால் பல காரியங்களை செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இப்போது இருக்கக்கூடிய சங்கங்களை எல்லாம் எவ்வளவு பெரிதாக ஆக்க முடியுமோ அந்த அளவு “வயபின் யூனிட்டாக” மாற்ற வேண்டும். இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. பல நிபுணர்களும் சொல்லுகிறார்கள். ரிசர்வ் பங்கும் இந்த அபிப்பிராயத்தை திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை உடனே அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கிரெடிட் யூனியன்கள் எல்லாம் சில இடங்களில் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த கிரெடிட் யூனியன்கள் என்று ஏற்படுத்தாமல் பெரிய சங்கங்களாக மாற்றிவிடுவது நல்லது. ஃபுல் ஃபைனான்ஸ் இடத்தின் கீழ் கடன் வசதி செய்து கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் போதிய

21st March 1964] [திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்]

அளவு கடன் வசதி செய்து கொடுக்க முடியாத நிலை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. மார்க்ஜினல் கல்டிவேட்டர்ஸுக்கும், சப்-மார்க்ஜினல் கல்டிவேட்டர்ஸுக்கும் 2/3 என்ற அளவில் கிராண்டு கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஃபுல் ஃபைனான்ஸ் ஸ்கீம் முறையில் கடன் கொடுக்கின்ற வசதியை ராஜ்யம் பூராவிற்கும் ஏற்படுத்துவதற்குச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஃபுல் ஃபைனான்ஸ் திட்டம் நாடு எங்கும் அமல் நடத்தப்போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, பிளாக் லெவலில், அதன் மூலமாக இரண்டரை லட்சமோ அல்லது இரண்டு லட்சத்து 60 ஆயிரம் ரூபாயோதான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை இன்னும் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குக் கொடுப்பதைப் பற்றி இன்னும் முடிவு ஏற்படவில்லை. இது பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே சீக்கிரமாகவே முடிவு செய்து இந்தப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, இந்த ஃபுல் ஃபைனான்ஸ் திட்டத்திற்காக 2 லட்சத்து 60 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள் என்றால், அதைக் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் உடனே செய்ய வேண்டும். பணத்தைக் கொடுக்காமல் ஃபுல் ஃபைனான்ஸ் திட்டத்தின் கீழ் தாராளமாகப் பணம் கொடுங்கள் என்று சொல்வது சிறந்தது அல்ல. ஆகவே இதை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் 3 ஆண்டு, 5 ஆண்டு பொதுவிடங்களுக்கு காரண்டி கொடுத்துள்ளது. காரண்டி எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டுள்ளதோ கிட்டத்தட்ட அந்த அளவுக்கு நாம் பொதுவிட வருவிக்ந்துள்ளோம். அந்த காரண்டி தொகையை இன்னும் அதிகப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை நம் ராஜ்ய அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலும் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ரிஸர்வ் பாங்க் இதற்குச் சில ஆட்சேபங்களைச் சொல்லி வருகிறார்கள். இருந்தபோதிலும் இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தவிட்டோம். ஆரம்பித்த பின் இனி விட்டுவிடுவது என்றால் பொது மக்களிடம் ஏதோ தவறுதலோ, என்னவோ, ஏன் நிறுத்திார்கள் என்ற அச்சமே ஏற்பட்டு விடும். ஷெட்யூல்ட் பாங்குகளுக்கு பொதுவிட இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீம் இருக்கிறது. அந்த ஸ்கீம் கூட்டுறவு பாங்க் பொதுவிடங்களுக்கு வரும் வரையில் அரசாங்கம் மீடியம் லோனுக்கு காரண்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-00
a.m.

மற்றொன்று எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர் கோவாப்பரேஷன் ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும் பணியாற்றி வருகிறார்கள். ப்ளாக்கைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு வேலை இல்லை என்று சொல்லிவருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை இல்லை என்பது சரியல்ல. ஆனால் அவர்கள் எந்த இடத்திலே இருக்க வேண்டுமோ அங்கு இல்லாமல் தவறுதலான இடத்தில் பணியாற்றுகிறார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படி ஈ.ஓ. பஞ்சாயத்தை கூட்டுறவு சென்ட்ரல் பாங்கில் விட்டு வேலை செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் இருக்குமோ, அதே போல்தான் ஈ.ஓ. கோவாப்பரேஷனை பஞ்சாயத்தில் வைத்து வேலை செய் என்று சொல்லுவது. நாங்கு நேரியில் நடந்த ஸ்டேட் லெவல் கான்ஃபரன்ஸில் கூட இது பற்றி முதல் அமைச்சரிடம் சொல்லப்பட்டது. இதைப் பற்றி அரசாங்கம் சீக்கிரமாகப் பரிசீலித்து ஆவன செய்யலாம் என்ற முறையில் சொன்னார்கள். சீக்கிரமாகப் பரிசீலித்து ஈ.ஓ. கோவாப்பரேஷனை மத்திய பாங்கில் வேலை செய்யும் அளவில் ஏற்பாடு செய்தால் எல்லாவித வேலைகளையும் நல்ல முறையில் செய்து அதே சமயத்தில் தவறுதல் நடக்காமல் தணிக்கை செய்யும் நிலைமையிலே சவுகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதையும் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று இந்த டிபார்ட்மென்டல் ஸ்டாஃப்களைப் பற்றி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்ற எல்லாத் துறைகளிலும் ஃபாரின் சர்வீஸில் பணியாற்றினால் 25 சத விகிதம் ஃபாரின் சர்வீஸ் அலவன்ஸ் கிடைக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையிலும் 25 சத விகிதம் என்று இருந்ததை 20 சத விகிதமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக மற்ற துறை

[திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்] [21st March 1964]

களைவிட கூட்டுறவுத் துறையில் பண விஷயத்தில் அவர்கள் புழங்குகிற நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு அதிகமாக ஊதியம் இருப்பது மற்ற டெம்டேஷன்களைத் தவிர்க்க சவுகரியமாக இருக்கும். கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாத்திரம் 25 சத விதத்திலிருந்து 20 சத விதமாகக் குறைத்தது நியாயத்திற்கு எந்த விதத்திலும் ஒவ்வாதது. இதை மீண்டும் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கும் 25 சத விதம் ஃபாரின் சர்வீஸ் அலவன்ஸ் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே ப்ரொபேஷனர்ஸ் ஃபாரின் சர்வீஸில் போகக் கூடாது என்று கூட்டுறவு இலாகாவிற்கு ஒரு விதி ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒரு இன்ஸ்டிடியூஷனில் பணியாற்றக் கூடாது என்று செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி கூட்டுறவுத் துறையில்தான் இருக்கிறதே தவிர மற்ற இலாகாக்களில் இல்லை. மற்ற இலாகாக்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது இந்த நடைமுறை தேவையில்லாதது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, கூட்டுறவு விதிகள் அமைக்கும்போது 300 ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு ஊழியர் சம்பளம் வாங்கினால் போனலே கிடையாது என்று புதிதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டுமென்று கூட்டுறவு அமைச்சரிடமும் பதிவாளரிடமும் பல முறை சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. முன்னூறு ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் இருந்தால் போனல் கூடாது என்று இருப்பதை அகற்றிவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடவுன்களைப் பொறுத்த வரையில் நம் ராஜ்யத்திலே மற்ற ராஜ்யங்களை விட அதிகமாகக் கட்டியிருக்கிறோம். இன்னும் அதிகத் தேவை இருக்கிறது நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில். அது மட்டுமல்லாமல் இருக்கக்கூடிய குடவுன்களைப் பெரிதாகக் கட்ட வேண்டும். அதோடு எண்ணிக்கையையும் அதிக படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மார்க்கெட்டிங்கைப் பொறுத்த வரையில் மிகவும் தடையாக இருப்பது இந்த விற்பனை வரியினாலே. விற்பனை வரி இலாகாவிலே ஒரு தானியத் தையோ அல்லது சாமானையோ விலைக்கு வாங்கி விற்பனையும் இல்லாவிட்டால் மார்க்கெட் செய்தாலும் இரண்டையும் ஒன்றாகப் பாலிக்கிறார்கள். அது இருக்கக் கூடாது. மார்க்கெட் செய்தால் அதற்கு விற்பனை வரி இருக்கவே முடியாது. சட்டத்திலே கூட அந்த அளவில் இருந்தாலும் இன்டர்பிரிட் செய்யும்போது வேறு விதமாகச் செய்கிறார்கள். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரைஸ் மில்லைப் பொறுத்த வரையில் கூட்டுறவுத் துறையில் பெரிய ரைஸ் மில் ஒன்றுவது ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முடிவு செய்து அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முழுத் தொகையையும் கடனாகக் கொடுத்தால் போதும். அதற்கான ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹவுஸ் மார்ட்கேஜ் பாங்கைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கு ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். தாலுகாவில் இருக்கக்கூடிய மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், ப்ளாக் யூனியன் ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸ்க்கும் உபயோகப்படும் முறையில் அங்கு இருக்கக்கூடிய வீடுகளுக்கு கடன் கொடுக்கும் முறையில் அமைந்தால் சவுகரியமாக இருக்கும். முனிசிபாலிட்டிகள் அல்லது தாலுகா ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸ் என்ற அளவில் இருந்தால் நல்ல முறையில் எல்லோருக்கும் சேவை செய்யக்கூடியதாக இருக்காது. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆடிட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஊழல்கள் அதிகமாக இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் தர்மலிங்கம் வேகமாகச் சொன்னார்கள். எத்தனை ஆயிரம் சொஸைட்டிகள் இருக்கின்றன, அதில் எத்தனை சொஸைட்டிகளில் ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும்.

21st March 1964] [திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்]

அப்படிச் சொல்லும்போது எந்த இலாகாவில், எந்த ஸ்தாபனத்தில் ஊழல் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று பார்த்தால் குறிப்பாக கூட்டுறவுத் துறையில் மற்ற துறைகளில் இருப்பதைப் பார்க்க மிகக் குறைவு என்று சொல்ல முடியும். பேப்பரில் வரும் ஒரு ஜட்ஜ்மென்டை வைத்து எல்லாம் ஊழல் என்று சொன்னால் அது எந்த அளவுக்கு சரி என்று பார்க்க வேண்டும். தவறு இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. தவறு இருக்கத்தான் செய்கிறது. எப்படியும் நிவர்த்தி செய்வது மிக மிக முக்கியம். அரசாங்கம் ஆடிட்டை எந்த அளவுக்கு மிக மிக நல்ல முறையில் திறமையாகச் செய்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு ஊழல் இல்லாமல் செய்துவிட முடியும், தவறு இல்லாமல் செய்துவிட முடியும். அரசாங்கம் ஆடிட் விஷயத்தில் ரூபாய், அணு, பைசா கணக்குப் பார்க்கும் போது, எவ்வளவு செலவு எவ்வளவு வரவு என்று பார்க்கும்போது இந்த அளவுக்கு தவறு நடக்கிறது. முன்பெல்லாம் 15 சென்ஸிட்டிக் களுக்கு ஒரு ஆடிட்டர் என்றால், 10,000 ரூபாய் அளவில் இருந்தது இப்போது லட்ச ரூபாய் ஆண்டுபோதும் கூட அதே 15 சென்ஸிட்டிக் களுக்கு ஒரு ஆடிட்டர் என்றால், ஒரு சென்ஸிட்டிக் 4 நாளில் முடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த அளவுக்குப் பூரணமாகச் செய்ய முடியும்? ஃபுல் அண்ட் தரோவாக இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்று ஆகிவிடுகிறது. ஆடிட்டர்களை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். கண்கரண்டாக வைத்திருப்பது நல்லது. இதிலே அரசாங்கம் எவ்வளவு செலவு ஆகிறது என்று கணக்குப் பார்க்காமல் எவ்வளவு தேவை என்று சீப் ஆடிட்டர் சொல்லுகிறாரோ, ரிஜிஸ்ட்ரார் சொல்லுகிறாரோ அந்த அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்ஸ்யூமர் ஸ்கீமைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு வார்த்தை. இதைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் இப்போது அதற்காகப் பல ஏற்பாடுகள் செய்து சென்ட்ரலி ஸ்பான்ஸார்ட் ஸ்கீம் என்ற முறையில் பல மானியங்கள் கொடுக்கிறார்கள். பல கடன் உதவிகள் கொடுக்கிறார்கள். இதிலே கடைகள் போடுவதிலே ரீட்டெயில் ஷாப் வைப்பதில் சிரமம் இருக்கிறது. டிபென்ஸ் ஆப் இண்டியா ரூல் பிரகாரம் ரெக்விஸிஷன் செய்து கட்டம் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திலே கேட்டால், ராஜ்ய அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ராஜ்ய சர்க்காரைக் கேட்டால் கூட்டுறவு துறைக்கு ரெக்விஸிஷன் செய்ய ரூல் செய்ததிலே இதைப் போடவில்லை, அதனால் செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த அளவு இருக்கக் கூடாது. சீக்கிரமாக டிபென்ஸ் ஆப் இண்டியா ஆக்ட் பிரகாரம் ரெக்விஸிஷன் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கிராம நாணயச் சங்கத்திற்கு 2,500 சங்கத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 2,500 என்று குறிப்பிட்டு இருந்தாலும் மான்யமோ, கடன் உதவியோ எதுவும் செய்ய வில்லை. 2,500 சங்கங்கள் என்று தாராளமாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறதே தவிர நகரங்களில் இருக்கிற சங்கங்களுக்குத்தான் உதவி இருக்கிறது. கிராம சங்கங்களுக்கு உதவி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : இந்த விவாதத்திலே அதிக அங்கத்தினர்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்று விருப்பம் தெரிவித்திருப்பதால் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் ஐந்து நிமிஷத்திற்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*** திரு. ரா. க. வீரப்ப செட்டியார் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் பல தரப்பட்ட சங்கங்கள் இப்பொழுது செயல்பட்டு வருகின்றன. சுமார் 25,000 சங்கங்கள் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் செயல்பட்டு வருகின்றன. அந்த சங்கங்களுக்காக நமது சட்டசபையில் பிரத்தியேகமான பிரதிநிதித்துவம் ஒன்றும் இதுவரையில் கொடுக்கப்படவில்லை. புதிய ஆக்கில் இந்த பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், இல்லை.

[திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்]

[21st March 1964]

ஆகையால், தமிழ்நாட்டை ரீஜன், ரீஜனாகப் பிரித்து சட்டமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து, கூட்டுறவு சங்கங்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு அளிக்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சங்கங்களில் ஊழல்கள் அதிகமாக ஏற்பட்டு வருகின்றன என்று ஒரு நண்பர் சொன்னார். ஆனால், இந்த ஊழல்களுக்குக் காரணம், லாக் ஆப் சூப்ரவிஷன். இன்டென்ஸிவ் சூப்ரவிஷன் இல்லாத காரணத்தினால் தான் இம்மாதிரி ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதற்காக தமிழ்நாட்டை 3, 4 ரீஜன்களாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு ரீஜனுக்கும் ஒரு ஜாயிண்ட் ரீஜிஸ்தார் அந்தஸ்தில் உத்தியோகஸ்தரைய நியமித்து, அந்தந்த ரீஜனில் இருக்கும்படியான கூட்டுறவு சங்கங்களை அவர் கண்காணிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தால், இம்மாதிரியான ஊழல்கள் குறைந்துவிடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

இப்பொழுது நமது நண்பர் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் கூறியது போல, வயபின் யூனிட்டாகச் செய்ய வேண்டும் என மேதா கமிட்டி சிபார்சு செய்துள்ளது. ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கு ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கு ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தல், அது நல்ல முறையிலே இயங்கும். இம்மாதிரி ஊழல்களுக்கு வழி இருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகையால், ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கு ஒரு சங்கம் ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சங்கங்களில் வேலை செய்யும் பணியாளர்களை நாம் ஊக்குவிப்பது நமது கடமையாகும். புதிய விதியின்படி ரூ. 300-க்கு மேல்பட்டு சம்பளம் வாங்கும் பணியாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் பல பேர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். போனஸ் மூன்று மாதச் சம்பளம் அல்லது ரூ. 900 இதில் எது குறைவோ, அது கொடுக்கலாம் என்று விதியை மாற்றி எல்லோரும் போனஸ் பெறத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் நில அடமான பாங்குகளில் உள்ள பணியாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்க இயலவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், ஒரு நில அடமான பாங்கியின் ஷேர் காபிடல் அதனுடைய பாரோயிங்ஸில் 12-ல் ஒரு பங்கு இருந்தால் தான் போனஸ் கொடுக்கலாம் என்று கண்டிஷன் இருக்கிறது. இதனால் பல நில அடமான பாங்குகள் லாபத்தில் வேலை செய்தாலும், சிப்பந்திகளுக்கு போனஸ் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த கண்டிஷனை எடுத்துவிட்டு, எல்லோருக்கும் போனஸ் கிடைக்கும்படியான வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் லேபர் காண்டிஷன்கள் சொஸைட்டிகள் பல சொஸைட்டிகள் ஏற்பட்டிருந்தும், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை. அதற்காக அந்தந்த சர்கத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன், பஞ்சாயத்து வேலைகளை இந்த லேபர் காண்டிஷன்கள் சொஸைட்டிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தற்பொழுது வேலையில் இருக்கும்படியான ஊழியர்கள் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் 40 சத விதிகம் மார்க் வாங்காத காரணத்தால், அவர்களை ரிவர்ஷன் செய்வதாகவும், பல பேர்களை ரிவர்ஷன் செய்திருப்பதாகவும், நான் கேள்விப்பட்டேன். இப்பொழுது வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு இதிலிருந்து விதி விலக்கு அளித்துவிட்டு, இனிமேல் வேலைக்கு வருபவர்களுக்கு இந்த கண்டிஷன் அமல் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இந்த இலாகாவில், உள்ள பெய்யூடி ரிஜிஸ்ட்ரார்கள் கெஜட் பதவியில் இருந்தபோதிலும், அவர்களுக்கு மற்ற கெஜட் பதவியில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொடுக்கும்படியான சம்பளம் விதிதாசாரப்படி கொடுப்பதில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஒவ்

21st March 1964]

[திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்]

வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு டெப்யூடி ரிஜிஸ்ட்ரார் இருப்பதினால், இவர்களுக்குப் பொறுப்பும் அதிகமாக இருப்பதினால், மற்ற டிபார்மெண்டில் உள்ள கெஜட் ஆபீஸர்களுக்கு உள்ள ஆரம்ப சம்பளம், அதாவது ரூ. 375 பிரகாரம் அவர்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து, அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் சொல்லிய கருத்துக்களை எல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. அப்பாவு தேவர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான கூட்டுறவுத்துறை மான்யம் சம்பந்தமாக சிலவற்றை பேச நான் விரும்புகிறேன். இந்த கூட்டுறவு முறையானது நல்ல முறையில் நடந்து மக்களுக்கு நல்ல பணியாற்றி வருகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதை நான் வரவேற்று, ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கூட்டுறவானது இன்னும் சில கிராமங்களில் ஏற்படாமல் இருக்கிறது. சிறிய கிராமங்களிலும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அவசியம் ஏற்படுத்தி அவைகளின் மூலமாக அரிசி, சாமான்கள், பால் முதலியவைகளை ஏழை மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரிய கிராமங்களில் மட்டும் அரிசி முதலிய சாமான்கள் கிடைக்காமல் மக்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள் என்பது இல்லை. சிறிய கிராமங்களிலும் இந்த அவஸ்தை இருக்கிறது. அவைகளையும் உடனடியாகக் கவனித்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் கடன் வழங்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு ஏரு, மாடு, முதலியவைகள் வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுப்பது, காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதற்காக ஏழை மக்களுக்கு அதிக செலவில்லாமலும் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாடுக்காக வழங்கும் கடன்கள் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை என்று மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் காலத்தில் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு, தற்பொழுது கொடுக்கப்படும் கடன் வரம்பை ஆங்காங்குள்ள தேவைக்குத் தகுந்தபடி அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த, மத்திய சர்க்கார் உதவியுடன் மத்திய பண்டகசாலைகள் ஏற்படுத்தி, அதிலிருந்து பல கிளைகளும் ஏற்படுத்தினால், நகர மக்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

சில கிராமங்களில் கிட்டங்கிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் பல கிராமங்களில் அவை தேவைப்படுகின்றன. நான்கு கிராமங்களுக்கு ஒரு கிட்டங்கியாவது ஏற்படுத்தினால், ஏழை மக்கள் தானியங்களை அறுவடை காலத்தில் தேகரித்து வைத்துக்கொண்டு, பிறகு விலைகள் உயர்ந்து விற்கும் பொழுது, அவர்கள் விற்பதற்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். கிட்டங்கிகளில் ஜனங்கள் தானியங்களை வைத்துக்கொள்வதற்கு வாடகையும் ரொம்பக் குறைவாக இருக்குமானால், இவை ஏழை மக்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். அந்த மாதிரி கிட்டங்கிகள் நான்கு கிராமங்களுக்கு ஒரு கிட்டங்கியாவது ஏற்படுத்துமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி சில கிராமங்களில் நடக்கின்றன. சில கிராமங்களில் இன்னும் நடக்காமல் இருக்கிறது. அந்த இடங்களிலும் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்தால் மக்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். சில கிராமங்களில் அவைகளைக் கவனிக்கிறார்கள். சில கிராமங்களிலே அவைகளைக் கவனிப்பதில்லை. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[21st March 1964]

* திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது நாட்டின் தலைவர்கள் ஜனநாயக சோஷலிஸத்தை அமைக்கவேண்டுமென்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், இந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தினால்தான் முடியும் என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியும். கூட்டுறவுத் துறையில் நம்நாட்டில் பல தலைவர்கள் இருந்து நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான, குறிப்பாக விவசாய மக்களுக்குத் தேவையான, பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து பல சட்டங்களையும் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நாம் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பொதுவாக நமது கூட்டுறவுத்துறை பல வருஷங்களாக நல்ல முறையில் மக்களுக்குப் பணி புரிகின்றது என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணமாகவுள்ள சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களையும், ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களையும், மற்ற அதிகாரிகளையும் நாம் பாராட்டக்கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அதிலுள்ள தலைவர்கள் நல்ல மனப்பான்மையோடு கூட்டுறவு வளரவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இருந்தால்தான் திட்டங்களை நல்லமுறையில் நிறைவேற்றும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்று கூட்டுறவுத் துறையிலே பல பகுதிகளை முழுக்கடன் திட்ட ஏரியாக் களாக செய்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு பலவகைகளில் பணம் தேவைப்படுகிறது. கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு தனிநபருக்குக் கொடுக்கப்படும் உச்ச அளவுக்கடன் ரூ. 3,000 என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் சாமான்களைக் கவனிக்கும்பொழுது ஓரளவுகூட அவர்களது தேவைகளைப் போக்குவதற்கு இந்தப் பணம் போதாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, ரூ. 3,000 என்று இருப்பதை ரூ. 5,000 ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய பாங்கிலே கூட்டுறவு வளர்ச்சிக்குக் காரணகர்த்தாவாக இருந்த திரு. ராமலிங்கம் செட்டியார் அவர்களும், ரத்தினசபாபதி முதலியார் அவர்களும் இப்பொழுது மறைந்து விட்டார்கள். அவர்கள் காலஞ்சென்ற பிறகு அதற்கு நேர்மாறான ஒரு தலைவரை இப்பொழுது தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அசைக்கமுடியாத நிலையிலே இன்று அவர் அங்கே பணியாற்றி வருகிறார். சட்டதிட்டங்கள் இல்லாத முறையிலே கடன்கள் பட்டுவாடாச் செய்வது, பொதுவாக அவருக்கும் அவர்க்கு வேண்டியவர்களுக்கும் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட சர்வாதிகார முறையிலே இயங்குவதுதான் அவருடைய தலைமைப்பதவியின் இலட்சியமாக இருந்து வருகிறது. அவருக்கு வேண்டுமென்ற சங்கங்களுக்கு உதவியெய்து வருகிறார். அதிலே ஒரு சங்கத்தை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். செங்காலிப்பாளையம் சங்கத் தலைவர் அவருக்கு மிகவும் வேண்டியவர். அந்த சங்கம் பல ஆண்டுகாலமாக பினாமிக்கடன்களைக் கொடுத்திருப்பதாக இப்பொழுது தெரியவருகிறது. இந்த நிலையிலே 1962-ல் ஜூன் மாதத்தில் ரூ. 82,000 வரை அந்தச் சங்கம் தவணை தவறியிருந்தது. அந்த நிலையில் கிட்டத்தட்ட 8 மாதங்கள் தீர்ந்து போய் விட்டன. ஒரு சங்கத்தின் கடனுக்குத் தவணை கொடுப்பது என்று சொன்னால், தவணைக் காலம் வருவதற்கு முன்பு வாய்தாகக் கொடுக்கப்படவேண்டும். சூப்பர்வைசர் ரிப்போர்ட் இல்லாமலும், யூனியனின் சிபார்சு இல்லாமலும் மேலும் இரண்டு மாதங்கள் தவணை நீடித்து கொடுத்தார்கள். மறுபடியும் அதே சங்கத்திற்கு அப்படி தவணை தவறியிருந்தும் கூட ஒன்றரை மாதத் திற்குள் ரூ. 1½ லட்சம் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு கொடுத்த பிறகு, 1963-ம் வருஷம் வந்துவிட்டது. 1963-க்கு பிறகு பழையபடியும் அது தவணை தவறியது. அவர்களுக்குள் பேச்சுவார்த்தையில் ஏதோ சிக்கல்கள் இருந்தது போலும்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: கனம் அங்கத்தினர் பொதுவாகப் பேசவேண்டும். தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளை வைத்து இங்கே பேசுவதாகத் தெரிகிறது.

21st March 1964]

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினருடைய நேரமும் முடிந்து விட்டது.

திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர் : ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். இந்த நிலை இப்படிப் பல சங்கங்களிலே இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். எப்படி கல்வி, சுகாதாரம், கால்நடை வளர்ச்சி, இவற்றையெல்லாம் கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டாகப் பிரித்திருக்கிறார்களோ அதைப்போல் இந்த பாங்கையும் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் கூட இரண்டாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த கோவை ஜில்லா பாங்கையும் இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சே. மாதவன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மான்யத்தில் பேசும்பொழுது தனிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை தனிப்பட்ட தவறுகளை எடுத்துக்காட்டுவது தவறு ?

கனம் உதவி சபாநாயகர் : தனிப்பட்டக் குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்து காட்டுவது விதிகளுக்குப் புறம்பானதா இல்லையா என்று கேட்டால் சொல்லப்படும் விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்யாமல் இங்கே ஒரு முடிவைச் சொல்ல முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது. உடனடியாக பரிகாரம் காண்பதும் இயலாததாக இருக்கும்.

திரு. ம. கமலநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பொதுவாக கட்சிச் சார்பற்ற முறையிலே இயங்கி வருகின்றன. கட்சிக் கண்ணோட்டம் இருக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படையில்தான் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நடந்து வருகின்றன என்பதை நான் துணிவாகக் கூறமுடியும். அதிலே முரண்பட்ட கருத்துக்கள் கொண்ட சில நண்பர்கள் இருக்கலாம். ஆனால் இதிலே எந்தக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்திற்கும் இடமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராம சங்கங்களின் பஞ்சாயத்தார்கள் தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில் இப்பொழுது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்தல் நடைபெற வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி மூன்று ஆண்டுகளுக்கு பஞ்சாயத்தார்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட பிறகு, அவர்களின் ஆயுட்காலம் மூன்று ஆண்டுகள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட பிறகு முதலாண்டிலே மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் ரிட்டையர் ஆகவேண்டுமென்று சொன்னால் அது ஜனநாயகத்திற்கு முரணான முறையிலே இருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு பஞ்சாயத்துதாரரை முதலாண்டிலேயே திருவுள்ளச்சீட்டுப் போட்டு நீக்குவதென்பது.....

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ரிப்பளிக்கன் கான்ஸ்டிடியூஷன் வந்தபொழுது அப்படித்தான் செய்தோம். 1952-ம் வருஷத்திலே ராஜ்ய சபைக்கு பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது மூன்றில் ஒரு பங்கு ரிட்டையர் ஆகவேண்டுமென்று செய்தோம். அதே முறைதான் இன்றும் கையாளப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ம. கமலநாதன் : ராஜ்ய சபையைப் பொறுத்தவரையில் வைத்துக் கொண்டாலுங்கூட கிராமங்களிலே கூட்டுறவுச் சங்கத்தை நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு திறமையுள்ளவர்கள் ஒருசிலர்தான் இருக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று பேர்கள் தான் செல்வாக்குள்ளவர்களாகவும், சங்கத்தைத் திறமையாக நடத்தக்கூடியவர்களாகவும், இருக்கமுடியுமே தவிர, கிராமத்தில் உள்ள எல்லா மக்களும் இதை நன்றாக நடத்திச் செல்லலாம் என்று நினைக்கக் கூடாது. ஆகவே, இந்த கிராம சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையில்.....

[21st March 1964]

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அவ்வாறு ரிட்டையர் ஆக்கூடாதென்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார்களா ?

11-30
a.m.

திரு. ம. கமலநாதன் : மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்ந்தெடுத்தால் அவர்கள் பதவிக்காலம் முடிந்தபிறகு, மறுபடியும் புதிய பஞ்சாயத்தார்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறையில் ஊழல்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக எல்லா உறுப்பினர்களும் வாக்களிக்கத் தகுந்தவர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. பெரும்பாலானவர்கள் இல்லிடரேன். சட்ட மன்றத் தேர்தல் நடக்கும் முறையில் சிம்பல் கொடுத்து போலிங் நடத்துவதுதான் சரி என்று கருதுகிறேன். தேர்தல் நடத்தும் அதிகாரிகள் வேண்டியவர்களாகப் பார்த்து பழைய பஞ்சாயத்தார்களுையே மார்க்கு செய்து போட்டுவிடும் நிலைமையுடையது இருக்கிறது. புதுமொந்தையில் பழைய கள் என்ற முறையில், தேர்தல் மாற்றப் பட்டிருப்பதாகப் போட்டிருக்கிறதே தவிர, பழைய ஆட்களேதான் வரும் முறை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தேர்தல் நடத்துவதை மறுபரிசீலனை செய்து, மார்க்கிங் ஸிஸ்டம் வைத்து தேர்ந்தெடுப்பதுதான் நலம் என்று கருதுகிறேன். அதோடு கூட வோட்டர்களுக்கு ஓரளவுக்குப் பராபர்ட்டி இருக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஏழைகளாக இருந்தால், பணத்தைக் கையாடுவார்கள். பணக்காரர்களாக இருந்தால் கையாட மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். பணம் வாங்கிக் கொடுக்கும் முறை இருக்கிற வரையில், பணக்காரர்களாக இருந்தாலும், ஏழைகளாக இருந்தாலும் பணம் கையாடல் நடக்க வாய்ப்பு வசதி இருக்கத்தான் செய்யும். அதற்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்றால், கிராம சங்கங்களைக் குறைத்து, அக்கிரகஸரல் பாங்குகளை வைத்தால், அவர்களே சரியாக வைத்துக் கொண்டு, சிறந்த முறையில் நடத்த முடியும். ஆனால் இன்றைக்கு புதிதாக கிராம விவசாய சங்கங்கள் ஏற்படுத்த வசதி இல்லை. 1956-ம் வருஷத்திலிருந்து அவற்றை அமைக்கக்கூடாது என்று அகில இந்திய ரீதியில் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை 37 சங்கங்கள் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டுவருகின்றன. நாலு, ஐந்து சொசைடிகள் சேர்ந்து ஒரு பாங்கு வைத்திருக்கிறோம். தடை ஏற்பட்டது ஏன் என்றால், பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய சொந்த மாநிலத்திலே ஒரு அக்கிரகஸரல் பாங்கு வைத்து யாரோ கெடுத்துவிட்டார்களாம். அதனால் அகில இந்தியாவிலும் அக்கிரகஸரல் பாங்கு திறக்கக் கூடாது என்று நேரு சொன்னாராம். அதனால் அது மறுக்கப்படுகிறது.

இன்றைக்கு ஃபுல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம் என்று ப்ளாக் வாரியாக புகுத்தி இருக்கிறோம். முன்னே பல கடன்களும், தக்காவில கடன்களும் கொடுத்திருக்கிறோம். அதன்காரணமாக இன்றைக்கு ஃபுல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம் வசதியை இழந்திருக்கிறார்கள்.

இ.ஓ. கோவாப்பரேஷனைப் பற்றி எல்லா மன்ற உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஒரே ஒரு ஓர்த்தான் இருக்கிறது. யூனியனிலே கேட்கும் புள்ளி விவரத்தில் கொடுக்கும் வேலை ஒன்றுதான். பஞ்சாயத்து யூனியனிலே ஏதாவது தகராறு வருகிறது என்றால் அது அனேகமாக இந்த இ.ஓ.சி.யால் தான் ஏற்படுகிறது. வேறு வேலை இல்லாத காரணத்தால் தங்களுக்கு ஏதோ முக்கியத்துவம் ஏற்படுகிறது என்ற எண்ணத்தில் இந்த மாதிரியான காரியங்களில் தங்கள் காலத்தை செலவழிக்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது) சேலம் சென்ட்ரல் கோவாப்பரேஷன் பாங்கு பற்றி ஒரு வார்த்தை. 30 சதவிகிதம் ஓவர் டியூஷனுக்கு குறைவாக இருந்தால்தான் லோன் சாங்ஷன் செய்யும் அளவுக்கு இருக்கிறது. அதனால் பணம் கட்டினவர்களுக்கு கூட பணம் கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே 30 சதவிகிதம் என்பதை வைத்துக் கொண்டிருந்தால் கண்டிப்பாக பணம் கிடைக்காத நிலைமை தான் ஏற்படும். ஆகவே கொடுக்கப்படும் கடன்கள் எல்லோருக்கும் டைக்கும் அளவில் ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும் என்று கட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

21st March 1964]

* திரு. கே. பி. பழனிசாமி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறையால் நமது நாட்டின் ஒற்றுமையையும் மக்களுக்கு பல வசதிகளை செய்வதில் கணிசமான முன்னேற்றத்தையும் அடைந்து நல்ல முறையிலே கூட்டுறவு வாயிலாக கடன்களை கொடுத்து உதவி செய்துவருகிறோம். அதே நேரத்திலே கூட்டுறவுத் துறை ஏதோ சில குடும்பக்காரர்கள் தங்களுக்கு சொந்தம் போல் வைத்துக் கொண்டு, இஷ்டப்படி செய்கிறார்கள். நல்லவர்களாக ஏதோ ஒரு சிலர் இருக்கலாம். அப்படி இருந்தாலும்கூட, மொத்தத்தில் கூட்டுறவு துறையில் இருந்து கிடைக்கும் பணம் நல்ல முறையிலே மக்களுக்கு பிரயோஜனம் ஆக வேண்டும். கிராமங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் வீடுகளை ரிபேர் செய்யவும், புது வீடுகள் கட்டவும், உண்மையாக பிரயோசனப்படுவதில்லை. வெகு நாட்களுக்கு முன்பு அமைக்கப்பட்ட கூட்டுறவு சட்டத்தை சென்ற ஆண்டு நாம் திருத்தினோம். அப்படி திருத்தினால்கூட இன்றைக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை எளிய மக்கள் கூட்டுறவிலே சேர வேண்டும் என்றால் மிக்க கஷ்டம் இருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே, போய்க் கேட்டால், பெட்டி ரெஜிஸ்ட்ராரை பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவரைப் போய் கேட்டால் அவர் சங்கத்திற்கு போ என்கிறார். ஆகவே ஒரு நபர் கூட்டுறவு சொசைட்டியில் மெம்பர் ஆக சேர பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. சட்டம் இருக்கிறது உண்மை தான். ஆனால் அதை அமுல் படுத்துவதில் தான் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதனால் உண்டியாக சர்க்கார் அதை கவனித்து ஏழை எளிய அரிஜன மக்களுக்கு கூட்டுறவு வாயிலாக வசதிகள் ஏற்பட உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போழுது எம்ர்ஜன்ஸி காரணமாக ஹௌசிங் ஸ்கீம் கொண்டு வர தயக்கம் இருக்கிறது. ஒரு ஊரை எடுத்துக் கொண்டால் கூட்டுறவு முறையிலே ஒரு வீடு கட்ட ஓராயிரம், இரண்டாயிரம் ஆகும் என்றும் ஏ.பி.சி என்று எல்லாம் கேட்டிகரியாக பிரித்து இருக்கிறார்கள். அதைக் கட்ட வேண்டும் என்பதற்கான வழிவகைகளை கட்டாயமாச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிலிருந்து நிதி உதவி கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வீடு கட்டும் திட்டம் 4,5 தரமாக பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இங்கே நம்முடைய அறிகையிலே 20-ஆம் பக்கத்திலே பார்க்கும்போது,

(1) State Urban Housing Scheme, (2) Low Income Group Housing Scheme, (3) Subsidised Industrial Housing Scheme, (4) Middle Income Group Housing Scheme and (5) Rural Housing Scheme

என்று கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எல்லா ஸ்கீம்களிலும், குறிப்பாக கோவை, மதுரை மாவட்டங்களில் அமுலாக்கும் வீடு கட்டும் திட்டங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது இல்லை. இதை அரசாங்கம் கவனித்து அரிஜன மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அப்படி வீடு கட்ட வருகிறபோது, அரிஜன மக்களுக்கு நிலம் சொந்தம் இல்லை என்று விட்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே கூட்டுறவு முறையிலே லாண்ட் அக்வாயர் செய்ய சர்க்கார் பணத்தைக் கொடுத்து வீடு கட்டக் கூடிய வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, கூட்டுறவு முறையிலே நடத்தப்படும், மில்கன், ஆலைகள் நல்ல முறையிலே நடக்கவில்லை. இன்றைக்கு அமராவதி ஷுகர் பாக்டரியை எடுத்துக் கொண்டால் அது அடிக்கடி நின்று விடுகிறது. காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. பணக் கஷ்டம் காரணமா, டைரக்டர்கள் கவனக்குறைவா, பங்குதாரர்கள் செய்த தவறு; எது என்று தெரியவில்லை. ஒரு கூட்டுறவு ஷுகர் மில் நஷ்டத்தில் ஓடுகிறது என்றால், அதற்கு யார் பொறுப்பாளி. இந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளிலே அமராவதி பாக்டரி பல தடவை நின்று விட்டது. கரும்பு குறைவாக வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆலைக்கு வேண்டிய கரும்பு கிடைக்க குறிப்பிட்ட சில விவசாயிகளை அழைத்து கரும்பு சாகுபடி செய்ய உதவிகள் கொடுத்து இவ்வளவு தேதிக்குள் இவ்வளவு விளைச்சல் செய்து சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு ஏற்பாட்டை செயல் படுத்தினால் தேதி வாரியாக

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி] [21st March 1964]

மில்லுக்குவேண்டும் கரும்பு கிடைக்க வழி வகை ஏற்படும். அந்த மாதிரியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரே தடவையில் பயிர் போட்டு, விளைச்சல் ஒரே தடவையில் வந்து, கரும்பை வெட்டும்போது, பத்து மாதங்களுக்கு மேல் ஆவதால் பயிர் கெட்டுவிடுகிறது. ஆதலால், அதற்குத் தகுந்தவாறு உற்பத்தியை உண்டாக்கினால், பயிரிலிருந்து லாபம் கிடைக்கும்.

கூட்டுறவுத் துறையில் விவசாயம் செய்ய வேண்டும், கூட்டுறவு முறையில் நிலங்களை உழுது பயிரிடவேண்டும். அதற்காக காலனிலேஷன் ஸ்கீம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று எல்லாம் சொல்கிறோம். இப்பொழுது ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் ஏழை ஹரிஜன, விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து, காலனிலேஷன் ஸ்கீம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் கண்டிப்பாக அவர்கள் நல்ல முறையில் உழைத்து விவசாயம் செய்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அப்படி இல்லாமல், விவசாயத்தில் நேரடியாக ஈடுபடாத ஒரு சிலர், ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர், என்று கூட்டுறவுத் துறையில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் பிரியம் இல்லாமல், ஏஜெண்டுகளை வைத்துக்கொண்டு, கூலியாட்களை வைத்துக்கொண்டு ஏதோ செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையை மாற்றி, உண்மையாக நிலத்தில் உழுது பாடுபடக் கூடிய ஹரிஜன விவசாயிகள் ஒவ்வொரு வருக்கும் இரண்டு ஏக்கர், வீதம் நிலம் கொடுத்து, அவர்களுக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பைய முதலியார் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு இலாகா மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது டெனன்ட்ஸ் கோவாபரேடிவ் சொஸைட்டிகள் உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் 75 சொஸைட்டிகள் இருந்தன. இப்பொழுது மூன்று ஆண்டுகளில் 18 சொஸைட்டிகள் தான் நிறுவப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பண வசதி செவ்வனே கிடைக்கத் தடை இருக்கிறது. கூட்டுப் பண்ணைக்குத்தான் கடன் வசதி மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகிறது. டெனன்ட்ஸ் கோவாபரேடிவ் சொஸைட்டிக்கு கடன் வசதி மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்படவில்லை, ஆகவே, கடன் வசதி இல்லாததால், சொஸைட்டி அபிவிருத்தி அடையவோ மேற்கொண்டு சொஸைட்டி உருவாவதோ கஷ்டப்படுகிறது.

டெனன்ட்ஸ்-லான்ட்லார்டுகளினுடைய ரிலேஷன்ஷிப் சரியாக இல்லாததால் சில இடங்களில் சொஸைட்டிகள் உருவாவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. நல்ல உறவு முறை உருவாவதற்கு இப்பொழுதிருக்கும் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை. லான்டலார்டுகள் சம்மதம் கொடுத்தால்தான் சொஸைட்டி அமைக்க முடியும். சட்டத்தைத் தகுந்தபடி திருத்தி லொபியிங் புது சொஸைட்டிகள் உருவாவது கஷ்டப்படும். டெப்டி ரிஜிஸ்திரார் பொறுப்பில் இவைகளை உருவாக்க விடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்டெப்-மதர்லி டீர்ட்மென்ட் இதற்குத் தொகை இப்பொழுது போய்ச் சேரவில்லை. சொஸைட்டிகள் ஆரம்பிக்கக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஜில்லாவுக்கு எத்தனை சொஸைட்டிகள் உருவாக்கவேண்டுமென்ற திட்டமிட்டு, டெனன்ட்ஸ்-லான்ட்லார்டு ரிலேஷன்ஷிப் நல்ல முறையில் ஏற்படுத்தி, அதிகமான டெனன்ட்ஸ் கோவாபரேடிவ் சொஸைட்டிகள் ஏற்படுத்தினால்தான் அதிக உணவு உற்பத்திக்கு வழி ஏற்படும்.

கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சொஸைட்டி தெருவுக்கு ஒன்றாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. நேரடியாக வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு 5 நபை. ரிபேட் கொடுத்தால்தான் தறிக்காரர்கள் பயன் அடைவார்கள். நேரடியாகக் கூலியாட்களுக்கு அந்தத் தொகை இப்பொழுது போய்ச் சேரவில்லை. சொஸைட்டி ஒரு தறிக்கு 8 கஜம் முதல் 10 கஜம்தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆனால் 20 கஜம் வரை உற்பத்தி செய்வதாகக் கணக்குக் காட்டுகிறார்கள். தறிக் கணக்கை தவறாகக் காண்பிக்கிறார்கள். எத்தனை தறிகள் இருக்கின்றன என்பதற்கு ஒரு சென்ஸஸ் எடுக்கவேண்டும். அந்த வேலையை

21st March 1964] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பைய முதலியார்]

கூட்டுறவு இலாகாவினரிடம் கொடுக்கக் கூடாது. வேறு டிபார்ட்மென்ட்டில் கொடுத்து, சென்ஸஸ் எடுத்தால், உண்மை தெரியும். தறிக் கணக்கை மாஸ்டர்வீவர்கள் கணக்கில் பதிவு செய்து கொண்டு சொஸைட்டி கணக்கிலும் பதிவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ஸஸ் எடுப்பதை அடுத்த டிபார்ட்மென்ட்டிடம் ஒப்படைத்தால் உண்மைக் கணக்குத் தெரியும்.

மாஸ்டர் வீவர்கள் கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்குத் தலைவராக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஊழல்கள் ஏற்பட இது ஒரு காரணமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானியத்தின் மீது எங்கள் தரப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு என்றாலே ஒரு நல்ல உறவு என்று தான் அர்த்தம். தற்பொழுது கூட்டுறவு என்றால், சுயநலக்காரர்கள் தங்களுடைய சுயநலத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஏதுவாகத்தான் அமைந்திருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலேயே கூட்டுறவாக இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. மேலை நாடுகளில், கூட்டுறவு என்றால் ஒவ்வொருவருக்கும் கூட்டுறவு மனப்பான்மை இருக்கும். “கோவாபரேடிவ் மைண்டு” என்று சொல்வார்கள். ஆனால், நமது நாட்டிலே அந்த ஸென்ஸ் அவ்வளவாகக் கிடையாது. கூட்டுறவைப்பற்றி பிரசாரத்தின் மூலமாக நல்ல முறையில் மக்களுக்கு எடுத்துரைக்க ஒரு தனி பிரசாரக் குழுவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் ஆலோசனை கூறிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கூட்டுறவு சம்பந்தமாக மேலை நாடுகளில் என்ன என்ன வகைகளைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். எப்படி வெற்றிகரமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துவர சட்ட மன்றக் குழுவையோ தூது கோஷ்டியையோ மேலை நாடுகளுக்கு அனுப்ப இந்த அரசாங்கம் தயங்கக் கூடாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு இலாகாவிலே கைத்தறியையும் இணைத்திருப்பது எந்தவகையில் பொருத்தம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு கால், கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலமாகக் கைத்தறிகளுக்கு நூல் விநியோகம் செய்யப் படுவதாலும் கூட்டுறவு நூல் நூற்பு ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதாலும், இந்த மானியத்தில் கைத்தறியும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், நம் நாட்டிலே மிக முக்கியமான தொழில் கைத்தொழில் ஆகும். அதைத் தனியாக ஒரு மானியமாக வைத்திருந்தாலும்கூட, நலமாக இருந்திருக்கும். கைத்தறியையும் கதரையும் இணைத்து ஒரு துறையாக அமைத்து, அதற்கு டைரக்டர் ஆஃப் ஹாண்ட்லாமைக் கண் காணிப்பாளராக வைத்துக் கொண்டால் மிகவும் சிறந்த முறையில் அது செயல்படும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு நூல் ஆலைகளுக்கு நமது அரசாங்கம் ஆதரவும் ஊக்கமும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே, அவை நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றனவா என்பது சந்தேகம்தான். ஏனென்றால், தனியார், நடத்தும் நூற்பு ஆலைகளிலே நல்ல தரமான நூல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு லாபகரமான தொழிலாக அது இயங்கி வருகிறது. ஆனால், கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்கும் நூற்பு ஆலைகள் அந்த அளவு லாபகரமாக இல்லை. நூல்களின் தரமும் சரியாக இல்லை. கூட்டுறவுத் துறையில் இதனுடைய நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் பூராவும் சுயநலத்தோடு நடந்துகொள்ளுகிறார்களே தவிர, உண்மையிலேயே மக்களுக்காகப் பாடுபடுவண்டும். அந்த ஸ்தாபனத்தை நல்ல முறையில் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற நோக்கமோ, உணர்ச்சியோ அவர்களுக்குக் கிடையாது. சுயநலத்தைக் கருதி, பல வகைகளிலே அவர்கள் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று இந்த சமயத்தில் நான் உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [21st March 1964]

கூட்டுறவு நூல் நூற்பு ஆலைகளுக்கு அரசாங்கத்தார் அதிக ஆதரவு காட்டினாலுங்கூட, அதைச் சரியான முறையில் கண்காணிக்காததால், மில் நிர்வாகிகள்—பருத்தி வாங்குவதிலும், நூல் விற்பனை செய்வதிலும், நல்ல முறையில் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்குச் சரியான கண்காணிப்பு செய்யவேண்டுமென்றால், டைரக்டர் ஆஃப் ஹாண்ட்லா மினுடைய ஒப்புதல் பெற்று வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் ஒரு முறையை ஏற்படுத்தினால் நல்ல முறையில் செயல்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். கூட்டுறவு அதிகாரிகள் அதில் தலையிட்டால் அது நல்ல முறையில் செயல்படாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையில் உற்பத்தியாகக் கூடிய நூலைக் கூட்டுறவு வீவர்ஸ் சொஸைட்டிக்குத் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறை இருக்க வேண்டும். தனியார் நடத்தக் கூடிய நூல் நூற்பு ஆலையானது 65 சத வீதம் உற்பத்தியைக் கூட்டுறவு வீவர்ஸ் சொஸைட்டிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற விதி இருக்கிறது. அந்த சொஸைட்டிகள் நூலைச் சரியான முறையில் விநியோகிக்கிறார்களா, நூல் சரியானபடி நெசவாளர்களுக்குப் போகிறதா என்றால், இல்லை. ஆனால், அவர்கள் என்ன என்ன வகையிலோ கணக்குப் போட்டு, சரிக்கட்டி, நூலைத் துர்விநியோகம் செய்கிறார்களோ தவிர, உண்மையிலேயே நெசவாளிகளுக்கு நூல் போய்ச் சேருவது இல்லை. தனியார் தறிகளுக்குச் சரியானபடி நூல் கிடைப்பது இல்லை. மார்ந்த ரக நூல் வாங்க மார்க்கெட்டில் ஒரு கட்டுக்கு, பத்து, இருபது அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த ரகம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை. நூல் உற்பத்தியாளர்கள் ஆலைகளில், கைத்தறி நெசவாளிகளுக்கு எந்த ரக நூல், எந்தக் கவுண்ட் நூல் வேண்டுமோ அதை உற்பத்தி செய்வது இல்லை. வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கோ, பிற மாநிலங்களுக்கு அனுப்புவதற்கோ எந்த நூல் தேவையோ அதைத்தான் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நம் முண்டிய மாநிலத்தில் சிட்டம் (ஹாங்க்) இருக்கக்கூடிய நூல்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், நூல் அதிபர்கள் எல்லாம், நூல் ஆலைகளில் தயார் செய்யும் நூல் க்ராஸ் வீல் என்றும், கோன் என்றும் தைத்து, ஜவுளி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மில்களுக்குத் தகுந்தார்போல் நூலைத் தயார்செய்கிறார்கள். அந்த வகையில் பார்த்தால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உபயோகமில்லாமல் போகிறது. ஆகவே நம் மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய நூற்பு மில் அதிபர்கள் நம்முடைய நாட்டில் உள்ள கைத்தறிகளுக்குத் தேவையான நூலையே உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பதாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தார்போல் இப்போது நாம் நூலின்மேல் பொது விற்பனை வரியை 1 சத வீதம் அதிகப்படுத்துகிறோம். எல்லாவற்றுக்கும் வரி போடாமல் இப்படி 1 சத வீதம் பருத்தி, பருத்தி துாலுக்கு அரசாங்கம் வரி போட முன் வந்திருப்பதினால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதன் மூலம் நமக்கு 1 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்றால் அந்த ஒரு கோடி ரூபாயை நிர்வாகத்தில் சிக்கனம் பண்ணுவதன் மூலமாகக் கூட மிச்சப்படுத்திவிட முடியும். ஆகவே இந்த வரியைப் போடக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ஆம் ஆண்டுக்காக கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடன் வாங்கும் சங்கங்கள் கிராமங்களிலே அதிகமாக ஏற்பட்டு வருகின்றன. கிராமவாசிகள் கூட்டுறவுத் துறையில் அதிகமாக நம்பிக்கை வைத்து, அவர்களுடைய விவசாய வேலைகளுக்கு அடிக்கடி கூட்டுறவு சங்கங்களில் கடன் வாங்கி நல்ல முறையில் அவற்றைத் திருப்பியும் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதுபோலவே தொழிலாளர்களுக்கும் பல முறையில் நாம் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்துக் கொடுத்து உதவி செய்து வருகிறோம். சிறந்த முறையில் நடைபெறும் இந்த ஸ்தாபனமானது நல்ல மேல் பார்வையில், நல்ல அமைச்சராலே பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதில் கொஞ்சமும் சந்தேகம் இல்லை.

21st March 1964] [திரு. வெ எல்லம் நாயுடு]

இப்போது விவசாயிகளுக்குள்ள ஒரு கஷ்டம் என்னவென்றால் 500 ரூபாய் வரையிலும் தான் அவர்கள் ஜாபீன் பேரில் கடன் வாங்க முடிகிறது. ஐந்தாறுக்கு மேலே போனால் அதற்கு அவர்கள் சொத்து ஈடுகட்டவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்குள்ள கட்டணத்தை 12½ ரூபாயில் இருந்து 25 ஆக மாற்றிவிட்டதாகத் தெரிகிறது. ஒரு மாடு வாங்கவேண்டுமென்றால் 500 ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு விவசாயிக்குத் தேவைப்படுகிறது. 500 ரூபாய்க்கு மேல் கடன் வாங்குவதற்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வேண்டும் என்கிறார்கள். இதனால் கட்டணமும், கஷ்டமும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே கிராமச் சங்கங்கள் மூலமாக ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் ஜாபீன் பேரிலேயே கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களையும், கூட்டுறவு பதிவாளர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கடன் வாங்குவதில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது என்று பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. பாரபட்சமின்றித்தான் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கடனைத் திருப்பித் தருவதில் சிலர் மிகவும் நாணயமாக இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இருந்து கொடுத்த பணத்தை வாங்குவது மிகவும் கஷ்டமாகப் போகிறது. இத்தகையவர்களுக்கு மறுமுறை கடன் வழங்கும் போது சங்கம் யோசிக்கிறது. அதனால் பாரபட்சம் காட்டுவதாகத் தப்பாக எண்ணிக்கொண்டு சொல்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் கூடச் சொன்னார் கடன் வாங்கினால் சரியான தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிற பழக்கம் வரவேண்டும். அப்போதுதான் கூட்டுறவு சங்கங்கள் தொடர்ந்து நல்ல நன்மையைப் பலருக்கும் செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். சட்டமன்றத்தில் இருப்பவர்களும், அதிகாரிகளும் இவ்வாறு கொடுத்த கடனை ஒழுங்காகத் திருப்பித் தரும் பழக்கத்தை மக்களிடத்தில் ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த கூட்டுறவு கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பலவிதமான சலுகைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேராத நெசவாளர்கள் சிறிது கஷ்டப்படுகிறார்கள். பத்துப் பதினைந்து ரூபாய் வரை கூட சமயத்தில் பெற முடியாது தவிக்கிறார்கள். குறிப்பாக எனது தொகுதியில் இரண்டாயிரம் குடும்பங்கள் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் ஏதாவது நிவாரணம் செய்தாக வேண்டும். அவர்களையும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் கீழ்க் கொண்டுவந்து அவர்களுக்கும் கடன் வழங்குவது நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம். இதைப்பற்றி நான் ஏன் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நம்முடைய உணவு உற்பத்தி இலக்கை நாம் பெற்றாக வேண்டும். திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் கூட்டுறவு விவசாய முறையினால் தான் விவசாய உற்பத்தி குறைந்துவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அது தவறான கருத்து என்று எடுத்துச் சொல்கிறேன். அரசாங்கம் கூட்டுறவுத் துறையில் தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்று யாரையும் வற்புறுத்தவில்லை. விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் என்று உச்ச வரம்பு வைத்தார்கள். அதனால் விவசாயம் கெட்டுப்போய்விட்டது என்று சொல்லுவது தவறு. விவசாயிகளே தான் தங்களுக்குள் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்துக் கொண்டு இன்ன இன்ன வகையில் எங்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள் என்று அரசாங்கத்தை அணுகுகிறார்கள். அரசாங்கமும் ஒப்புக்கொண்டு அதற்கு ஆதரவு அளித்தது. அது அப்படி இப்படி என்று சொல்வதைக் காட்டிலும் அதற்கு ஆதரவு அளிப்பது சாலச் சிறந்தது என்று சொல்கிறேன். அதனால் உணவு உற்பத்தி குறைந்துவிட்டதாகச் சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல, அது உண்மையும் ஆகாது என்பதை நான் உங்கன் மூலமாகச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். அங்கமுத்து நாயக்கர் : மதிப்புக்குரிய உதவி சபாநாயகர் 12-00
 அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் கூட்டுறவு மானி noon.
 யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

[திரு எஸ். அங்கமுத்து நாயக்கர்] [21st March 1964]

நம் மாகாணத்தில் கூட்டுறவு முறையானது நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. சுதந்திரத் திருகு முன்னால் நமது தமிழ் நாட்டில் ஆறு கோடி ரூபாய் தான் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக விநியோகிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு சேலம் ஜில்லாவில் மட்டுமே ஏழு கோடி ரூபாய் விநியோகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அந்த துறை வளர்ந்திருக்கிறது. எங்களுடைய சென்ட்ரல் பாங்குத் தலைவர் அவர்கள் முழு நேர ஊழியராக இருந்து பணியாற்றிக்கொண்டு வருவதால் தான் தமிழ் நாட்டிலேயே முன் மாதிரியாக சேலம் ஜில்லா விளங்குகிறது. மெம்பர்களைச் சேர்ப்பதிலே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தாரும், டைரக்டரும் இவ்வளவு மெம்பர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று நிர்ணயித்து அத்தகைய முறையில் மெம்பர்கள் சேர்க்கப் படுகிறார்கள். இது பணக்காரர்களைத்தான் வாழ வைக்கிறது என்று நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏழைகளுக்காக நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. இது ஏழைகளுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகளுக்குப் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருந்தால் கூட, அவர்களுக்குக் குறுகிய காலக் கடன்களைத்தான் அதிகமாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். விவசாய உற்பத்தியை நல்ல முறையில் பெருக்க வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு நீண்ட காலக் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீண்ட காலக் கடன் மூன்று வருஷத் தவணையாவது இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு கொடுக்க வழியில்லையென்றால் ரிசர்வ் பாங்கையாவது வற்புறுத்தி அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது கூட்டுறவு முறையில் விவசாயப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவிலும் சில இடங்களில் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்த முறை நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் இன்னும் நல்ல முறையில் ஒத்தாசை செய்யவேண்டும். 15, 20 வருஷ காலமாக உழுதுகொண்டிருக்கும் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி அந்த நிலங்களை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அவ்வாறு உழுதுகொண்டிருப்பவர்களுக்கே அந்த நிலங்களையெல்லாம் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்தத் தரிசு நிலங்களில் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தினால் தொல்லையும் இருக்காது; கஷ்டமும் இருக்காது.

எங்கள் ஊரில் சார்வாய் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு கூட்டுறவு எண்ணை ஆட்டும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். சாரவாய் என்ற கிராமத்தில் கூட்டுறவு தொழிலாளர்கள் குடியிருந்த 40 வீடுகள் எரிந்து சாம்பலாகப் போய்விட்டது. அந்த வீடுகளைச் செப்பனிட கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. தியாகராஜன் : தனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சியினரால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரசாங்கம் கூட்டுறவுக்காகப் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை வழங்கியிருப்பது உண்மைதான் என்றாலும், அவை எல்லாம் சரியாக நிர்வகிக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த மன்றத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அண்மையிலே எங்களது பகுதியைச் சேர்ந்த அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் புதுக்கோட்டையில் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசும் போது “நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்த எம்.எல்.ஏ. சட்டசபையில் எதுவேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டு, இந்த ஊரிலே உள்ள சென்ட்ரல் பாங்கியில் ஊழல் இருப்பதாக பேசுகிறார்” என்று கூறினார். நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சபாநாயகர் மூலமாகக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி விசாரணை நடத்தத் தயாராக இருந்தால் நான் அவற்றை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். சட்டசபையிலே வாயிலே வந்ததைப் பேசுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் பொதுக்கூட்டத்திலே சட்ட மன்றத்தின் கௌரவத்தைக் குறைக்கும் வகையில் பேசியிருக்கிறார்.

21st March 1964] [திரு. ஆ. தியாகராஜன்]

புதுக்கோட்டை பகுதி பூராவும் கூட்டுறவு என்ற பெயராலே காங்கிரஸ் காரர்கள் செய்கிற அட்டுழியம் சொல்லும் தரமல்ல. அதைக் குறித்து ஆர்ப்பிட்டுரேஷன் போட்டும் எட்டு மாதங்களாக விசாரிக்காமல் கடை மாதத்தில் நான் அட்ஜர்ன்மென்ட் கேட்டும்கூட எக்ஸ் பார்ட்டியாக தீர்ப்பு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களுக்கு அப்பீல் செய்திருந்தேன். மறுபடியும் 100 ரூபாய் கட்டினால்தான் அப்பீல் எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள் எப்படியிருப் பினும் நல்ல முறையில் நியாயம் வழங்கப்பட மாட்டாது என்ற காரணத் தால் அதை விட்டுவிட்டேன். இதைப்பற்றி யெல்லாம் போன தடவை பட்ஜெட் கூட்டத்தில்கூட விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து இருப்பார்களேயானால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைடிகள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்க வேண்டும். சென்ட்ரல் பாங்கு நல்ல முறையில் நடக்கவில்லையென்று சொன்னால் அதிலே உள்ள லாப நஷ்டம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் ஒன்றுதான்; எக்கும் ஒன்றுதான். அமைச்சர் அவர்களுக்கு கேவலம் வரக்கூடாது என்று அளவிலேதான் நான் பாடுபடுகிறேன். என்னுடைய சொந்த நலனுக்காக அல்ல. நான் இதைப்பற்றி பேசியதற்காக அந்த சென்ட்ரல் பாங்குத் தலைவரை தூண்டி விட்டு என்மீது மரன் நஷ்ட வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு அந்த கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைடியிலே இருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றம் தயவுசெய்து சிர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், புதுக்கோட்டை பகுதி பூராவும் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைடிகளில் ஊழல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. கையாடல்கள் நடந்திருக்கின்றன. அதை விசாரிக்க ஒரு குழு அமைத்தால் அதையெல்லாம் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அமைச்சர் தயாராது? அதை விட்டுவிட்டு அமைச்சர் அவர்கள் பொதுக்கூட்டத்தில் பொறுப்பற்ற முறையில் நாலாந்தர பேச்சாளியைப்போல் பேசியது வருந்தத் தக்கது. எங்களுக்கும் பொதுக் கூட்டங்களில் தாழ்த்திப் பேசத் தெரியும். ஆனால் அவ்வாறு தாழ்த்திப் பேச நங்கள் தயாராக இல்லை. இதைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு கமிட்டி அமைத்து விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானிதயத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறை மிகவும் நல்ல முறை. உயர்ந்த முறை, சர்வாதிகாரத்திற்கும் முதலாளித்துவத்திற்கும் இடையில் இருக்கின்ற முறை என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. நாட்டிலே ஒரு தொழில் ஒருவரிடத்திலும், ஒரே இடத்திலும், குவிந்துபோகாமல் இருப்பதற்கு இது ஏற்ற முறை என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன். ஆனால் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது இதிலே ஊழல் இருக்கிறது என்று பேசினார்கள். ஊழல் இருக்கிறது என்று சொன்னால் எல்லா இடத்திலும் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு சில சொசைடிகளிலே ஒரு சில குறைகள் இருக்கலாம். அதைத்தான் ஊழல் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதைப் பற்றிப் பேசும்போது நம்முடைய நாட்டிலே தேசிய நாணயமே குறைந்துவிட்டது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதன் காரணமாகத்தான் கூட்டுறவு முறையிலும் ஊழல் இருக்கிறதே தவிர, கூட்டுறவு முறையில் மட்டுந்தான் ஊழல் என்று சொல்வதற்கில்லை. தேசிய நாணயத்தை உயர்த்துவதில் அத்தனைக் கட்சிகளும் கொள்கையாக வைத்துக்கொண்டாலன்றி இந்த நிலைமைகளைப் போக்க முடியாது. கூட்டுறவு ஒரு நல்ல முறையாக இருந்தாலும், முறையோடு கவனிக்காத காரணத்தால் நஷ்டம் ஏற்படும் நிலைமை இருக்கிறது.

தனிப்பட்டவர்கள் தங்கள் சொந்த வேலைகளை எப்படிக் கவனிக்கிறார்களோ அதே போல் கூட்டுறவு முறையில் இருக்கிற டைரக்டர்களும், மற்றவர்களும், கூட்டுறவு வேலையைத் தங்கள் சொந்த வேலையாக நினைத்துக் கொண்டு வேலைகளைச் செய்தால் எவ்வித கஷ்டமோ அல்லது நஷ்டமோ

[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்] [21st March 1964]

வருவதற்கு வழியில்லை. ஆகவே, இம்மாதிரியான மனப்பான்மை ஏற்பட வேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவை நடைமுறையில் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் நடைமுறையில் ஏதாவது சில கோளாறுகள் ஏற்படும் பட்சத்தில் அதை உடனடியாக அதிகாரிகள் கவனிக்க வேண்டும். ஆனால், குறைகள் ஏற்பட்டு, நஷ்டம் ஏற்பட்டு, அந்த சொஸைட்டி மூடும் வரை அதைக் கவனியாதிருந்து விடுவதால்தான் ஒரு சில நெசவாளர் சங்கங்கங்கள் மூடப் படுகிறது என்று நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, ஏற்படுகிற குறைகளை உடனுக்குடன் நிவர்த்தி செய்வதில் அதிகாரிகள் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்களில் குறுகிய காலக் கடன் மூன்று மாதங்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. மிகக் கஷ்டப்பட்டுத்தான் மூன்று மாதங்களுக்குள் அதை திரும்பக் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் இந்த மூன்று மாதம் என்பதை ஆறு மாதமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவில் வராத நெசவாளர்களுக்கு பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று ஏற்படுத்த இரண்டு மூன்று வருடங்களாக ஆலோசனை செய்து இப்போதுதான் முடிவு எடுக்கப் பட்டு அதன் மூலம் கூட்டுறவில் வராத நெசவாளர்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் அதை ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள். அதற்காக யோசனை செய்து வேண்டிய வேலைகள் செய்த அதிகாரிகளுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை பல துறைகளில் வளர்ந்து நாம் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு அது உபயோகமாக இருக்கிறது. நல்ல முறையில் அத்துறை பெரும் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. ஏற்பட்டிருக்கிற வளர்ச்சிக்கு தக்கவாறு இலாகா கண்காணிப்பும் அதிகத் தேவையாக இருக்கிறது. அது பல துறைகளிலும் வளர்ந்திருப்பதால் சில குறைகள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றையும் நன்கு கண்காணித்து அக்குறைகளைப் போக்க தக்க ஏற்பாடுகளைக் கூட்டுறவுப் பதிவாளர் அவர்கள் செய்ய வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் 74 கூட்டுறவுப் பண்ணை விவசாயிகள் சங்கங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எதிர் பாராத வெள்ளம் காரணமாகவும், புயல் காரணமாகவும், 1370-ம் பசுவியில் பயிர்களுக்கு சேதம் ஏற்பட்டு நெல் அளக்க வேண்டியது பாக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கமிஷனரும், கமிஷனர் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கமும் கூறுகிறது. விவசாயத்தை விரத்தி செய்ய இந்தக் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் பயன்பட்டு வருகின்றன. பண்ணைகளின் கீழ் பல விவசாயிகள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் கோலாலுக்கு அளக்க வேண்டிய நெல் அதிகப்படியாக பாக்கியிருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுகளாக பெருமறை காரணமாகவும், புயல் காரணமாகவும், சேதமும், நஷ்டமும் சங்கங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை அரசாங்கமே கவனித்து விவரம் கேட்டு தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சங்கங்களுக்கு ஒரு பீஸ்ட்மான் இருக்கிறார். இந்தச் சங்கங்களைக் கேட்பால் அவர்களுக்கும், இவர்களுக்கும் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாத நிலைதான் இருக்கிறது. கண்காணிக்க இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். அவர்கள் இந்தச் சங்கங்களுக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கரீன் மான்யூர் எரு போன்றவை, கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது. அவற்றை காலாகாலத்தில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மார்க்கடிங் சொஸைட்டியிலிருந்து கடன் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து சேரு பத்தாயங்களில் வைக்கும் நெல்லுக்கு கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்பு சேரு பத்தாயம் மூலம் கொடுத்து வந்தது வசதியாக இருந்தது. ஆகவே முன்பு இருந்தது போல் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும்.

கூட்டுறவு யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு அதிக அதிகாரம் மத்திய பாங்கில் கொடுக்க வேண்டும்.

21st March 1964] [திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை]

எரு போன்றவற்றை இப்போதிருக்கக்கூடிய விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வுடி விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஆடிட். இந்த வருட ஆடிட் அடுத்த வருட முடிவிற்குள் செய்ய வேண்டும். இரண்டு ஆண்டுகள் சென்ற பிறகு ஆடிட் செய்து குறைகளைத் தெரிவித்தால், நிவர்த்தி செய்வதற்கு அதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது.

சுஷ்ம நிதி சங்கங்களுக்கு 3½ சத விகித வட்டி மத்திய பாங்கு கொடுக்கிறது. அதை குறைந்தது 4 சத விகிதம் என்றாவது கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கிராமங்களில் வீடு கட்ட கடன் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. வீடு கட்டும் கிராம சங்கங்களுக்குக் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும்.

நில அடமான பாங்குகளில் சீக்கிரமாக கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும்.

“கிராம நலம்” பத்திரிகை போன்று, “கூட்டுறவு” என்ற சஞ்சிகை நடக்கிறது. கால்வாசி சங்கங்கள்கூட அதை வாங்குவதில்லை. ஆகவே எல்லா சங்கங்களும் அதை கண்டிப்பாக வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து ஸ்தாபனங்களில் கன்ஸல்டேடிவ் கமிட்டி. ஏற்படுத்தி குறைகளை எல்லாம் தெரிந்து நிவர்த்திக்க—அடிக்கடி ஜி.ஓ. எல்லாம் மாற்றி போடுகிறார்கள். அவ்வாறு கூட்டுறவு இலாகாவிலும் அநேக குறைபாடுகள் இருக்கிறதை மறைப்பதற்கில்லை. ஆகவே பொதுஜன கூட்டுறவு ஊழியர்கள், சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் முதலியோர் கொண்ட ஒரு கமிட்டியில் குறைகளைக் கவனித்து அவற்றை நீக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

* திரு. சோ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற மானியத்தின் மீது எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு இன்று இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் நல்லபடி முயற்சி எடுப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்த முறையில் சென்ற அக்டோபர் மாதம் புதிதாக கூட்டுறவு துறைபற்றி சில சட்டங்களைத் திருத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தச் சட்டமானது, அந்தத் துறை சங்கங்களுக்கு ஒரு முடிவான நிலைமையையும் இன்னும் தெரியப்படுத்தவில்லை. அதை தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தலைவரின் (பிரசிடென்ட்) கால வரம்பு மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்படி மூன்று ஆண்டு தொடர்ந்து இருந்துவிட்டு மீண்டும் தேர்தல் வரும்போது தலைவர் பதவிக்கு நிற்கலாமா நிற்கக் கூடாது என்கின்ற பிரச்சனை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் முடிவு என்ன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். குறிப்பாக, மூன்று ஆண்டு பதவி வகித்துவிட்டு, மீண்டும் நடைபெறுகின்ற தேர்தலில் தலைவர் பதவிக்காக மீண்டும் போட்டியிடுகிறார் என்றால், அவர் நிற்கக் கூடாது என்று சட்டத்தை நிர்ணயிப்போமானால், அந்தத் தலைவர் தனக்கு உள்ள ஜீவாதார உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்று, தேர்தலில் எனக்கு நிற்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு கோர்ட்டுக்கு செல்வதற்குரிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற நிலைமையும், இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படி தேர்தல் என்று வைக்கின்ற நேரத்தில் மூன்று வருடம் கால வரம்பு என்று சொல்லும்போது, யார் வேண்டுமானாலும் திரும்ப போட்டியிட்டு வரலாம் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்] [21st March 1964]

அதே சமயத்தில், கிராம சொஸைட்டிகளில், பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுகிறார்கள். அதை சென்ட்ரல் பேங்குகளுக்கும், இதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்களுக்கும், அல்லது மற்றவர்களுக்கோ அனுப்புகிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தின் நகல் ஒன்று பாங்குக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றால், திரும்பவும் எல்லா டைரக்டர்களும் கையெழுத்துப் போட்டுத்தான் அனுப்ப வேண்டும் என்று விதி இருப்பது சரி இல்லை. பிரசிடென்ட், உறுப்பினர்கள் இருந்து, தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய பின்பும் அதனுடைய நகலை அனுப்புவதற்கு எல்லோரும் கையெழுத்து போடவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, ஒன்றிரண்டு நாட்கள் அவசியமில்லாமல் நிர்வாகத்தில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இத்தகைய முறைகளை மாற்ற பிரசிடென்ட் மட்டும் நகல்களில் கையெழுத்திட்டு அனுப்பினால் போதும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் சென்ற ஆண்டில் வட்டி கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் 100-க்கு 6 ரூபாய் 25 புதுக் காசுகள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு என்று வசூல் செய்துவந்தோம். இப்போது இந்த ஆண்டு 100-க்கு 7 ரூபாய் 25 புதுக் காசுகள் வீதம் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த வட்டியில் பணம் கடன் கொடுத்தால்தான் பொதுமக்கள் காலா காலத்தில், இதை வாங்குவதற்கும், திருப்பிக் கொடுப்பதற்கும், வசதியாக இருக்கும். ஆகவே சர்க்கார் முன்பு இருந்தது போலவே, 100-க்கு 6 ரூபாய் 25 புதுக் காசுகள் என்ற வட்டியையே ஏற்படுத்த வேண்டும். இதைவிடக் கூடுதலாக வாங்குவது சரியல்ல, குறைந்த அளவிலே வட்டி வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இன்றைய நிலையில் ஒவ்வொரு சொஸைட்டிகளிலும் ஒரு பயிற்சி பெற்ற கிளார்க்கை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 80 ரூபாய் தான் ஊதியமாக கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்விதம் முழு நேரமும் வேலை செய்துகொண்டிருக்கின்ற இந்த கிளார்க்குக்கு 80 ரூபாய் சம்பளம் போதுமா என்று பார்த்து, அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில், இப்போது சொல்லப்படுகின்ற குறைகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்து மேலும் நல்ல முறையில் இந்த இயக்கம் வளர்ச்சியடையச் செய்வார்களேயானால், அடுத்த ஆண்டு இந்த மானியம் வருகின்ற காலத்தில் நாங்கள் வரும்போதே கை நிறைய சர்க்கரை கொண்டு வந்து கனம் அமைச்சர் அவர்களின் வாயில் கொடுவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* டாக்டர் பா. நடராஜன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கூட்டுறவு மானியத்தை ஆதரிக்கின்ற நிலையில் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைத் தங்கள் முன் வைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். கூட்டுறவு இயக்கம் நமது நாட்டில், சிறப்பாக தமிழ் நாட்டில், ஆரம்பிக்கப்பட்டு 60 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்த வருஷம் சஷ்டியப் பூர்த்தி நடத்த வேண்டிய வரஷம். அறுபது ஆண்டு என்பது முதமைப் பாதைக்கு உறுதி செய்துகொள்வது என்பதுதான் நம்முடைய நாட்டிலுள்ள ஒரு நிலை. இந்த முறையில் இந்த இயக்கத்தில் சிறிது முதமை தட்டிவிட்டதோ என்று சொல்லுகின்ற அளவில் சில நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன என்று சரீப் காலத்தில் புருக்ளின் இன்ஸ்டிடியூஷன் என்கின்ற அமெரிக்க ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் சார்பில் சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்த அறிஞர் ஒருவர் சொல்லிப் போனார். இது நமது தமிழ் நாட்டை மட்டும் சொன்னதல்ல. பொதுவாகவே, நாடு முழுவதும் நடக்கும் இந்த இயக்கம் பற்றிச் சொன்னது. முதமை வருகின்ற பொழுது மக்களுக்குப் புது சிந்தனை சக்தி அதிகமாக எழுவதில்லை. “ரொட்டன்” என்ற முறையில் பதிந்த தடத்திலேயே நடக்கும் ஒரு நிலைமைதான் இருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் இந்த இயக்கம் செயல்படுகிறது. ஏனென்றால், பல புதுப் புது சோதனைகள் இன்று வந்திருக்கின்றன. சமூகப் பொருளாதாரத் துறையில், அந்த சோதனைகளுக்கு ஈடு கொடுக்கக்கூடிய வகையில் கூட்டுறவு இயக்கம் அமையவில்லை. அந்த வகையில் அமைவதற்குரிய ஆற்றலும், துடிப்பும் இந்த இயக்கத்திற்கு

21st March 1964] [டாக்டர் பா. நராஜன்]

இன்று இல்லை என்றே சொல்லப்படுகிறது. இன்று உணவுப் பிரச்சனை பெரிய பிரச்சனையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்கு வழிவகை காண கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கு முக்கியமான பொறுப்பு இருக்கிறது. அது பொலவே விற்பனை, விநியோகம் என்கின்ற பெரிய பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இதில் கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கு பெரும் பங்கு இருக்கிறது. கூட்டுறவு பண்ணைகள் அமைத்தல் போன்ற இன்னும் பலப்பல துறைகளில் எல்லாம் கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் செயல்படுமானால், உணவு முனையில் நல்ல வெற்றியைக் காண முடியும். அந்த அளவுக்கு, அறைகூவி அமைக்கின்ற பிரச்சனைகளுக்கு சவால் விடுகின்ற அளவுக்கு இன்றையதினம் கூட்டுறவு இயக்கம் இல்லை என்பது வருந்தத் தக்கது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி நேஷனல் டெவலப் மென்ட் கவுன்ஸிலில் முதலமைச்சர்கள் எல்லோரும் கூடி கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் விரிவடைய வேண்டும் என்று பேசினார்கள். அதிகமான அளவு அங்கத்தினர்களைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கிராமங்களில் அதிகப்படியான கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். செர்வீஸ் கூட்டுறவு அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்படி பல அபிவிருத்திகள் பற்றி இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் பேசப்பட்டது. இப்போது நாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நடுப் பகுதியில் இருக்கின்றோம். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் பொதுவாக பலன் அடைந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும்கூட, உண்மையான நிலைமை என்ன என்று பார்க்கும்போது, முன்னேற்றம் மிகக் குறைவே. சமீபத்தில் “ரூரல் கிரெடிட் சர்வே”யின் 4-வது சற்றாக ரிசர்வ் பாங்கின் அறிக்கை வந்திருக்கிறது. அதில் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், தஞ்சாவூரில் இன்னும் விவசாயிகளுடைய கடன்களில் 5 சத விதீதத்தான் கூட்டுறவு இயக்கத்தினால் சமாளிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், அரசாங்கம் கொடுப்பதே 15 சத விதீதம் இருப்பதாகவும், பாக்கி 80 சத விதீதம் கடனை வெளியே யுள்ள லேவாதேவிகாரர்கள், பெரிய உள்நூர் பணக்காரர்கள் இவர்கள் தான் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கூட்டுறவு சங்கங்களை நடத்துகின்றவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், 100-க்கு 80 பேர்கள் நடுத்தரம் அல்லது மிகப் பெரிய விவசாயிகளாகத் தான் இருக்கிறார்கள். சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்களினால் விரிவான பலன் ஏற்படவில்லை என்று அந்த அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. 12-30 p.m. இருபது சத விதீதத்தான் கூட்டுறவு இயக்கத்திலிருக்கும் சிறிய விவசாயிகள். இந்த நிலைமையின் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் இருந்தது. “ரூரல் கிரெடிட் சர்வே” முதலில் 8 ஆண்டுகளுக்கு முன் அறிக்கை செய்தது. இப்போது நிலைமை சற்றும் திருந்தவில்லை. விளைபொருள் விற்பனை சங்கங்கள் எமாற்றம் தரும் நிலையில் இருக்கின்றன. 20 கோடி ரூபாய் விளைபொருள் விற்பனையை இலக்காக—பார்க்கட்டாக—நாம் மூன்றாவது திட்டத்திற்கு குறித்திருக்கிறோம். 20 கோடி ரூபாய் பெறுமான விளைபொருள்களை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் வாங்குவது என்பதை நமது குறியாக வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்று நம்முடைய நாட்டில் விவசாயப் பொருள் எவ்வளவு உற்பத்தி ஆகிறது. அதனுடைய விலை என்ன, அதில் 40 சதவீதம் மார்க்கெட்டின் ஸர்ப்ளஸ்—விற்பனைக்கு வருகிற உபரி—என்று பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 300 கோடி ரூபாய் இலக்காக இருக்கவேண்டும். விற்பனை சங்கங்களுக்கு 300 கோடி ரூபாய்க்கு விளைபொருள்களை வாங்கக்கூடிய ஆற்றல் இருக்கவேண்டும். ஆனால் நம்முடைய உச்ச வரம்பு 20 கோடி ரூபாயாகத்தான் இருக்கிறது. திடீரென்று இதைத் திருத்திவிட முடியாது. எத்தனையோ ஆண்டுகளாக இருக்கிற கூட்டுறவு இயக்கம் கடன் கொடுப்பதில் 5 சத வீதத்தான் தொட்டிருக்கிறது என்றால், 20 கோடி ரூபாய் இலக்கிலிருந்து 300 கோடி ரூபாய் இலக்கைப் பிடிக்க மிகுந்த தூரம் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தில் பாக்கி இருக்கும் இரண்டு ஆண்டுகளில் செயல்படும்போதும், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு இலக்குகள் வகுக்கும்போதும், இருக்கும் நிலைமையையும் தேவையையும் அறிந்து விளைபொருள் விற்பனைச் சங்கங்கள் ஏற்ற விரிவை அடைய நாம் முயல்வேண்டும்.

[டாக்டர் பா. நடராஜன்] [21st March 1964]

அரிசி விற்பனையில் கூட்டுறவு இயக்கம் மிகவும் பின்தங்கி விட்டது. இப்போது 16 லட்சம் டன் உபரி என்று சொல்லுகிறார்கள்—அதாவது மார்க்கெட்டின் ஸர்ப்ளஸ். இந்த 16 லட்சம் டன்னும் வாங்கி விற்க வேண்டுமானால் 80 கோடி ரூபாய் வேண்டும். அதாவது கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்கள் அரிசி வியாபாரத்தை ஏற்று நடத்த வேண்டுமானால் 80 கோடி ரூபாயும் மொத்தமாக வேண்டியதில்லை : ரொட்டேஷன் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால், அரிசி விற்பனையில் நமது சங்கங்கள் அதிகமாக ஈடுபடவில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் கோவாப்பரேட்டிங் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் இருந்தும் அவை அரிசி வர்த்தகத்தில் செயல்படவே இல்லை என்று அறிக்கை கூறுகிறது. அது மாதிரம் அல்ல. எந்த நபர்களிடமிருந்து இந்த விவசாயிகளை காப்பாற்ற வேண்டுமென்று, எவர்களுடைய சிக்கலிலிருந்து உழவர்களை அகற்றவேண்டுமென்று கூட்டுறவு சங்கங்களை ஸ்தாபித்தோமோ, அவர்கள்தான் இன்று அந்த சங்கங்களைப் பிடித்திருக்கிறார்கள், அதாவது, தரகர்களும் வேலாதேவி செய்கிற பெரிய விவசாயிகளும் தான் இந்த சங்கங்களில் பிடித்திருக்கிறார்கள் என்று அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? அவர்களுக்கு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் என்பதில் எண்ணம் இல்லை. தாங்கள் வாங்குவதில்தான் எண்ணமாக இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு பெரிய பிரச்சனை நம்மை எதிர்போக்கி நிற்கிறது. உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறுவதை எப்படி தடுப்பது என்பது பற்றி நாம் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அரசாங்கம் உணவுப் பொருள்களில் ஸ்டேட் டிரேடிங் செய்வதா, அல்லது, வேறு எந்த விதத்தில் கண்ட்ரோலை வைக்க வேண்டும் என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தரகர்களுடைய லாபத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் பட்ஜெட் உரையில் சொல்லி யிருக்கிறார். இதனால் அதிகப் பயன் கிடைக்குமா? கூட்டுறவு இயக்கம் சரியாக வளர்ந்திருந்தால் இன்று அதை வைத்து உணவு விநியோகப் பணியை நடத்தி யிருக்க முடியாதா? இன்னும் ஏன் இயக்கத்தை அந்தத் திசை நோக்கி வளர்க்க முடியாது? உணவுப் பிரச்சனை இன்னும் 10 வருஷங்களுக்கு இருக்கப் போகிறது என்று திட்டக் கமிஷன் உதவித் தலைவர் அசோக் மேத்தா சொல்லுகிறார். ஆனால் நான் சொல்லுகிறேன் இன்னும் 15—20 வருஷங்களுக்குக் கூட இருக்கப் போகிறது. வாங்கல் விற்பல் செய்வதற்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்க்க, எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : சட்ட மன்ற குணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யத்தை யொட்டி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர் தந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகின்றேன்.

கூட்டுறவு இலாகா எப்படிப் பணியாற்றுகிறது என்பதைப்பற்றி எவரும் மூடி மறைக்கத் தேவையில்லை. நல்ல கொள்கைகள் கொண்டது கூட்டுறவுத் துறை. கொள்கை ரீதியாக இந்தத் துறையை எதிர்க்கக் கூடியவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டுமல்ல, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கொள்கை ரீதியாக எதிர்க்கவில்லை. ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்று. ஆனால் நடைமுறையில் வரும்போது பல்வேறு தவறுகள் வருகிறது என்றால் அதை மூடி மறைத்துப் பயன் இல்லை. கூட்டுறவு இலாகாவில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் அத்தனை பேரும் தவறான முறையில் நடக்கிறார்கள், அவ்வளவு பேரும் தீமையான பேர்கள் என்று அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் கூட்டுறவு இலாகா பயன்படுத்தப்படுகிறது என்றால் யாரும் தவறாகக் கருத மாட்டார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். நான் சொல்லுவது கூட்டுறவு இலாகாவில் தவறு செய்யக்கூடிய பலரும் இந்த இயக்கத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அப்படி தவறு செய்யக் கூடியவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். தவறு செய்யக் கூடியவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது காங்கிரஸ் கட்சி மோசடி செய்

21st March 1964] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கிறது, காங்கிரஸ்காரர்கள் மோசடிக்காரர்கள் என்று ஒரேயடியாகச் சொல்லுவதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்கள் காங்கிரஸில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால் காங்கிரஸ் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று காங்கிரஸ் தலைவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடும். அவர்களுடைய ஒரே நோக்கம் அவர்கள் செய்கிற பல்வேறு தவறுகளுக்கு புகலிடமாக இருக்கும், அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கும் என்று திடமாக நம்புகிற காரணத்தினால்தான், அப்பேர்ப்பட்ட தவறுகளைச் செய்கிறவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்து தவறுகளை மூடி மறைக்க ஆளும் கட்சி அவர்களுக்கு துணையாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சங்கத்தையும் தெளிவாகப் பார்க்கையில் பல பல கூட்டுறவு சங்கங்களின் தலைவர்கள் மோசடி செய்திருக்கிறார்கள். சில பேர்களுடைய பெயர்கள் பத்திரிக்கையில் வந்திருக்கலாம். சில பேர் ஃபாலிடால் குடித்துச் செத்திருக்கலாம். 10 நாட்களுக்கு முன்பு கூட ஒருவர் இந்த முறையில் ஃபாலிடால் குடித்துச் செத்திருக்கிறார். பல பேர்கள் செத்திருக்கலாம். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கையாடல் செய்துவிட்டு, திருப்பிக் கட்டவேண்டுமென்ற நிலைமை வரும்போது கட்ட முடியாமல் மானத்திற்கு அஞ்சி தற்கொலை செய்து கொள்ளுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் மேல் இடத்தில் சொல்லி சரி செய்து கொள்ளலாம் என்று தைரியமாக இருக்கக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். மோசம் நடக்கிறது, அது மூடி மறைக்கப்படுகிறது என்றே இன்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புவதாகும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மோசடி செய்யும்போது இந்த சர்க்கார் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற காரணம் என்ன? மர்மம் என்ன? எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தவறு செய்தால் கண்டு பிடிக்கட்டும், கண்டு பிடித்து தண்டனை கொடுக்கட்டும்—ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் ஆளும் கட்சிக்கு அனுசரணையாக இருக்கிறவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஃபைல்கள் மந்திரி மேஜையில் வந்து தங்கி விடுகிறதே, என்ன காரணம்? என்னால் இந்த மாதிரி எத்தனையோ ஊர், பெயர் விவரங்கள் கொடுக்க முடியும். கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ஊரைச் சேர்ந்தவர், அவர் இப்போது இறந்துவிட்டார். அவர் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு ஃபைல் இத்தனை காலமாக அமைச்சர் மேஜை மீது தாங்கிக் கொண்டிருந்ததே என்ன காரணம்? ஏன் இதை நான் கேட்கிறேன் என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை வருத்தி எடுக்கிறீர்களே என்ற கருத்தால் அல்ல, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவரீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் தயங்குகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்ட இதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுவும் தேர்தல் நேரம் வந்துவிட்டால் போது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் இருக்கிற சூப்பர்வைசர்களை அமைச்சர் கூட்டி வைத்துப் பேசுகிறார். திருவண்ணாமலையில் அண்மையில் தேர்தல் நடந்த போது இந்த மாதிரி செய்தது தெரியும். அவர்களைக் கூப்பிட்டு வைத்து அமைச்சரே பேசுகிறார் என்றால், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒட்டு கேளுங்கள் என்று சொன்னால், இதைவிட அவக்கேடு வேறு என்ன வேண்டும்? கூட்டுறவு இயக்கத்தை இதற்குப் பயன்படுத்துவதா? இதற்காக.....

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, திருவண்ணாமலையில் எந்த இடத்தில் என்னைப் பார்த்தார்கள், எந்த இடத்தில் அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசினேன் என்று விளக்கமாகச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : எந்த இடத்தில் பார்த்தார், எந்த இடத்தில் பேசினார் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை. அது ஊர் அறிந்த உண்மை, நாடறிந்து அமைச்சரே செய்த வேலை. நான் பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன், சூப்பர்வைஸரை காங்கிரஸ் ஜீப்பில் ஏற்றிக்கொண்டு ஒவ்வொரு சொஸைட்டியாகப் போய், ஒவ்வொரு பிரஸிடண்டாகப் பார்த்து காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒட்டுக் கேட்கச் சொல்லி, அமைச்சரே ஒவ்வொரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் தலைவரையும் கண்டு காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆதரவு தேட முற்பட்டார்கள். வேண்டுமானால் நான் பல பெயர்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் அமைச்சர் அதை விரும்பமாட்டார் என்று கருதுகிறேன். ஆளும் கட்சிக்கே இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்களே? இது மோசடி அல்லவா?

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [21st March 1964]

நான் அமைச்சரைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வது ஒரு கட்சிக்காரர் தவறு செய்தால் தண்டனை என்றும் ஆளும் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தால் தண்டிக்க மாட்டோம் என்ற நிலைமையை மாற்றி அமையுங்கள். 1960-ம் ஆண்டு அப்போது அமைச்சராக இருந்த கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் நல்ல நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டம் இப்போது தூள் தூளாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒருவர் இரண்டு முறை வரலாம், மூன்றாம் முறையாக வரக் கூடாது என்று போடவேண்டும். அதையும் அமலாக்கவேண்டும். கூட்டுறவுத் துறை சிலருக்கு குடும்பத் சொத்தாகிவிட்டது. சிலருக்கு இது குடும்ப பாத்தியதையாகிவிட்டது. கூட்டுறவுத் துறையில் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற தேர்தல் முறையில் ரொட்டேஷன் முறை வைத்திருக்கிறார்கள். மூன்றில் ஒரு பங்கு போக வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஊழலுக்கு இது முதலிடம். இதை ஒழித்தாகவேண்டும். வேண்டுமானால் கனம் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் சொன்னதுபோல ராஜ்ய சபாவிடமே, மேல் சபைக்கோ இந்த முறை இருக்கலாம். ஆனால் பணத்தை எடுத்துக் கையாளுகிற துறைகளிலே இருக்கக்கூடாது. குறிப்பிட்ட சிலர் ஆதிக்கம்தான் இருக்கமுடியுமே தவிர வேறு யாரும் கூட்டுறவுத் துறையில் நுழைய முடியாது. இந்த முறையினால் அதிலே உள்ள ரகசியம் வெளியே செல்ல முடியாது. ரொட்டேஷன் தேர்தல் முறையை அருள் கூர்ந்து மாற்றி அமைத்திருங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கீழ்பிண்ணுத்து என்ற ஒரு இடத்தில் ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. ஊரைச் சொல்லுகிறேன். பெயரைச் சொல்லமாட்டேன். கீழ்பிண்ணுத்து கூட்டுறவு பாங்கில் சர்க்கார் கடன் பத்திரத்தை ஒரு நாள் கொண்டுவந்து வைத்து ஒரு நபர் ரூ. 2,000 கடன் வாங்கினார்கள். கடனும் கொடுக்கப்பட்டது. அதே பத்திரத்தை மறுநாள் கொண்டுவராமல் அந்த நபர் போஸ்டு ஆபீஸில் விற்றுவிட்டிருக்கிறார். ரூ. 2,000 கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமலேயே பத்திரத்தை விற்று விட்டார்கள். ஏன் நடந்தது, எப்படி நடந்தது என்று கேட்டால் “சொந்தப் பொறுப்பில் கொடுத்திருக்கிறேன். பத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு போனால் என்ன? சொத்து இருக்கிறது” என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரி மோசடி நடந்தால், என்ன நியாயம் இருக்கும்?

பல இடங்களில் “கோடவுன்கள்” கட்டியிருக்கிறார்கள். சாவியை எடுத்துத் திறந்து, உள்ளே மூட்டைகள் எங்கே என்று கேட்டால், மூட்டைகள் கிடையாது; மூட்டைகளை விற்றுவிட்டார்கள், இனிமேல் வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது மாதிரி மோசடிகள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் நடக்கின்றன. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் இருப்பவர்கள் பல பேர்கள் தூய நோக்கத்தோடு இல்லாததுதான் இதுமாதிரி மோசடிகளுக்குக் காரணம். இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை வாழவேண்டும், வளரவேண்டும் என்று மனமார வாழ்த்துகிறேன். அதற்கு உறுதுணையாக இருப்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இருக்கிறது. ஊழல்கள் செய்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும், கண்டுபிடியுங்கள், தண்டியுங்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களே ஆளும் கட்சிக்காக பயன்படுத்தாதீர்கள் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மான்யத்தைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு காலத்தில் கோவில் இல்லாத ஊரில் குடி இருக்கவேண்டாம் என்று சொல்லி வந்தோம். ஆனால், இன்றைக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம், கூட்டுறவு நிலையம் இல்லாத இடத்தில் குடியிருப்பது அவ்வளவு நல்லது அல்ல வாழ்க்கைக்கு என்ற நிலை மக்கள் மனதிலே ஏற்படுகிற வகையிலே இந்த இலாகா வளர்ந்து வருவதை நாம் காண்கிறோம். முக்கியமாக எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் ஷண்முகம் அவர்கள் திருவண்ணாமலைத் தேர்தலில் எதோ ஆளும் கட்சியினர் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தை தங்கள் வளர்ச்சிக்காக பயன்படுத்தினார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதே உரிமையோடு நான் கூறிக்கொள்ள

21st March 1964] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

விரும்புகிறேன், இந்த அரசாங்கத்திற்கும், அமைச்சர் அவைக்கும். தயவுசெய்து கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களை வைத்துக் காங்கிரஸ்காரர்களை—எங்களை, ஒடுக்க நீங்கள் உதவியாக இருக்காதீர்கள். பால் பண்ணை கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவரும், அதைச் சேர்ந்தவர்களும் அந்தச் சங்கத்திலிருந்து பால் விற்பனை செய்ய பையன்கள் சைக்கிள்களில் போகும்பொழுது, வீடு வீடாக செவ்வாய்க்கிழமை, வெள்ளிக் கிழமை நாளில் “பாலை வைத்து சத்தியமாகக் கூறுகிறேன், நீங்கள் காங்கிரஸுக்கு வேண்டுமோ போடக்கூடாது” என்று சொல்லும்படி செய்தார்கள். எத்தனையோ மனுக்கள் இது பற்றி அமைச்சருக்கு அனுப்பினோம், அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினோம், இலாகா அதிகாரிகளுக்கு இதுபற்றி எடுத்துச் சொன்னோம். இதுவரையிலும் எனக்கு ஒரு தகவலும் வரவில்லை. ஆகவே, உங்கள் கட்சியை வளர்ப்பதற்கு, ஆளும் கட்சியைக் கொல்லுவதற்கு அதைத்தானே நீங்கள் பயன்படுத்துகிறீர்கள் என்ற பயம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. சமீபத்திலே இந்தத் தவறுதலான வகையிலே கூட்டுறவு ஒன்று மக்களிடையே வளர்ந்து வருகிறது. அவர்கள் கையில் இருக்கிறவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ அந்தக் கட்சிக்கு பயன்படுத்திக்கொள்கிற நிலைமை இன்று இருக்கிறது. இதைத் தடுக்கவேண்டும். பால் கன்ஸ்யூமர்ஸ் சொஸைடி சமீபத்தில் எங்கள் ஊரில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. எதிர்க்கட்சியினர் அத்தனை பேர்களும் தேர்தல் சமயத்தில் வீடு வீடாக சென்று “காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வேண்டுமோ போட்டால் உங்களுக்குத் தேவையான கடன் கொடுக்க மாட்டோம்” என்று சொன்னார்கள். அர்பன் பேங்கு டைரக்டர் அபிளிகேஷன் பைலை எடுத்துக்கொண்டு வார்டு வார்டாகச் சென்று “உங்களுக்குக் கடன் வேண்டுமென்றால், காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வேண்டுமோ போடாதீர்கள்” என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு பயப்பட வேண்டிய நிலைமைகள் எங்கள் போன்றவர்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சி கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு பற்றி சொல்லும்பொழுது, ஒரு சில ஊரை எடுத்துக் கொள்பால், அழகான கட்டம் இருக்கும், ஒரு பள்ளி இருக்கும், ஒரு மனை இருக்கும், அது மருத்துவ மனையாக இருக்கும், அழகாக 10 வீடுகள் கூட்டுறவு முறையில் கட்டப்பட்ட கட்டடங்களாக இருக்கும், ஒரு விற்பனை மார்க்கெட் அழகாக இருக்கும். கிராமங்களைப் பார்க்கும்பொழுது கூட்டுறவு முறை வளர்ந்து வருகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் அதிலே சில சிக்கல்கள் வரும், அப்படி வருகின்ற சிக்கல்களை தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு கூட்டுறவு ஸ்திரீஸ் இல்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், மார்கெட்டிங் சொஸைடி, அங்கு இருக்கிறது. அங்கு அவர்கள் வாங்குகிற பருத்தியோ, பஞ்சோ இருக்குமானால், அங்கே அவைகளை வாங்குவதற்கு வசதியிருந்தாலும்கூட, வாங்குகிற நிலை இல்லை என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, மார்கெட்டிங் சொஸைடியில் இருக்கிற சரக்குகளை வாங்காமல், வெளியிலிருந்து வாங்குகிற நிலை இம்மாதிரி வரும்பொழுது, அதைத் தவிர்ப்பதற்கு இதைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் முயலவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வீடு கட்டும் சொஸைடி ஒரு இடத்தில் ஏற்படுத்துகிறார்கள். அங்கு உடனே ரூ. 50 லட்சம், 40 லட்சம் செலவாகிறது. 20 லட்சம் ரூபாய்க்கு செங்கல் வேண்டியிருக்கிறது என்றால், பக்கத்தில் கூட்டுறவு அடிப்படையில் ஒரு செங்கல் குளை இருந்தாலும், அங்கே செங்கல் வாங்குவதில்லை. தனியார் உடனே ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தி, இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாபரேடிவ் என்று ஏற்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். ஒரு லட்சம் ரூபாய் அவர்கள் முதல் போடுகிறார்கள். இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாபரேடிவ் என்று சொல்லி ஒரு லட்சம் ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். அந்த இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாபரேடிவ் சங்கத்தில் செங்கல் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு முறையில் அமைந்திருக்கிற செங்கல் குளையி

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [21st March 1964]

லிருந்து ஏன் செங்கல் வாங்கக்கூடாது? எதற்கு தனியார் வைத்து நடத்துகிற செங்கல் சூனையிலிருந்து வாங்கவேண்டும்? இதுமாதிரி உள்ள நிலைமைகளைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் அப்படி செய்கிறார்கள் என்று கேட்டால் “செங்கல் கேட்டோரத்தில் வராது, அப்படியிருந்தாலும் 3” 4” செங்கல்தான் இருக்கும். நாங்கள் கேட்கக்கூடிய செங்கல் இருக்காது. அப்படி இருந்தாலும்கூட விலை அதிகமாக இருக்கும்” என்று சொல்லி விரகிறார்கள். இது போன்ற சிறு குறைகளைச் சொல்லி ஏற்கெனவே இருக்கிற கூட்டுறவு சொஸைடியிலிருந்து செங்கல் வாங்காமல் தவிர்க்கும் நிலை இருக்கக் கூடாது. கூட்டுறவு சொஸைடிகளுக்கு வேண்டிய சாமான்களை கூட்டுறவு முறையில் தயாரிக்கிறவர்களிடம்தான் வாங்கவேண்டும் என்ற ஒரு நியதியை வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். வீடு கட்டுகிறார்கள், ரூ. 10,000, 15,000 செலவில், “ஏ” கிளாஸ், “பி” கிளாஸ் என்று போடுகிறார்கள். ஒரு வீடு இருப்பவர்களுக்கு இரண்டு வீடுகள், இரண்டு வீடுகள் இருப்பவர்களுக்கு 4 வீடுகள், இப்படி திட்டம் பறந்துகொண்டே இருக்கிறது. குறைந்த, சிறிய வருமானக்காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட வேண்டும். வீடு கட்டும் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோமா? வீடுகள் கட்டும் தொழிலாளிகள் “நாங்கள் விதியிலே வசிக்கிறோம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். டிராவர்கள் இருக்கிறார்கள், கண்டக்டர்கள் இருக்கிறார்கள், பியூன்கள் இருக்கிறார்கள், ஆபீஸ் அட்டென்டர்கள் இருக்கிறார்கள், போஸ்டல்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி ரூ. 100-க்குக் குறைவான வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு எங்கே வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம்? ரூ. 5,000, 6,000 செலவில் சிறிய, சிறிய வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டங்கள் வேண்டும். 20, 25 வருஷங்களிலாவது அவர்கள் எல்லோருக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு திட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். பெரிய பெரிய வீடுகள் 10 வீடுகள் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மறுபடியும் ஒரு வீடு கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்களே என்று கேட்டால் “அந்த வீடு ஏன் பெயரில் இல்லை, ஏன் போர்ப்பையன் பேரில் இருக்கிறது” என்ற பதில் வரும். இந்த நிலைக்கு இடம் இல்லாமல், வீடு ஏற்கெனவே வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மறுபடியும் வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் நிலைமை இல்லாமல், குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு, ரூ. 5,000, 6,000 அளவில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத்தலைவர் அவர்களே, கனம் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தினுடைய ஆய்வுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற மான்யக்காரரிக்கையின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கிற வகையிலே சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். கூட்டுறவு முறை வளரவேண்டும் என்ற கருத்திலே இந்த மன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்கள் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க நியாயம் இல்லை. கூட்டுறவு முறை வளர வேண்டும் என்பது கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு கொள்கையாக அமைந்திருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார நிலை வளர்வதற்கு உறுதுணையாகக் குறிப்பிட்ட ஒரு வழியாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற கூட்டுறவு முறை என்பதை நாம் நன்றாக உணர்கிறோம். ஆனால், கூட்டுறவு முறை வளரவேண்டும் என்பதில் அக்கறையோடு பலரும் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு இருந்தாலும், அந்தக் கூட்டுறவு உணர்வு இன்னும் போதுமான அளவுக்கு நாட்டில் ஏற்படாத தன்மையைக் காண்கிறோம்; அந்த நோக்கம் நிறைவேற முடியாத அளவுக்கு நிலைமை அமைந்திருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். தனியார் துறையிலிருந்து மெல்ல மெல்ல பொருளாதார நிலையில், பொதுத் துறைக்கு அழைத்துச் செல்ல உறுதுணை புரிகிற ஒன்றாக கூட்டுறவு முறை அமையும் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. எனவே, நம்முடைய நாட்டில் எதிர்காலத்தில் பல்வேறு தொழில்கள் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும், விவசாய சூழ்நிலையை வளர்ப்பதற்கும், கைத்தறி நெசவாளர்களின் நிலைமையை

21st March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உயர்த்துவதற்கும், சாதாரணமாகச் சிறு சிறு தொழில்களை நடத்த விரும்புகிறவர்களுக்கு ஆக்கம் தரும் வகையில் பயன் படுத்திக்கொள்வதற்கும் கூட்டுறவு முறை ஒரு சாதனமாக அமையவேண்டும். கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது, இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமாக தொழில் வளர்ச்சிக்கு மூலதனம் இடமுடியாத அளவுக்கு, மூலதனம் வரமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். சில பகுதிகளில் மூலதனத்தை கோடிக்கணக்கில் வழங்கி, தொழிலைப் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்புகள், வசதிகள் ஏற்பட்டிருப்பதுபோன்று, நம்முடைய மாநிலத்தில் அதற்கான வாய்ப்புக்கூறுகள் அதிகமாக இல்லாமல் இருக்கின்றன என்றும் கூறினார்கள். அந்தக் குறைபாட்டை போக்கவேண்டுமென்றால், கூட்டுறவு முறையின் மூலம் பல சிறிய தொழில்களில் இருக்கிற மூலதனங்களையெல்லாம் ஒன்றாகக் கொண்டு வந்து, எதிர்பார்க்கிற அத்தகைய தொழில்களை உருவாக்கி, அதை வளர்ச்சியுற வைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்தால்தான், அந்த எண்ணம் நிறைவேறு முடியும். எனவே, கூட்டுறவு முயற்சி மிக வரவேற்கவேண்டிய ஒன்று. அதிலே மெல்ல மெல்ல இந்த மாநில அரசாங்கம் நல்ல கவனம் செலுத்தி, அதை வளர்த்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதை மறுக்கவில்லை. ஆனால், கூட்டுறவு இயக்கத்தை நடத்திச் செல்லுகிற வகையிலே இருக்கிற குறைபாடுகளையும், குற்றங்களையும் இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள்.

அதிலே ஒரு குற்றச்சாட்டு, கூட்டுறவுத் துறையிலே ஆக்கம் கொள்கிற ஒரு சிலர், நீண்ட காலத்திற்கு அதிலே ஆதிக்கம் செலுத்துகிற அளவுக்கு சூழ்நிலை பெற்றிருக்கிறார்கள், அதற்கான வழிவகைகளையும், வசதிகளையும் அவர்கள் தேடிக்கொள்ளுகிறார்கள். பலருடைய ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் தங்கள் பக்கம் நிரந்தரமாக ஈர்த்துக்கொள்கிற அளவுக்கு அதில் வாய்ப்புகளும், வசதிகளும் இருக்கிற காரணத்தினால், ஒரு சிலருடைய ஆதிக்கமும், ஆக்கமும் என்றென்றும் நிலைபெற வழிகோல்வனவாக அமைந்திருக்கின்றன. இந்த முறை மாற்றப்பட்டு, மற்றவர்களும் பங்கு கொள்கிற சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், அவர்கள் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் எதையும் செய்யலாம் என்று துணிவு பெறுவதைத் தடுப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படக்கூடும். குறைந்தது இரண்டு முறைக்கு மேல் தொடர்ந்து ஒருவர் தலைவராக இல்லாமல் இருக்கிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுமேயானால், இந்தக் குறை ஓரளவுக்கு நீங்குவதற்கான வழிவகை ஏற்படுமென்று நான் கருதுகிறேன். தேர்தல் நடத்துகிற முறையிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளை நல்ல அனுபவம் கொண்ட உறுப்பினர்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். பொதுத் தேர்தலை நடத்துகிற முறையிலே 1952-வது ஆண்டில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட முறைகளிலிருந்து, பொதுத் தேர்தலுக்கு பொதுத் தேர்தல் சில பல புதிய முறைகளையும், மாற்றங்களையும், திருத்தங்களையும், மேற்கொண்டு பொதுத் தேர்தல்கள் நடைபெறுகின்றன. இதிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை மெல்ல மெல்ல நீக்கவும், அதிகமான தவறுகள் இல்லாத அளவுக்கு அந்த அமைப்பை ஆக்குவதற்கு எப்படிப் பொதுத் தேர்தல்களைப் பொறுத்து முயற்சி எடுக்கப்பட்டதோ, அப்படி கூட்டுறவுத் துறையில் நடைபெறுகிற தேர்தல்களிலும் கூட இப்படிப்பட்டக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு வழி வகைகள் இருக்கின்றன என்றால், அதனை ஆராய்ந்து, தேர்தல் முறைகளை மாற்றி, அவற்றின் நோக்கம் நல்ல முறையில் நிறைவேறுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு இயக்க உணர்வு மக்களுக்கு ஏற்பட்டு, இந்தக் கூட்டுறவு முறையின் மூலமாக நல்ல பலன்கள் இருக்கின்றன. இடைத் தரக்களை ஒழிப்பதற்கு வழிவகைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு முறையில் விறக்கப்படுகிற பொருள்களை வாங்குவது பலன் அளிக்கக் கூடியது, பொருள்கள் தரமுள்ளனவாக இருக்கின்றன என்கிற நம்பிக்கையை மக்கள் பெறவேண்டிய அளவுக்கு இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை இயக்குபவர்கள் இருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டிய பொறுப்பு முக்கியமாக அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. நல்ல நாணயம் கொண்டவர்கள் கையிலே, நல்ல நேர்மையானவர்கள் கையிலே இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஒப்படைக்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால்தான், மக்களிடம் இது குறித்து நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு வழிவகை ஏற்படும். பலர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பங்குதாரர்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st March 1964]

களாக ஈடுபட்டு, அதன் மூலம் பெரும் பலன் பெறவேண்டுமென்கிற அளவுக்கு, அவர்கள் நோக்கம் நிறைவேறாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் சில பல இடங்களில் ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. எந்த நோக்கத்திற்காக சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற முடியாமல் மாறுபட்ட முறையில் அவைகளைக் கொண்டு செல்லுகின்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் மூலம் குறைபாடுகளைத் தவிர்க்க வழிவகை செய்யாமல் இருப்பதனால், இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்கின்றன. ஆகவே நாயைம் உள்ளவர்கள் கையிலே, நேர்மையானவர்கள் கையிலே அவற்றை ஒப்படைப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படவேண்டும். அதைச் செய்வதற்கு தணிக்கை மூலம் தீவிர நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சில உறுப்பினர்கள் இங்கே கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கின்ற தணிக்கை முறைகள் போதுமானவை அல்ல என்றால், அதற்குக் கொடுக்கப்படுகிற அதிகாரம் போதுமானதல்ல என்றால், பார்க்கிறவர்களின் எண்ணிக்கை போதுமானதல்ல என்றால், அவர்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பெருக்கி, தணிக்கையின் அளவைத் தீவிரப்படுத்துவதன் மூலமும், அதைச் சேம்மைப்படுத்துவதன் மூலமும் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் ஏற்படாத வண்ணம் அரசினர் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க முன்வர வேண்டும். தணிக்கை பார்ப்பவர்களின் வலிவு எந்த அளவுக்கு வளருகிறதோ, அதைப் பொறுத்துத் தான் எதிர்காலத்தில் ஆங்காங்கே ஒழுங்கான நிலைமைகள் நாளாவட்டத்தில் ஏற்படுவதற்கு வழிவகை காணமுடியும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயிகளுடைய நிலைமையை வளர்ப்பதற்கு கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக நாம் பாடுபடவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். விவசாயிகளுடைய தேவைகள் அத்தனையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கிற பெரும் பொறுப்பை இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்கள் மேற்கொண்டால் கூட நல்லது. அந்த அளவுக்கு இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் பயன்படும்படியாக அமைத்தல் வேண்டும். இந்த கூட்டுறவு சங்கங்களுடைய அபிவிருத்தி நிலைமைகளை வளர்ப்பதற்கும், கூட்டுறவு முறையை வளர்ப்பதற்காக மேற்கொண்டிருக்கிற அத்தகைய முயற்சிகளிலே, 1958-59-ல் மதிப்பீட்டுக் குழுவினர் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துக் கொண்டு, அவர்கள் இதிலுள்ள நிலைமைகளை ஆராய்ந்து, சில பல சிபார்சுகளை அரசினருக்கு எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவினர் 1958-59-ல் அந்த அறிக்கையை இந்த மன்றத்தின் முன்பு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் செய்த அத்தகைய சிபார்சுகள் எந்த அளவுக்கு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன, மேற்கொள்ளப்படக் கூடியன என்னென்ன, மேற்கொள்ள முடியாமல் இருப்பன என்னென்ன, எந்தெந்த சிபார்சுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்ற தகவல்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்பு வைக்கப்படவில்லை. 1958-59-ல் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருந்தும், 1964-வரையில் எந்த அளவுக்கு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன, எவை எவை சாத்தியமாகக் கருதப்பட்டிருக்கின்றன, எவை எவை நடைமுறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரங்கள் தெரியாத நிலையில் அமைந்திருக்கின்றன. அந்த சிபார்சுகளை தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். 75 பர்சென்ட் கிராம மக்களுக்குப் பயன்படுகிற அளவிலே, அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அவை எந்த அளவுக்கு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். 'The Committee recommends that steps should be taken to cover the entire rural area by the end of the Second Five-Year Plan itself by the formation of new societies or by extending the area of operation of existing societies and also recommends that at least 75 per cent of the population should be covered before the end of the Second Five-Year Plan so that the benefits of the movement may be availed of by a wider section of the people.' என்று சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான முயற்சி எந்த அளவுக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு நிதியைப் பெருக்குவதற்கான முறைகளையும், அந்த நிதியை விரிவுபடுத்துவதற்கான நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிவகைகளைப் பெருக்குகின்ற முறை

21st March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யிலே, இந்தக் கமிட்டி சிபார்சு செய்கின்ற வகையிலே, 'The Committee is of the opinion that it is only fair that a part of the large sums of money collected by the Life Insurance Corporation from this State should be ploughed back by way of investment in the debentures of the Central Land Mortgage Bank at a reasonable rate of interest to make agricultural improvement economical and recommends that this should be taken up with the Life Insurance Corporation.' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷனுக்கு அளிக்கப்படுகிற அத்தகைய மூலதனத்திலிருந்து இந்த மாநிலத்திற்கு அதிகத் தொகை பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். அப்படி வாங்குவதன் மூலம் அந்தத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு, கூட்டுறவுத் துறையிலே எடுக்கப்படுகிற முயற்சிகளை மேலும் விஸ்தரிப்பதற்கு பயன்படுமென்று மதிப்பீட்டுக் குழுவின் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முயற்சி எடுக்கப்பட்டதா, அதற்கு அரசினரும், ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷனும் அளித்த பதில் என்ன, சிபார்சுகளை நிறைவேற்றுகிற வகையிலே சாதகமாக இருக்கின்றனவா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். மேலும், 'The Committee recommends that as co-operatives have necessary financial and other facilities the entire distribution of chemical fertilizers should be entrusted solely to the co-operatives in all areas as early as possible.' என்று வலுவாகக் குறிப்பிட்டு நன்மை பயக்குகின்ற வகையிலே தனிப்பட்டவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்டு உர வினியோகம் இருப்பதைவிட கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக பயன் படுத்தவேண்டும் என்று சிபாரிசுகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அதைப்போலவே இரும்பு சாமான்கள், தனிப்பட்டவர்கள் மூலம் வினியோகிக்கப்படாமல் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக வினியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தச் சிபாரிசுகள் எந்த அளவுக்கு கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இடத்திலிருந்து அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் ஆண்டுதோறும் இலக்குகளும் சாதனைகளும் என்ற வகையிலே குறிப்பிட்ட சில இனங்களிலே சில பல ஐயப்பாடுகளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக நான் போக்கிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு கல்வியும் பயிற்சியும் என்ற வகையிலே 1963-64-க்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 6.44 லட்சம். இதிலே 1963 டிஸம்பர் மாதம் 31-ந் தேதி வரை செலவழிக்கப்பட்டு இருப்பது ரூ. 3.02 லட்சம். இன்னும் ரூபாய் 3.42 லட்சம் ஒதுக்கிய நிதியிலிருந்து மிச்சமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அத்தகைய முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றனவா, மீதித்தொகை மூன்று மாதங்களிலே பயன் படுத்தக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறதா, அல்லது திட்டம் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் சிபங்குகள் கொடுத்தல் என்பதற்காக முயற்சி எடுக்கப்பட்டு 1963-1964-ல் இலக்காக குறிப்பிட்டிருப்பது ரூ. 2.10 லட்சம். ஆனால் 1963 டிசம்பர் 31-ந் தேதி வரை அந்த முயற்சிக்காக செலவழித்திருப்பது ரூ. 1.50 லட்சம்தான். இன்னும் ரூ. 60 லட்சம் அதிலே பாக்கியிலுள்ளது. மீதி இருக்கின்ற 3 மாதங்களிலே அந்த முயற்சி முடியக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறதா, அந்தத் தொகை ஈடுபடுத்தக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறதா, நிலைமைகள் என்ன என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்கள் பங்கு மூலதனம் குறித்து அரசாங்க நிதி என்ற வகையிலே ரூ. 1 கோடி ஒதுக்கப்பட்டு, அதிலே ரூ. 55 லட்சம் செலவாகி, மீதி 45 லட்சம் இருக்கிறது. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதையும் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விற்பனை செய்த விளை பொருள்களின் மதிப்பு என்கிற வகையில் 1963-64-ல் இலக்காக நிர்ணயித்திருப்பது ரூ. 14.30 லட்சம். இதிலே ரூ. 5.58 லட்ச அளவுக்குத்தான் விற்பனை ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே ஏறத்தாழ ரூ. 8 லட்சத்திற்கு மேல் தேக்கம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தேக்கம் ஏற்படுவதற்கு என்ன குறைபாடுகள் ஏற்பட்டன, அந்த இலக்கின் நோக்கம் நிறைவேற்ற முடியாத அளவுக்கு எது தடையாக இருக்கிறது, இதிலே உள்ள குறைபாடுகள் என்ன, அவற்றை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் என்ன என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். சர்க்கரை ஆலைகள் பங்கு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[21st March 1964]

மூலதனத்துக்காக அரசாங்க உதவித்தொகையில் இலக்கு அளவு ரூ. 10 லட்சம். ஆனால் சாதனை பற்றி, எந்த குறிப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு எதுவும் தொடங்கப்படவில்லையா எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லையா, முயற்சி எடுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றம் நிலையில் இருக்கிறதா என்பதையும் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுப் பண்ணைச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சி 3-வது திட்டத்தின் தொடக்கத்திலே சேர்க்கப்பட்டது. அது இப்பொழுது கைவிடப்பட்டு விட்டதா? கைவிடப்படவில்லை என்றால் அதற்கான முயற்சிகள் எவை எவை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு நிலக்குடியேற்றச் சங்கங்கள் அரிஜனங்களுக்காக அமைக்கும் முறையிலும், சாதாரண மக்கள், முன்னாள் ராணுவத்தினருக்காக அமைக்கின்ற முயற்சிகள் இருந்த அளவுக்கு, இப்பொழுது இருக்கிறதா, அல்லது மேற்கொண்டு முயற்சிகள் எடுக்கவில்லையா, அல்லது மேற்கொள்ளப்பட்டு ஆக்கம் கிடைக்காத வகையில் கைவிடப்பட்டு இருக்கின்றனவா என்று கனம் அமைச்சர் மூலம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் பால் பண்ணை, பால் வழங்கல் ஆகிய துறைகளில் நிதி ஒதுக்கம் அளவில் 1963-64-ல் 37 லட்சத்து 31 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 1963-64ல், 1963 டிசம்பர் 31-ந்தேதி முடிய ரூ. 23.82 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதிலும் ரூ. 13.49 லட்சம் மீதம் இருக்கிறது. அந்த வேலை நிறைவேற்றப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறதா, இந்த மூன்று மாதத்தில் முடிவு அடையக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறதா அல்லது கைவிடப்பட்டு தொகை மீதப்படுத்தும் நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறதா என்பதையும் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு முறையில்தான் விவசாயிகளின் நிலைமையை உயர்த்துவதற்கான வழிவகைகள் இருக்க முடியும். வேறு எந்த வகையிலும் முதலீடு போடும் முறையில் இதில் ஈடுபடுகின்ற நிலச்சுவான்தார்களும் மற்றவர்களும் இல்லை. ஆகவே எண்ணுகின்ற விவசாய முறைகள் அத்தனையையும் எதிர்காலத்தில் நாம் பெற வேண்டுமானால் அதை கூட்டுறவு என்ற கருவியின் மூலம்தான் பெறுவதற்கு வழி வகை இருக்கிறது. இதிலே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் உள்ளவர்களாகவும் நாம் இருக்கிறோம். விவசாயத்திற்கு அடுத்ததாக பெரிய தொழிலாக அமைந்திருப்பது கைத்தறித் தொழில். அதை நம்பி வாழ்கிறவர்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கைக்கு அடுத்த எண்ணிக்கையாக நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை அமைந்திருக்கிறது. கைத்தறித் தொழில் வளர்ச்சிக்கு கூட்டுறவு முறையில்தாம் நாம் வளர்ச்சியை காண வேண்டும் என்பது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவேதான் கூட்டுறவு உற்பத்திச் சங்கங்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் போன்றவை ஆண்டுக்கு ஆண்டு பெரும்பாலாக ஏற்படுத்தப் படுகின்றன. சில பல சங்கங்களில், பொதுவாக மற்ற சங்கங்களில் ஏற்படக் கூடிய குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. இந்தக் குறைபாடுகளை போக்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். கைத்தறியைப் பொறுத்தமட்டில் மற்ற மாநிலங்களைவிட நம் மாநிலம் உருவான பல்வேறு வளர்ச்சியை காணும் அளவுக்கு, வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுக்கு துணிகளை உற்பத்தித் தரம் படைத்ததாக இருக்கிறது. எப்பொழுதாவது, ஏதாவது ஒரு காலத்தில் கைத்தறியை நம்பி வாழ்கிறவர்களுடைய நிலைமை பொறி இயல் இயந்திரங்கள் மூலம் இயங்கும் தொழிலாக மாற்றும் நிலைக்கு வருவேண்டியிருக்கும். மாறியே தீர வேண்டும். ஆனால் இந்தத் தலை முறையில் கைத்தறியை நம்பி வாழ்கிறவர்களைக் காப்பாற்றித் தீர வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் இப்பொழுது நம்பி வாழ்கிறவர்கள் வாழ்நாள் முடியும்வரை இந்தத் தொழிலை காப்பாற்றிக் கொடுத்து இந்தத் தலைமுறையினர் வாரிசுகளை மெல்ல மெல்ல இந்தத் தொழிலை விட்டு, மாற்றி, குண்டு முதல் அணு குண்டு வரை செய்யப்படுகிற வேறு ஏதாவது தொழிலுக்கு ஈர்ப்பதன் மூலமாக அவர்களுக்கு வாழ்க்கை வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். அந்தக் காலம் வரை இதை நம்பி வாழ்கிறவர்களுக்கு இந்தத் தொழிலை

21st March 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காப்பாற்றித்தர வேண்டும். அந்த முயற்சியில் அரசாங்கம் சிலபல முயற்சிகள் எடுத்து இருக்கிறது. அவர்கள் நெய்கின்ற துணிகளை தேங்காத அளவுக்கு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகரிக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு அதிகரிக்கச் செய்யப்படும் முயற்சி எல்லாம் எடுக்க வேண்டும். கைத்தறியைப் பொறுத்த மட்டில் கிட்டத்தட்ட 6 கோடி சில்லரை ரூபாய் ஏற்றுமதி ஆகிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் தரப்பட்டு இருக்கின்றன. கவர்ச்சிகரமான கைத்தறித் துணிகளின் ஏற்றுமதியை பெருக்க வழிவகை செய்கின்ற கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறையில் அழகு அழகாக ஆடைகளை வைத்து வருகிறவர்கள் கவனத்தை ஈர்த்து அதன் மூலம் கவர்ச்சிகரமான துணிகளைப் பிரபலப்படுத்தும் முயற்சி எந்த அளவுக்கு மார்க்கெட் தேடுவதில் வெற்றி கண்டு இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இவற்றிற்கு அமெரிக்காவிலே பல மேலை நாடுகளிலே கிராக்கி இருக்கிறது. இருக்கிற கிராக்கி பற்றி புள்ளி விவரங்கள் தரப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த முயற்சிகளை எல்லாம் தீவிரமாக மேற்கொள்வதன் மூலம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏற்றுமதியை உயர்த்தத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

கைத்தறிக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் மதிப்பீட்டுக் குழுவின் சிபாரிசின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றிக் கொள்ள எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன என்று அடிக்கடி இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலே கூட தீர்மான வடிவில் அது கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

"The Committee is convinced that in face of unequal competition from the highly mechanised textile mills, it will be wellnigh impossible for the handloom industry to stand on its own feet unless certain classes of textiles are exclusively reserved for the handlooms. The Committee recommends that dhoties and sarees be reserved for production exclusively by handlooms."

என்ற சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. எந்த அளவிலே நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு நடைமுறைக்கு கொண்டுவர இயலும் என்பதையும், அதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா, அப்படி அந்த முயற்சிகள் பலன் தருவதானால் ஓரளவுக்கு கரைபோட்ட வேட்டிகளையும், நிறம் உள்ள சேலைகளையும் உற்பத்தியாக்குகின்ற அத்தகைய பொறுப்பு கைத்தறியாளர்களுக்கு விடப்படுமானால், அதன் மூலம் அவர்களுக்குள்ள கொஞ்ச நஞ்சு கஷ்டங்கள் போக வழிவகை ஏற்படும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக கைத்தறி அபிவிருத்திக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட பங்கு மூலதனம், கூட்டுறவு அமைப்பில் நெசவாளர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல், என்கிற முறையில், பங்கு மூலதனமாக மூன்றாவது திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 50 லட்சம், என்றாலும், இது வரைக்கும் ரூ. 26,14,000 தான், இந்த நான்கு ஆண்டு காலத்தில், 1964-65-யும் சேர்த்து என்று கருதுகிறேன், செலவாகி இருக்கிறது. அதில் ரூ. 23.66 லட்சம் மீதம் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை தெரிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தள்ளுபடி செய்துகொடுக்க, மூன்றாவது திட்டக்காலத்தில் ரூ. 375 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதுவரை 1964-65-க்கு ஆன திட்ட மதிப்பீட்டையும் சேர்த்து கணக்கிடுவோமானால், கிட்டத்தட்ட ரூ. 245 லட்சம் தள்ளுபடியில் வைக்கும் அளவுக்கு இருக்கிறது. மீதி ரூ. 132 லட்சம் இருக்கிறது. இந்தத் தள்ளுபடி கடைசியாக திட்டத்திலே பயன்படுத்தும் அளவுக்கு இருக்கிறதா, ஐந்தாண்டு காலத்திலே தள்ளுபடிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 375 லட்சமும் இன்னும் கொஞ்சம் தள்ளுபடிக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றால், அதை கொஞ்சம் பரவலாக ஆக்குவதன் மூலம், கைத்தறியின்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st March 1964]

விற்பனையை அதிகமாக்க வழிவகை காணமுடியுமா என்பதையும் யோசிக்கக் கேட்டு கொள்ளுகிறேன். மீதப் படும் அந்தத் தொகைக்காக என்ன திட்டம் அரசினர் வைத்திருக்கிறார்கள், வேறு திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா, தொகையை வேறு துறைக்கு மாற்றப் போகிறார்களா, என்ற நிலைகளை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

விற்பனையும் விளம்பரமும் என்ற தலைப்பில் 1964-65 திட்ட மதிப்பீட்டையும் சேர்த்து கிட்டத் தட்ட ரூ. 22 லட்சம் வரை செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அது இப்பொழுது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடியிருப்புக்கு என்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை செலவழிக்கப்பட்டிருப்பது ரூ. 61.14 லட்சம்; மீதி இருப்பது ரூ. 38.86 லட்சம். அதற்கான நடவடிக்கைகள் என்ன? அல்லது இந்தத் தொகையை வேறு துறைக்கு மாற்ற இருக்கிறார்களா அல்லது திட்டத்தின் மீதியை நிறைவேற்ற இருக்கிறார்களா, எத்தகைய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திட்டக்காலத்தில் போடப்பட்ட இலக்குகளின் அடிப்படையில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றனவா, நிறைவேற்ற முடியாதவைகளாக இருக்கின்றனவா என்று அறிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் துறைகளெல்லாம் மேலும் மேலும் பெருக, செம்மைப் படுத்தி, சீர்படுத்தி அமைப்பதின் மூலம், நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்க முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டு எதிர்பார்க்கப்படும் பயன்களைக் காண நல்ல முறையிலே வழிவகைகளைக் காண அமைச்சரவை முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன், வணக்கம்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பத்து நிமிஷத்திலே கைத்தறி சம்மந்தமான பிரச்சினைகளுக்கு விளக்கம் கூறி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்தத் துறையானது சிறந்த முறையிலே முன்னேறிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்க விரும்புகிறேன். 1955-56-ம் ஆண்டில், அதாவது முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிந்தவுடன், கூட்டுறவு சொசைடிகள் 848 இருந்தன, இரண்டாவது திட்டம் முடிகிற போது, 1,091 சொசைடிகள் இருந்தன; இன்றைக்கு 1,104 இருக்கின்றன. எத்தனை தறிகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தால், முதல் திட்டத்தின் இறுதியில் 1.58 லட்சம், இரண்டாவது திட்ட இறுதியில் 2.16 லட்சம், இன்றைக்கு 2.27 லட்சம் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கின்றன, இதனுடைய செலுத்தப்பட்ட மூலதனம், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில், 72 லட்சத்து 52 ஆயிரம் ரூபாய். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 118 லட்சத்து 4 ஆயிரம் ரூபாய். இப்பொழுது அது 152 லட்சத்து 33 ஆயிரம் ரூபாய் அளவில் இருக்கிறது.

அடுத்தாற்போல், கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் உற்பத்தியாவதைக் கணக்கிட்டால், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில், 7 கோடி 43 லட்சம் கஜம் துணி உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது. இரண்டாவது திட்ட இறுதியில் அவர்கள் உற்பத்தி செய்தது 10 கோடி 71 லட்சம் கஜம். இப்பொழுது அது 11 கோடி 49 லட்சம் கஜம் அளவுக்குப் பெருகி இருக்கிறது.

இதனுடைய மதிப்பை எடுத்துக்கொண்டால், சற்றேறக்குறைய இரட்டிப்பு மடங்காக இருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 6 கோடி 48 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள துணிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது 13 கோடி 19 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள துணி உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இது பற்றி விவரங்கள் பேசுகிறபோது, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “இலக்குகள் குறைந்திருக்கின்றன” என்று சொன்னார்கள். இது மூன்று ஆண்டுகளின் செலவு; நான்கு ஆண்டுகளின் செலவு அல்ல. அவர்கள் நான்கு ஆண்டுகளின் புள்ளி விவரங்கள் என்று நினைத்துக்

21st March 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

கொண்டு விட்டார்கள். அது திருத்திய மதிப்பீடு. 1962-63-ம் ஆண்டுக் கான செலவு 1963-64-ம் ஆண்டுக்கான திருத்திய மதிப்பீடு. மூன்று ஆண்டுகள் தான் முடிந்திருக்கின்றன. இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஐந்தாண்டுகளுக்குள்ளே, அதாவது வருகிற இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளே, நிச்சயமாக இந்த இலக்குகள் மாத்திரமல்ல, இதற்கும் அதிகமாகவே நிறைவேற்ற முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த இலக்குகள் போடும்போது, திட்டக் கமிஷன் எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறார்களோ அந்த அளவு தான் இலக்காக நாம் போட வேண்டும். செலவழிக்கும்போது, நம்மைய ராஜ்யத்தின் தொகையையும் சேர்த்து அதிகமாகச் செலவழிக்கிறோம். உதாரணமாக, நடப்பு ஆண்டில் எடுத்துக் கொண்டால், திட்டக் கமிஷன் இரண்டு வாரம் ரிபேட் கொடுப்பதற்கான தொகை தான் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால், நாம் மூன்று வாரத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அது நம்முடைய உபரி நிதியிலிருந்து செலவழிக்கப்பட்டது, அந்த ஆண்டின் கணக்கு முடிவு அடையும் போது, ஃபைனல் அகௌண்ட்ஸ்ஸில் அதிகமாகத் தெரியும். ஆனால், எஸ்டிமேட் போடும்போது, திட்டக் கமிஷன் எவ்வளவு கொடுத்தார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் பணம் ஒதுக்கப்படும். அதனால் இது சற்றுக் குறைவாகக் காணப்படுகிறது. ஐந்து ஆண்டுகள் முடிவடையும் போது பார்த்தால், இந்தத் தொகை எல்லாம் அதிகரித்துவிடும்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் மூன்றாவது ஆண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அடுத்த ஆண்டுக்கு எஸ்டிமேட் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பில் அப்படி இல்லை. அதன் விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பின் 14-வது பக்கத்தில் கடைசி “கால”த்தில் பார்த்தால், எவ்வளவு நமக்குத் திட்டக் கமிஷனால் அனுமதிக்கப்படுகிறதோ அது தான் போடப்பட்டிருக்கும். 1964-65-இல் எவ்வளவு செலவழிக்கிறோமோ அது இந்தத் தொகையை விட அதிகமாக இருக்கும். ஒரிரண்டு உதாரணங்கள் சொல்கிறேன். கைத்தறித் துணியை எடுத்துக் கொண்டால் இரண்டு வாரத்திற்கு அவர்கள் தள்ளுபடி கொடுத்தார்கள். அதற்கு 60 லட்சம் ரூபாய் போட்டிருக்கிறோம். மூன்றாவது வாரத்திற்கு நாம் செலவிட்ட தள்ளுபடியையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டால், 60 லட்சம் என்று போட்டிருப்பது, 70 லட்சம் அல்லது 72 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். திட்டக் கமிஷன் எவ்வளவு ஒதுக்குகிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் 1964-65-க்கான நிதி ஒதுக்கம் என்று 14-ஆம் பக்கத்தில் கடைசி “கால”த்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை இருக்கிறதோ, அதைத்தான் பட்ஜெட்டிலே கொடுப்போம். செலவழிப்பது இதை விட அதிகமாகத் தான் இருக்கும். அடுத்த வருஷம் ரூபகமாகப் பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தள்ளுபடிக்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மொத்தமாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 375 லட்ச ரூபாய். 1961-62-ஆம் ஆண்டில் செலவிடப்பட்டது 71 லட்ச ரூபாய். 1962-63-ம் ஆண்டில் செலவிடப்பட்டது 59 லட்சம் ரூபாய். 1963-64-ம் ஆண்டுக்கான மதிப்பீடு 55 லட்ச ரூபாய். 1964-65-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி ஒதுக்கம் 60 லட்ச ரூபாய். இத்தனையும் கூட்டினால் 245 லட்ச ரூபாய் ஆகிறது. இன்னும் ஒராண்டு தானே இருக்கிறது? 130 லட்சம் ரூபாய்த் தொகையை எப்படிச் செலவு செய்யப் போகிறார்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : 60 லட்சம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது 70 லட்சம் அல்லது 80 லட்சம் கூட ஆகலாம். 375 லட்ச ரூபாயை வருஷாவாரியாக எப்படிப் பிரிக்கலாம் என்று பார்த்துப் பிரித்துப் போடுகிறோம். திட்டக் கமிஷன் எந்த அளவு ஒதுக்குகிறார்களோ, அதைத்

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [21st March 1964]

தான் மதிப்பிடலாம். செலவு அதிகமாக ஒவ்வொரு துறையிலும் ஏற்படும். கைத்தறியை எடுத்துக் கொண்டால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய தொகை 5 கோடி ரூபாய். செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 8 கோடி ரூபாய். நாம் செலவழித்த கணக்கைப் பார்த்து வேண்டும். செலவழித்த கணக்கைப் பார்த்தால், நாம் போட்ட மதிப்பீட்டை விட அதிகமாக இருக்கும். ஓரிரண்டு வருஷங்களில் குறைவாகக் காணப்படுவதற்குக் காரணம், அந்த வருஷங்களில் தள்ளுபடி, கொடுக்க வில்லை. தானாகவே நல்ல முறையில் விற்பனையாகியிருந்தால், புதிதாகத் தள்ளுபடி கோடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. கடைசி வருஷத்தை மினிமம் ஆக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்து கொள்ளுகின்றேன்.

குடியிருப்புச் சம்பந்தமாக நாம் இலக்கை நிறைவேற்ற முடியாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். நாட்டிலே இருக்கும் நெருக்கடி நிலைமை காரணமாக இரும்பு போன்ற பண்டங்கள் பற்றுக் குறையாக இருப்பதால், இதில் இருக்கும் தொகையை வேறு மானியங்களுக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறது. அதனால் அந்தத் துறையில் மாத்திரம் அதிகப்படியான செலவு செய்வதற்கு இயலாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு அப்பால் இருக்கும் நெசவாளர்களைப் பொறுத்தும் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான புள்ளி விவரமும் நான் கொடுக்க விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு அப்பாற்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர்கள் 50 கோடி கஜம் துணி நெய்தார்கள். 1960-61-ம் ஆண்டில், அதாவது இரண்டாவது திட்டத்தின் இறுதியில் 53 கோடி கஜம் துணி நெய்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் இருக்கின்ற வருஷங்களின் கணக்கு கிடைக்க வில்லை. வளர்ச்சி இந்த அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஏற்றுமதியை எடுத்துக்கொண்டாலும், பெரிய அளவில் நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து ஏற்றுமதியை நாம் அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக, பளீடிங் மெட்ராஸ் என்கிற துணியின் ஏற்றுமதி அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், ப்ரடிஷனல் மார்க்கெட்டின் அளவு குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் எந்த எந்த நாட்டுக்கு நாம் துணிகளை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தோமோ அங்கெல்லாம் நம்முடைய துணிகளின் ஏற்றுமதி குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, பர்மா, மலாயா, இலங்கை போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் நாம் அனுப்பிக் கொண்டிருந்த துணியின் ஏற்றுமதி குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், அந்தந்த நாடுகள் தங்கள் தங்கள் நாட்டினுடைய சுய தேவையைத் தாங்களே பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று அயல் நாட்டுத் துணிகளை வருவதைக் கட்டுப்பாடு செய்ததால் இங்குள்ள துணிகளின் ஏற்றுமதி குறைந்ததே தவிர, விலை அதிகரித்ததால் அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். தங்கள் தங்கள் நாட்டில் அவர்கள் தங்களனுடைய தொழில்களை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று முயற்சி செய்வதை நாம் தடுக்க இயலாது. அந்த முறையில் ப்ரடிஷனல் மார்க்கெட் ஓரளவு குறைந்திருக்கிறது. ஆனால், “பளீடிங் மெட்ராஸ்” போன்ற ரகங்களின் ஏற்றுமதியை நாம் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் பேசும் போது, தறிகளின் கணக்குகளை எல்லாம் “இன்டிபென்டென்ட்” ஆக யாராவது ஒருவர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டாம் என்றும், கூட்டுறவு இலாகாவிலேயே கணக்கு வைக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அது தான் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. உற்பத்தி எவ்வளவு ஆகிறது என்ற கணக்கைக் கூட்டுறவு இலாகாவோ, கைத்தறி டைரக்டரோ வைப்பது இல்லை. டைரக்டர் ஆஃப் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் அந்தக்கணக்குகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எத்தனைத் தறிகள் இருக்கின்றன என்ற கணக்கை கூட்டுறவு இலாகா வைத்திருந்துாலுங்கூட, நென்ஸஸ் வுமிஷனர் ஆஃப் இந்தியா அவர்கள் கணக்கிட்டு எத்தனை தறிகள்

21st March 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

இருக்கின்றன என்ற முடிவைச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கணக்குகள் எல்லாம் கூட்டுறவு இலாகாவுக்கு அப்பாற்பட்ட துறையிலேதான் வைத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு மணி அவர்கள், கூட்டுறவு மில்களெல்லாம் சரியாக வேலை செய்ய வில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லிய தற்கு மாறாக, மூன்று கூட்டுறவு மில்களும் லாபத்திலேயே வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். ஒரே ஒரு மில்லில் ஏற்பட்டிருந்த பழைய நஷ்டத்தை அவர்கள் இப்பொழுது தான் கழித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். கூட்டுறவு மில்களில் உற்பத்தி ஆகும் நூல் எல்லாம் கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்குத்தான் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதுதான் இப்பொழுது நாம் செய்திருக்கிறோம். வெளியிலே விற்பது இல்லை. ஸ்டேட் கோவார்ட்டிரைடில் சொஸைட்டிக்குத்தான் கூட்டுறவு மில்களில் உற்பத்தியாகும் நூலை விற்பனை செய்ய வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அந்தப்படிதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வெளியார் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூலைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் ராஜ்யத்திற்குத் தேவையான முறையில் செய்யாமல் கோன் யாரன் ஆகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு டெக்ஸ்டைல் கமிஷன் உற்பத்தியில் 50 சதவிகிதம் ஹாங்க் யாரன் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போடிக் இருக்கிறார்கள்.

அடுத்தாற்போல கைத்தறிகளுக்கு கரை போட்ட வேஷ்டியை ஒதுக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சினை நீண்டகாலமாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினை யைப் பற்றி 1953-ஆம் ஆண்டிலேயே ஒரு தீர்மானம் போட்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில் நான் இங்கே இல்லை. பார்லிமெண்டில் இருந்தேன். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் கரை போட்ட வேஷ்டி, சேலை ஆகியவற்றை கைத்தறிகளுக்கு என்றே ஒதுக்குவதனால் கைத்தறியாளர்களுடைய பிரச் சினை தீராது என்பது என்னுடைய திட்டவாட்டமான அபிப்பிராயம். இன்றைக்கே பல விதிகள் இருக்கின்றன. இன்று இருக்கிற விதிகள், கொள்கைகளின்படி மில்கள்.

- (a) dhoties with borders which contain coloured yarn exceeding 1/4" in width.
- (b) dhoties with borders made of sari, muga or art silk yarn.
- (c) Lungi, sarong or gamcha with a checkpattern or any cloth with checkpattern having a width between 42" and 52" from which lungies, sarongs or gamcha may be made.

ஆகிய ரகங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியாது. அப்படி இருந்தும் அதை சரியான முறையில் கண்காணிக்க முடிவதில்லை. மகாராஷ்டிரத்தில், குஜராத்ஸ்தில் இருக்கிறவர்களே இந்த விதிமுறைகளை சரியான வகையில் கண்காணிக்க முடியவில்லை. இந்திய சர்க்காரே இந்தக் கட்டுப்பாட்டைச் செய்தால் கூட எப்படி மற்ற ராஜ்யங்களில் பவர்லாம். கூடாது என்று சொல்லியும் மற்ற ராஜ்யங்களில் பவர்லாம் வந்துவிட்டதோ அது போல வேதான் இதையும் கண்காணிக்க முடியாது போகும்.

இரண்டாவது இதில் இருக்கும் பிரச்சினை என்னவென்றால் அப்போது செஸ் நிதி என்பது கிடையாது. நாம் செஸ் நிதியை ஏற்படுத்தி அதிலிருந்து வரும் பணத்தை இப்போது கைத்தறியாளர்களுக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு கைத்தறி நெசவாளர்கள் கரைபோட்ட, வேஷ்டி, சேலை ஆகியவற்றை கைத்தறிகளுக்கே என்று ஒதுக்கிவிட்டவேண்டும் என்றால் அப்போது செஸ் நிதி உதவி கிடைக்காது. ஆகவே செஸ் நிதி உதவி வேண்டுமா அல்லது அந்தமாதிரியாகச் சில ரகங்களைக் கைத் தறிகளுக்கே என்று ஒதுக்கிக்கொடுக்க வேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானம் செய்து கொள்ள வேண்டும். நாம் கலர் சேலைகளை மில்களில் உற்பத்தி செய்யக் கூடாது என்று போடலாம். அவர்கள் வெள்ளைச் சேலையைத் தயாரித்து ஸ்கிரீன்பிரின்ட் போட்டுவிடுகிறார்கள். அப்போது நம் சேலை விற்பனையாகாது. ஆகவேதான் இந்தமாதிரியாகச் சில ரகங்களை மட்டும் ஒதுக்குவது என்றால் சரியான முறையில் இது கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பயன்படாது. ஆகவே

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [21st March 1964]

செஸ் நிதி என்று வைத்து மில்களுக்குக் கொஞ்சம் வரி போட்டு அந்தப் பணத்தை எடுத்துக் கைத்தறித் துணிகளுக்குக் கொடுத்தால் இது மில் துணியோடு மார்க்கெட்டில் போட்டிபோட முடியும். மில் துணியின் விலைக்கும், கைத்தறித் துணியின் விலைக்கும் ஒரு சமநிலை மட்டுமல்ல, மில் துணியை விட கைத்தறித் துணிகளின் விலை சற்றுக் குறைவாக இருக்கும்படி அமையும். அதனால் கைத்தறித் துணி அதிகம் விற்பனையாவதற்கு வழியேற்படும் என்று செய்திருக்கிறோம். இப்படி இந்த செஸ் நிதி மூலமாக நமக்குப் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கும் சூழ்நிலையில் கைத்தறிக்கென்று சில ரகத் துணிகளை ஒதுக்குவது என்பது கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நன்மை அளிக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பே அதற்காகத்தான் செஸ் நிதி என்று கைத்தறிக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க ஒரு மூலதனம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இதைச் செய்தோம். இது இல்லையென்றால் கைத்தறித் துணிகளின் விலை ஒரேயடியாக உயர்ந்து விடும். மில் துணிகளோடு போட்டி போட முடியாத நிலை வரும். இது பற்றி நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒரு கருத்தாங்கம் நடைபெற்றது. அதற்கு தென்பிராந்தியத்தில் இருக்கிற எல்லா அங்கத்தினர்களும் வந்தார்கள். அவர்களுக்கு இவற்றை எல்லாம் விளக்கிச் சொன்னேன். இப்போது இருக்கிற நிலைப்படி செஸ் நிதியும் இருக்க வேண்டும், அதோடு இந்த மாதிரியாக கைத்தறிக்கென்றே சில ரகங்களை ஒதுக்கிக் கொடுத்தால் நல்லது என்றும் சிலர் சொன்னார்கள். அதனால்தான் அந்த சிபார்சை ஏற்றுக் கொள்ள இயலவில்லை. நமக்கு சில ரகங்களைக் கைத்தறிக்கு என்று ஒதுக்குவதை விட செஸ் நிதி இருப்பதனால்தான் அதிக நன்மைகள் கிடைக்கின்றன. பொதுவாக கைத்தறி விஷயத்தில் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படும். அவர்களுக்கு எவ்வித குறைவும் ஏற்படாது என்று உறுதியைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் இப்போது முடியாது என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே நிலம் வாங்கிப் போட்டிருக்கிறவர்களுக்காவது உதவி செய்ய முன்வருவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதற்கெல்லாம் கடிதம் எழுதினால் பதில் சொல்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : மில் துணிகளுக்கு செஸ் விதித்து ரிபேட் கொடுக்கிற முறையில் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்ந்த தறிகளுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேராது தறிகளுக்கு இல்லை. தனியார் தறிகளுக்கும் உதவி செய்ய முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அவர்களுக்குத்தான் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக துணிகள் தேக்கம் ஏற்படுகிற காலத்தில் பண உதவி கொடுத்து அதை வாங்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். அந்த முறையில் உதவி செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*** கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய மான்யத்தில் பல மெம்பர்கள் கலந்து கொண்டு நல்ல அபிப்பிராயங்களைச் சொன்னார்கள். பொதுவாக கூட்டுறவுத் துறையை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலமாகத் தான் நாட்டில் பரவலாக அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த முடியும். இன்றைய தினம் எல்லாக் கட்சியிலும் பல கூட்டுறவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னாலேயே இந்த மன்றத்தில் பன்னிரண்டு, பதிமூன்று கூட்டுறவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டொருவர் அதை மறந்து கூடப் பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பலர் இந்தத் துறையினர் செய்து வருகிற வேலைகளைப் பாராட்டியும் பேசினார்கள். அதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்று மற்ற ராஜ்யங்களைவிட கடன் ரிடம் சொண்டி என்று சொன்னால் நாம் முன் அணியில் இருக்கிறோம். அது நமக்குப் பெருமை அளிக்கும்.

21st March 1964] [திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

அந்த முறையில் பார்க்கும்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள்ளாகவே நாம் எல்லாக் கிராமங்களையும் கூட்டுறவு முறையின் அடிப்படையில் சேர்த்துவிட்டோம். ரெவின்யூ கிராமம் என்று கணக் கெடுத்துப் பார்க்கும் போது இன்றைய தினம் கூட்டுறவு சொஸைடியில் சேராத கிராமமே இல்லை. அதனால்தான் நாம் இத்துறையில் சென்ட் பர்சென்ட் வெற்றி கண்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறேன். கூட்டுறவு திட்டத்தின் கீழ் 84 சதவிகிதம் மக்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது நமக்குப் பெருமை தருகிறது. 50 கோடி ரூபாயை மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாகவே நாம் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அந்த இலக்குக்கு 47 கோடி ரூபாய்க்குக் கிட்டிவிட்டோம். இது நம் இலாகா எவ்வளவு சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறது என்பதைக் காட்டும். இன்னும் சில பேர் கூட்டுறவு சங்கங்களின் கீழ் சேர்க்கப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் நமது நோக்கம். இன்றைய தினம் நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் கூட கூட்டுறவு சங்கங்களின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டு கடன் கொடுக்கப்படுகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட இரண்டு கோடி 1-3-1963-க்குள் கொடுத்திருக்கின்றோம். இது விவசாயத்துறையில் மட்டும் அல்ல. அதுபோல இன்னும் ஒவ்வொரு வருஷமும் நாம் கடனை அதிகமாகக் கொடுத்துக் கொண்டு போகிறோம். ரிசர்வ் பாங்கும் நமக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், ரிசர்வ் பாங்குக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சில மெம்பர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் உள்ள ஊழல்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதில் ஒரு விஷயம் ஊழல் என்ற கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் அப்படி ஒன்றும் அதிகம் என்று சொல்ல முடியாது. அதற்கு புள்ளிவிவரம் என்னுள் கொடுக்க முடியும். நாம் வழங்குகின்ற வொராக்ஸ் காப்பிட்டல் ரூ 200 கோடிக்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் கையாடல், மில் அபரோபரியேஷன் என்ற இனத்தில் பார்த்தால் ரூ 6.61 லட்சம் தான் வருகிறது. இதுவும் விசாரணையில் இருக்கிறது. மொத்தத்தோடு இந்த விகிதாசாரத்தைப் பார்த்தால் .03 தான். ஆகவே தான் எங்கே பார்த்தாலும் ஊழல் என்று ஒரேயடியாக நினைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவும் நடத்தக்கூடாது என்றுதான் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். குறைந்த அளவிலே இருக்கிறது என்று சொல்வதால் அதற்கு உற்சாகத்தைக் கொடுப்பதாக நினைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER: How long does the Hon. Minister want to speak? 1-30 p.m.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-RADIAR: About 20 minutes more, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER: I think the House has no objection to sit till the Hon. Minister finishes his reply and the Demand is disposed of.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: அதற்கு ஒரு கணக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சங்கத்தில் ஐந்து நபர் என்று எடுத்துக் கொண்டால் மொத்தத்தில் ஒரு லட்சம் பேர் ஆகும். வேலைச் செய்யக் கூடியவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டால் 1,20,000 ஆகும். இதிலே ஊழலிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் 120 பேர்தான். மொத்தத்திலே பாரக்கும்போது ஆயிரத்துக்கு ஒன்றுதான். இந்தத் துறையிலே 120 பேரைத் தவிர மற்றவர்கள் எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்திருந்தும் பத்திரிகைகளில், ஆயிரத்துக்கு ஒருவராக இருக்கின்றவர்களை வைத்து கூட்டுறவில் ஊழல் என்று ஹெட் லைனில் போட்டு விடுகிறார்கள். நல்லது என்ன செய்தார்கள் என்பதற்கு அநேகமாக அதிக விளம்பரம் இருக்காது. ஆகவே, இதிலே பெரும் ஊழல்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன என்று சொல்வதற்கில்லை. இந்த மாதிரி ஊழல்களைத் தடுப்பதற்காகவே, கண்காணிக்க

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரைமன்றாடியார்] [21st March 1964]

சென்ட்ரல் பாங்கிலிருந்து சூப்பர்வைசர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். முன்பு 200, 300 பேர்களாக இருந்தவர்கள் தற்போது ஆயிரம் அளவுக்கு அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊழல்கள் ஏற்படாத வண்ணம் நல்ல முறையில் கண்காணித்து வருகிறார்கள்.

“புல் பினான்ஸ் ஸ்கீம்”—ல் சில கோளாறுகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு மூலமாக எல்லாவிதக் கடன்களையும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஏற்பாடுதான் அது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது புல் பினான்ஸ் ஸ்கீம் இப்போது நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது. எல்லா பிளாக்குகளும் அநேகமாக அதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அதைப் பற்றிக் கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்களும், மற்ற கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு கூறினார்கள். தஞ்சாவூரிலே புல் பினான்ஸ் ஸ்கீம் 105 பிளாக் குகையிலே நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டம் முடிவதற்குள்ளாக எல்லா பிளாக்குகளிலும் புல் பினான்ஸ் ஸ்கீம் வந்து விடும். எனவே, தொகை என்ன முறையில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படும். புல் பினான்ஸ் இருக்குமிடத்தில் 5,000 வரை கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். நிலக்கடலை விவசாயம் செய்யக் கூடிய ஜில்லாக்களில் கூட ஆயிரம் ரூபாயை இரண்டாயிரமாகவும், இரண்டாயிரத்தை இரண்டாயிரத்து ஐநூராகவும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய சொந்த ஜாமினிலேயே இந்தத் தொகை கொடுக்க படுகிறது. அதையும் இந்தச் சமயத்தில் மறந்து விடக்கூடாது. எந்தெந்த துறையில் பார்த்தாலும் இன்று கூட்டுறவுத் துறையில் பல நல்ல காரியங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கு பல அங்கத்தினர்கள் நல்ல பல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். கனம் தர்மலிங்கம் அவர்கள் ஊழலைப் பற்றிச் சொன்ன நேரத்திலேயே அதற்குப் பதில் சொல்லிவிட்டேன். கனம் ஷண்முகம் அவர்கள், தேர்தல் சமயத்தில் என்னென்னவோ நடந்ததாகச் சொன்னார்கள். தேர்தல் சமயத்தில் அவர்கள் தொகுதியில் இரண்டு நாட்கள் இருந்தேன். நான், சாத்தனாருக்குச் சென்று கூட்டுறவு இன்ஸ்பெக்டரைப் பூட்டி வைத்ததாகச் சொல்லப்பட்டது என்று கேள்விப்பட்டேன். அந்த இடத்திற்குச் சர்க்கார் செல்லலே பிரோகிராம் போட்டுக்கொண்டு செல்லவில்லை. என்னை அதிகாரிகளோ மற்றவர்களோ வந்து வரவேற்கவில்லை. திரு. வீரப்ப செட்டியார் அவர்கள் சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். திரு. சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் முக்கியமான சில விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் என்னிடத்தில் நேரில் வந்து கலந்து பல நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் சொன்ன இரண்டு மூன்று விஷயங்களை அட்வைசரி கமிட்டியில் கூட வைத்துப் பேசினோம். அது சர்க்காரால் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர் புத்தகத்திலுள்ள சில புள்ளி விவரங்களைக் காட்டி ஒரு அளவிலே முடித்து விட்டார்கள் என்று கூறினார்கள். தொகை முழுவதும் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று கூறினார்கள். இப்போது “அச்சிவமென்பது” பார்த்தால் அதிகமாகச் செய்யும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறோமே தவிர, தொகை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை.

ஹரிஜன் என்ற முறையிலே சர்க்கார் தரிசு நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அதன் மூலம் காலனேசேஷன் பார்ட் போட்டிருக்கிறார்கள். டென்னன்ட்ஸ் பார்ட்மிங் பற்றிக் கனம் சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். கோயில் நிலங்களையெல்லாம் முடிந்த வரையில் அந்த மாதிரி செய்வ ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

நாம் மற்றத் துறைகளிலே எவ்வளவோ வளர்ச்சியடைந்திருந்தாலும் கூட, கூட்டுப் பண்ணை என்ற துறையிலே அவ்வளவு உற்சாகமாக முன்னேறி இருக்கிறோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் எந்த முறையில் நடக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, புதிய பண்ணைகளை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற நிலைமைக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது.

21st March 1964] [திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

விவசாயிகளுக்காக பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு பகுதிகளில் பூமியை சமன் படுத்துவதற்காக, வாப்பு கட்டுவதற்காக எல்லாம் 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றிகூட இன்று முதலமைச்சர் அவர்களுடன் பேசினேன். என்ன முறையில் அதைக் கொடுப்பது? நில அடமான பாங்கு மூலம் கொடுத்து காரியங்களைச் செய்யலாமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மார்க்கட்டிங் பற்றி டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். இன்னும் அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். மார்க்கட்டிங் சொசைடிகளை இன்னும் நல்ல முறையில் இயக்குவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும்.

நமக்குள் ஒற்றுமை ஏற்பட்டு விவசாயிகளின் தான்யங்களை வாங்கி நல்ல முறையில் வியாபாரம் நடைபெறும் என்ற தைரியம் இருக்கிறது. மார்க்கட்டிங் சொசைட்டிகளை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். அந்த முயற்சியை மேற்கொண்டால் நல்ல காரியங்கள் பல செய்ய முடியும் என்பதோடு, விவசாயிகளுக்கும் நல்ல அனுசூலம் செய்வதாகவும் இருக்கும். கூட்டுறவு சங்கங்களில் நடக்கும் தேர்தல் பற்றி சொன்னார்கள் திரு. தர்மலிங்கம் அவர்களும் இன்னும் இரண்டொரு அங்கத்தினர்களும். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு பிற்பாடு நிற்கக் கூடாது என்று சட்டம் இல்லை. தர்மலிங்கம் ஒன்று சொன்னார்கள், திரு. கமலநாதன் அவர்கள் வேறொன்றைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இருவருக்குமே வேற்றுமை யான எண்ணம்தான் இதில் இருக்கிறது. அவர் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கக் கூடியவர். திரு. தர்மலிங்கம்.....

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : எனக்கும் அது தெரியும். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்வது, அவர்கள் குடும்ப பரம்பரையாக இருக்கவேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : திரு. ஷண்முகம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். என் சக மந்திரி திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு, பல இடங்களில் யோசனை செய்யப்பட்டு அது 1961-ல் இச்சபையில் நிறைவேறியது என்று நினைக்கிறேன். நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்துதான் அது செய்யப்பட்டது. ஐந்து சங்கங்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்றிருக்கிறது. பின்னர் ரொட்டேஷன் லிஸ்டம் எல்லாம் வரும்போது நீங்கள் பயப்படும் நிலை இருக்காது. பெரிய பிரச்சனை ஏற்பட்டு அது நடக்கவில்லை என்ற புகார் வரும்போது நிச்சயமாக சூப்பர்சீட் செய்யும் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே கவலைப்பட தேவையில்லை. கட்சி சாரியில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். டி.எம்.கே. யினரை பார்த்துத்தான் கேஸ் போடுகிறார்கள், மற்றவர்கள் பற்றி வரும்போது மேஜை மீது வைத்து விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். என் ஜில்லாவில் உள்ள சேங்காளி பாளையம் பற்றித்தான் சொன்னார்கள். அவர் இறந்து விட்டார். தவறு செய்து விட்டதாக எண்ணியிருக்கலாம், இல்லை போக வேண்டிய காலம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதுபற்றி இங்கு பேச வேண்டியதில்லை. பாகுபாடு இருக்கிறது என்று கருத வேண்டாம், என் ஜில்லா பொறுத்தவரையில் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் மாட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். ஏதோ சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக சொல்லுகிறார்கள். இப்போது கூட்டுறவுத் துறையில் நல்ல தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், ஜில்லா ரீதியாக அநேகமாக ஒரு ஜில்லாவிற்கு 3, 4 தலைவர்கள் இருக்கலாம். சென்ட்ரல் பாங்க் தலைவர், சென்ட்ரல் ஸ்டோர்ஸ் தலைவர் இப்படி இருக்கலாம். நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். கிராம ரீதியாகக் கூட கூட்டுறவு தலைவர்களை நாம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். அப்படி ஏற்பட்டால்தான் வருங்காலத்தில் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். நாம் தராதரத்தை உயர்த்திக் கொள்ளவேண்டும். கிராம ரீதியாகவும் தராதரத்தை உயர்த்திக் கொண்டாகவேண்டும். அப்போதுதான் காரியங்களை ஒழுங்காகச் செய்ய முடியும். இல்லை என்றால் ஒன்றும் நடக்காது. ஆகவே தராதரத்தை உயர்த்திக்

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்] [21st March 1964]

கொள்ளவேண்டும். அந்நிலை என்னை உள்பட எல்லோருக்கும் ஏற்பட வேண்டும். தராதரமான ஆள்கள்தான் நமக்கு தேவை. அப்போதுதான் ஒழுங்காக காரியங்களைச் செய்ய முடியும். எவ்வளவோ செய்தும் விலைவாசி ஏறி விட்டது. மார்க்கட்டில் சொண்ட்டுகள் நன்கு நடக்கவில்லை என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ரிசர்வ் பாங்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்கிறார்கள். நான் அக்ரிக்கல்சரிஸ்ட்ஸ் என்ற முறையில் பார்த்தாலும் சலவைத் தொழிலாளர்கள், பார்பர்ஸ், போன்றவர்களுக்கும் சங்கங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். டாக்ஸீக்கு சங்கம் ஏற்படுத்தி 12 கார்கள் கொடுப்பதாக இருந்தோம். 10 கார்கள் வாங்க தொகை கொடுத்து அவை நல்லபடி நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. டிரைவர்கள், மெக்கானிக்ஸ் எல்லாம் அதில் மெம்பர்களாக இருக்கிறார்கள். நல்ல வறுவாய் கிடைக்கிறது, அவர்கள் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள். ஸால்ட் மானுபாக்சரேர்ஸ்க்கும் இருக்கிறது. பின்னர் ஹில் டிரைஸ்க்கு நான்கு மார்க்கட்டில் சொண்ட்டில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். மலையில் உள்ள சீவக்காய், புனி போன்றவை எடுக்க உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. லேபர் காண்ட்ராக்ட் சொண்ட்டில் கூட ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். 10,000 ரூபாய் வேலை இருக்குமென்றால், ஹைவேஸ், பி.டபிள்யூ.ம. வேலைகள் இருந்தால் இவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கவேண்டும், முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்குலர் போல் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் உற்சாகமாக இருக்கிறார்கள். பாங்குகளில் ஒவர் டியூஸ் இருப்பதாக சில அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். ஒவர் டியூஸ் அதிகமாக இல்லவே இல்லை. கணக்குப் பார்த்தால், ஸ்டேட் கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்கில் ஒரே பைலா கூட இல்லை. சென்ட்ரல் பாங்குக்கு வரும்போது 1.9 சதவிகிதம்தான் இருக்கிறது. ப்ரமரி சொண்ட்டிலாவில் 9 சதவிகிதம் இருக்கிறது. இவ்வளவு சொண்ட்டில் இருக்கும்போது 9 சதவிகிதம் ஒவர் டியூஸ் பெரிதாக சொல்ல முடியாது. பல துறைகளில் பல காரியங்களை செய்து கொண்டிருக்கும் போது ஒத்துழைப்பு அதிகம் தேவை. திரு. மாமய கவுண்டர் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னது. எதைப் பற்றி யாரைப் பற்றி சொன்னார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதற்காகத்தான் தனிப்பட்ட முறையில் கொண்டு வந்து விடாதீர்கள் என்று சொன்னேன். திரு. மாதவன் அவர்கள் கூட ஏதோ சொன்னார்கள். என் ஜில்லா அது. அங்குள்ள தலைவர்கள் தக்க கவனம் செலுத்தினால் இந்தப் பிரச்சினைக்கே இடம் இருக்காது. மீட்டிங் போடுகிறார்கள். அங்கேயே கவனிப்பதை விட்டுவிட்டு சர்க்கார் செய்யவில்லை, மந்திரி செய்யவில்லை, பெட்டிஷன்ஸ் கொடுத்தோம், ரெஜிஸ்ட்ரார் ஒன்றும் செய்யவில்லை, செகரட்டரி ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று புகார் சொல்வது சரி அல்ல. சேங்காணி பானையத்தில் சென்ட்ரல் பாங்க் தலைவர் ஏதோ சலுகை கொடுத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். தனியாக சலுகை கொடுத்தார் என்று சொல்வதற்கில்லை.

ஸ்ரீமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் பேசும்போது கொஞ்சம் காரணமாக பேசினார்கள். நான் அப்போதே நினைத்தேன். ஏதோ அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கும் இவர்களுக்கும் ஏதோ வாக்குவாதம் நடைபெற்றிருக்கும், அதனால்தான் சற்று சுறுசுறுப்பாக இதைப்பற்றி பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி ஏதாவது கோளாறுகள் இருக்குமானால், அதைப்பற்றி எனக்கு குறிப்பிட்டு எழுதி அனுப்பினால், ஓரளவுக்கு அதை நிவர்த்தி செய்யலாம் என்று நம்புகிறேன். எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சில விஷயங்களை குறிப்பிட்டார்கள். நான் முன்னால் சொன்னதுபோல், அவர்கள் சொன்ன விஷயங்கள், 1958-59-ல் கொடுக்கப்பட்ட ரிப்போர்ட்டிலுள்ளது. 1961 முடியில் எல்லாம் ஒழுங்காய்விட்டது. எவ்வளவு தொகை இருந்தாலும் அதை நல்ல முறையில் செலவு செய்வதற்கு எல்லா வழிவகைகளும் செய்யப்பட்டுவருகிறது. இந்தத்துறை மேலும் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மான்யத்தின் மீது கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறின நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்படுத்துவதற்கு முழு முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்ற உறுதியை தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை நிறை

21st March 1964] [திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

வேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் மீது கருத்துக்களை வழங்கிய எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு இயக்கத் திற்கு சொந்தமான ஜீப்ப்கள் சொந்த காரியத்திற்காக பயன்படுத்தப் படுகிறது. தற்போது இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால், வட ஆர்க்காடு கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு சொந்தமான ஜீப் மைசூரில் சென்று ஆக்ஸிடன்ட் டாக்விட்டது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு முன்பே தந்தி மூலமாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய நகலும் என்னிடம் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு விளக்கம் கூறவில்லை. ஆகவே அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ந. நல்ல சேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அந்த தந்தி எனக்கும் கிடைத்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி உடனே விசாரனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். “ஹான்ட் லூம் இன்டஸ்ட்ரீஸ்” என்பதற்கு தனியாக ஒரு டிமான்ட் கொண்டு வந்து விவாதித்தால் என்ன என்பதை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தனியாக டிமான்ட் கொண்டு வரவேண்டுமா, வேண்டாமா என்றெல்லாம் தீர்மானிக்க வேண்டிய சிறப்பான பொறுப்பு எதிர்கட்சிகளிடம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : எதிர்க்கட்சிகளிடத்தில்தான் அந்த பொறுப்பு இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிடுகிறார்கள். இருந்தாலும் அமைச்சர்களுக்கு இதைப்பற்றி தீர்மானிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 2,65,08,000 under Demand No. XIX—Co-operation be reduced by Rs. 100”.

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,65,08,000 under Demand No. XIX—Co-operation”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 23rd March 1964.

The House then adjourned.

9 V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

*-129. Notification issued with G.O. Ms. No. 113, Home, dated 16th January 1964, exempting from the payment of the tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, the vehicles of any foreign country operating under section 92 (1-A) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).